

1069

சந்திரோதயம்

1069

வாழ்வினி "சுமந்தலி"யின்

மாணவதி
SCANNED

5-6-1940

உள்ளநாடு விலை அறு 0-1-6

வெளிநாடு விலை சதம் 10

சென்னையில் 27—4—40உ முதல்
வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வரும்

↓
கிருஷ்ணன் தாது

கொளுக்கட்டை

லக்ஷ்மி டாக்கீஸ் பெரம்பூர்	7—6—40 உ முதல்
கபாலி டாக்கீஸ் மைலாப்பூர்	8—6—40 „
கிரௌன் டாக்கீஸ் மதராஸ்	15—6—40 „

கஞர், கோபிச்சேட்டி பாளையம், காரைக்கால் முதலிய
ஊர்களில் இடமின்றி நடைபெற்று வருகிறது.

எதிர் பாருங்கள் !

எமது அடுத்த வெளியீடு.

M. R. ராதா N. S. கிருஷ்ணன் P. G. வெங்கடேசன் T. A. மதுரம்
T. S. கிருஷ்ணவேணி P. S. ஞானம் முதலியோர் நடிக்கும்

“ க த ம் ப ம் ”

Phone : 86006

வீரவாங்களுக்கு :

Grams : THOOTHU

ராஜகோபால டாக்கீஸ்

ராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

சினிமா உலகில்

ஓர் புதுமை

சுண்பகவடிவு

அல்லது

தமிழறியும் பெருமாள்

தமிழ் புராணப் படம்.

தயாராகிறது !

கணேசன் மிலிம் சர்வீஸ்,

மதராஸ்.

இந்தியா, பர்மா, சிலோன், ரங்கூன், மலேயா முதலிய நாடுகளில்
 பிரசித்தி பெற்று யாவராலும் புகழப்பெற்ற
 பழனி வைத்தியாசிரியர் சி. எம். சாமி

மன்மத குளிகை

உபயோகியுங்கள் !

தாதுபுஷ்டியில் மன்மதனோவென்று மயங்குவார்கள். இதற்கு
 நிகரான ஓளவுதமில்லை ! ஒரே குளிகையில் பரீக்ஷிக்கலாம் !!
 என்றும் திடகாத்திரர்களாய், வீரபுருஷர்களாய் நல்ல ஆரோக்
 கியமும், பலமும் பெற்று, இல்லற இன்பத்தை அனுபவிப்பீர்கள்.
 இக்குளிகை பலவீனம், நரம்புத் தளர்ச்சி, களைப்பு, தாகம் முத
 லியவைகளை நீக்கி, சீரண சக்தி, இரத்த விருத்தி, தாதுபுஷ்டி
 முதலியவைகளை உண்டாக்குவதில் பெயர் பெற்றது. பலத்தை
 யும், ஆண்மையையும் கொடுத்து, போக காலத்தில் வெகு நேரம்
 வரையில் விந்தைக்கட்டி, ஸ்கலிதமாகாமல் தடுத்து இன்பத்தைக்
 கொடுக்கும்.

60 குளிகை விலை ரூ. 5—0—0. 20 குளிகை விலை ரூ. 2—0—0

பிரமேக நிவாரணி

எந்த மருந்திலும் தீராத எவ்வளவு நாட்பட்டதானாலும்
 இதில் நிச்சயமாய்த் தீரும். பிரமேகம், இரத்தமேகம், தந்தி
 மேகம், வெள்ளை, வெட்டை, நீர்க்கடுப்பு, குத்து எரிச்சல் நீரோடு
 விந்து கலந்து விழுதல் முதலியன குணமாகும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 2—0—0. தபால் சார்ஜ் வேறு.

தலைமை ஆபீஸ்:—

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,

பழனி. S. I. R.

பிராஞ்சுகள்:—

மலையப்பசாமி வைத்தியசாலை,

1/54, அருணாசல நாயக்கன் தெரு,

சிந்தாதிரிப்பேட்டை, மதராஸ்.

195, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

COLOMBO, CEYLON.

சந்திரோதயம்

மாதமிருமுறை 1, 15 தேதிகளில் வெளிவரும்

“தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி; மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு” —குறள்

துணை ஆசிரியர் : ஜி. ஆர். நாதன்

ஆரம். 4

சென்னை
1940ஸ் ஜூன் 15உ

முத்து. 29

பொருளடக்கம்

பக்கம்

பயம் வேண்டாம்	...	...	4
பூனை குதித்தது	...	...	8
என் டயரி	...	“நாதன்”	11
வெட்டும் ஒட்டும்	...	...	15
தரும் பூமி	...	என். ஏ. எம்.	17
சிதறிய உள்ளம்	...	ஏ. எம். ரஷீத்	22
பால்காரி	...	எஸ். பி.	25
ஒடிப்போனவன்	...	“சேரவன்”	28
அசட்டு ஒட்டகம் (பாப்பாப் பகுதி)	...	“ரேவதி”	31
சிரித்துப் பார்	...	...	33
தமிழ் நாடு	...	சே. வி. ஆர்.	35
புதிய தாயார்	...	“விண்மீன்”	36
என்ன குறை?	...	...	40
சுலனமும் சப்தமும்	...	“தேனி”	43
பரிசு	...	பி. கோபாலன்	46
புத்தகப் பார்வை	...	...	48
வக்கடாக்கதை	...	எஸ். பி.	49

குறிப்பு:—இப் பத்திரிகையில் வெளிவரும் கட்டுரைகள், கதைகளில் காணப்பெறும் பெயர்கள் யாவும் கற்பனையே. அவை யாரையும் குறிப்பிடுவனவல்ல.

பயம் வேண்டாம்

“அவன் தலையிலே குண்டு விழட்டும்; அவன் வீட்டின்மேல் பீரங்கி வெடிக்கட்டும்...” என்று யாரையோ வைதுகொண்டே மிஸ்டர் வாசகர் உள்ளே வந்தார்.

“என்ன மிஸ்டர்! யாருக்கு இந்த ஆசீர்வாதமெல்லாம்?” என்று கேட்டேன் நான்.

அவர் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டே, “யாருக்கா? அவனுக்குத்தான்—அந்த பாங்கி முதலாளிக்குத்தான்.....” எனக் கோபத்துடன் கூறினார்.

“ஏன், வாசகர்வாள்! பாங்கிக்காரன்மேல் உமக்கென்ன இவ்வளவு வயிற்றெரிச்சல்?”

“என்ன சார், வயிற்றெரிச்சல் இருக்காதா என்ன?...பாருங்கள்! அஞ்சு வருஷத்துக்கு முன்னே அந்த அஷ்ட லக்ஷிமி பாங்கியில் 5000 ரூ. போட்டேன். இப்பொழுது போய் ‘என் பணத்தைக் கொடு’ என்று கேட்டால், அவன் வெறும் கரன்ஸி நோட்டுகளாகக் கொடுத்துவிட்டான்...போடும்போது வெள்ளி ரூபாய்களாகக் கொடுத்தேன் சார்! இப்பொழுது காகிதங்களாகத் திருப்பிக் கொடுக்கிறான்.....”

“அட்டா! இதற்காகவா அவனை இப்படி யெல்லாம் திட்டினீர்கள்? கரன்ஸி நோட்டுகளை அவன் கொடுத்ததால் உங்களுக்கு என்ன முழுக்கிப் போயிற்று?.....”

“உங்களுக்கு விஷயம் தெரியாது சார்.....”

“ஆமாம்; உங்கள் விஷயமே வெண்டைக் காயும், விளக்கெண்ணெயும் சேர்த்தாற் போல்தான் இருக்கிறது; சரி, விஷயத்தைத்தான் விளக்குமே!”

“சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்! அதாவது, மனித வாழ்க்கையோ, அரித்யம். அதுவும் இந்த யுத்த யுகத்தில் மனிதன் வாழ்வு இந்த விராடியோ, அடுத்த விராடியோ என்றிருக்கிறது. மேலும் இப்பொழுது ஐரோப்பாவிலே சண்டை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.....”

“ஆமாம் சார், மனித வாழ்க்கை அரித்யந்தான். ஐரோப்பாவில் யுத்தம் நடப்பதும் வாஸ்தவமே! ஆனால் அதற்கும் நீர்

பாங்கியிலிருந்து பணம் எடுப்பதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? மோட்டைத் தலைக்கும், முழங் காலுக்கும் முடிச்சுப் போடுவது போல்லவா இருக்கிறது!.....”

“உங்களுக்கு அப்படித்தான் தோன்றும்; உங்கள் கையிலும் நாலு காசு இருந்தால் நீங்களும் என் நிலையில்தான் இருப்பீர்கள்.”

“மிஸ்டர் வாசகரே! நீர் சொல்வது கொஞ்சங்கூடப் புரியவில்லை; சிறிது தெளிவாய்த்தான் சொல்லுமே!”

“தெளிவாய் என்னத்தைச் சொல்றது போங்கள்! வந்து-இப்பொழுது ஐரோப்பாவிலே யுத்தம் நடக்கிறதல்லவா! அதனாலே பாங்கியில் போட்டிருக்கிற பணம், எங்கே போய் விடுகிறதோ என்று பயந்துதான் உடனே ஓடிப்போய், என் பணத்தைத் திருப்பி வாங்கிக் கொண்டேன்.”

“அதென்ன? எங்கேயோ, யுத்தம் நடந்தால் உமது பணம் எப்படி ஐயா போகும்?”

“என்ன ஆசிரியரே! இதுகூடவா உங்களுக்குத் தெரியவில்லை? யுத்தம் எங்கேயோ நடக்கிறதென்று சொல்லுகிறீர்களே! நம்ம ராஜா இருக்கிற தேசத்தில்தானே சண்டை நடக்கிறது! ஆகவே அங்கு நடக்கிறதும், இங்கு நடக்கிறதும் எல்லாம் ஒன்றுதானே! சண்டையின் பயனும் ஒருவேளை பாங்கிகளை மூடிவிடுகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு என் பணத்தை எங்கே போய் வாங்குவது? அதனால்தான் இப்பொழுதே ஜாக்கிரதையாய் விட்டேன்.....”

“பாழாய்ப் போச்சு உமது ஜாக்கிரதை! என்ன ஐயா! ஒரு மனிதன் இவ்வளவு பேடித்தனமாகவா இருப்பது? குண்டுகளும், பிராங்கிகளும் வெடிப்பது ஐரோப்பாவிலே. ஆனால் இங்கே யிருக்கும் நீங்கள் உங்கள் தலைமீதே விழுகிறாப்போல் பயந்து சாகிறீர்களே! பிரிட்டனிலும், பிரான்ஸிலும் உள்ள ஜனங்களைப் பாருங்கள். எவ்வளவு தைரியத்துடன் இருக்கிறார்கள்!”

“அவர்களுக்குத் தைரியமிருக்கிறதால், தைரியத்துடனிருக்கிறார்கள்; எனக்கும் தைரியமிருந்தால் பயப்படாமல்தான் இருப்பேன். அதிலும் நான் பயப்படுவது, என் உயிருக்காக அல்ல சார். பணத்திற்காகத்தான் சார்! ‘சர்வம் பண மயம் ஜகத்’ பாருங்கள்!.....”

“நீர் சொல்வதெல்லாம் ரொம்ப சரி; யுத்த பயத்தால் பாங்கியிலிருந்து தான் பணத்தை வாங்கி விட்டீர்கள். பின்னும், அது ரூபாயாகவே வேண்டும் என்று ஏன் கதறுகிறீர்கள்?”

“அப்படிக்கேளுங்கள், சொல்லுகிறேன். பாடுபட்டுத் தேடிய பணத்தைக் கேடு கெட்ட யுத்த காலத்தில் புதைத்து வைத்து, கூடுவிட்டு ஆவி போகும் வரை, பாதுகாத் திருப்பதற்குத்தான்.....”

“ஐயா, வாசகரே! உமது பேச்சு வினோதமா யிருக்கிறதே. பாங்கியில் இருப்பதைக் காட்டிலும், உமது பணத்திற்கு எந்த விதத்தில் அதிக பாதுகாப்பு கிடைக்கப் போகிறது!”

“யுத்தத்தினால் உங்களுக்கோ, உங்கள் வீட்டிற்கோ ஒரு ஆபத்து வந்து விடுகிறதென்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்! அப்பொழுது நீங்கள் பணத்தை எப்படிச் காப்பாற்றப் போகிறீர்கள்?.....”

“ஆசிரியரே! அந்தமாதிரி சமயங்களில் கடவுளின்மேல் பாரத்தைப் போடவேண்டியதுதான்.....”

“என், இப்பொழுது மட்டும் அந்தக் கடவுள் எங்கே போய் விட்டார்? கடவுள் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களும், நடந்தே திரும் என்பவர்களும், கர்ம பலன்களில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களும், கேவலம் இந்த யுத்தத்திற் கெல்லாம் இப்படி பயப்பட்டுவதா என்ன?.....”

“நான் என்ன செய்யட்டும் ஆசிரியரே! பாழாய்ப்போன பயம், நான் பிறத்தது முதல் என்கூடவே யிருக்கிறது. இப்பொழுது பிரிகிறதென்றால் ரொம்ப கஷ்டமா யிருக்கிறது.....”

“எப்படியாவது பயத்தை உதறி எறிந்தால்தான் நல்லது. ‘அருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம் பேய்’ என்பதைக் கேள்விப்பட்ட தில்லையா? நீர் பயப்படுவதால் நாட்டிற்கே பெரும் தீமை உண்டாகிறது.

“நெருக்கடியான சமயங்களில்தான் நீர் சிதானத்துடனும், தைரியத்துடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படியின்றி நீர் யுத்த பீதி கொண்டு, மனந்தடுமாறி, நிலை குலைந்து, பாங்கியிலிருக்கும் பணத்தை வாங்குவதோ, கரன்ஸி நோட்டுகளைப் பணமாக மாற்றிக் கொள்வதோ பெரிய கெடுதலான காரியம்.

“யுத்த பயத்தால், உம்மைப் போலவே பணம் படைத்தவர்களெல்லாம், தங்கள் பணத்தை பாங்கிகளிலிருந்து வாங்கி, வீட்டில் அடக்கம் செய்து வைத்துக் கொண்டால் நாட்டில் வர்த்தகமோ, கைத் தொழிலோ, சர்க்காரோ, நடப்பது ரொம்பவும் சிரம சாத்தியமாய்ப் போய் விடும்; இவை நடக்காவிட்டால் ஜனங்களின் காலட்சேபமும் நடக்காது.

“நிற்க, நீங்கள் பாங்கியிலிருந்து வாங்கும் பணத்தை எங்கே வைப்பீர்கள்? எப்படிச் காப்பாற்றுவீர்கள்? இதைத் தீர யோசித்திருந்தால் நீங்கள் பணத்தைத் திரும்ப வாங்கவே மாட்டீர்கள். அப்படி வாங்குவதால், எவ்வித பிரயோஜனமும் இல்லாததோடு, நாட்டுக்கும் பெரிதும் கெடுதல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே நீங்களெல்லாம் பீதியடையாமலிருந்தால் மார்க்கெட்டுகளும் சீர் குலையாமல் இருக்கும்; நாட்டிலும் அமைதி நிலவும்.

“ஆபத்து சமயங்களில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், என்பதெல்லாம் மேல் நாட்டாருக்கு நன்கு தெரியும்; அதனால்தான் அவர்கள் தங்கள் தேசத்தில் யுத்தம் நடக்கும் இச்சமயத்தில் கூட தைரியத்தை இழக்காமல், அமைதியுடன் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆபத்து சமயங்களில்கூட அவர்கள் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள சௌகர்ய மாயிருக்கிறது.....”

“ஆசிரியரே! நீர் சொல்வதெல்லாம் ரொம்ப சரி; ஆனால் ஆபத்து சமயங்களில், தடியர்களும், காலாடிகளும் கிளம்புவார்களே, அப்பொழுது என்ன செய்வது?”

“வாசகரே! உமது கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதிலாகத்தான் மகாத்மா ஹரிஜனில் கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அதைப் படித்துப்பாரும்.....

“தன்னைக் காத்துக் கொள்ள தைரியமிருந்து விட்டால், மற்ற போக்கிரிகளால் என்ன செய்து விட முடியும்? தனக்கு வரும் ஆபத்தையே சமாளிக்

காத உம்மால், உமது குடும்பத்தையோ, வீட்டையோ, பணத்தையோ, எப்படிக்காப்பாற்ற முடியும்? உம்மைப் போன்ற பயங்கொள்ளிகளுக்கு சர்க்காரின் உதவிகான் என்ன பிரயோஜனப்படும்?

“ஆகவே நாட்டில் காலாடிகள் உண்டாகாமலும், தீமை விளையாமலும், இருக்க வேண்டுமானால், ஜனங்கள் தைரியத்துடனும் அமைதியுடனும், சாந்தத்துடனும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். யுத்தத்தினால் ஆபத்துகள் வருவது இயற்கை. ஆனால் அந்த ஆபத்தினால் பயம் மறைந்து தைரியம் ஏற்படுகிறது. இந்த அனுபவம் தற்சமயம் ஐரோப்பிய மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. யுத்தக் கொடுமைகளுக்கு உட்படா வீட்டால் கூட நீங்கள் அதை சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா? இதைத் தெரியவரும். தைரியம் புருஷஸ்குணம் என்பதைக் கேட்டிருக்கிறீர்களல்லவா!

“இதைப் பற்றி மகாத்மா என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? ‘பீதி கொள்ளதைப் போல் மோசமானது ஒன்றுமேயில்லை; என்ன நேர்த்தாலும் தைரியத்தை இழக்கக் கூடாது. யுத்தம் ஒரு பெரிய தீமைதான்; ஆனாலும் அது பயத்தை ஒழித்து தைரியத்தையே வெளியில் கொண்டு வருகிறது; நேசநாடுகளிலும், ஜெர்மனியிலும் பல லக்ஷக்கணக்கானவர்கள் பலியாகியிருக்க வேண்டும். பிரான்ஸிலும், இங்கிலாந்திலும் மரண தேவதை நடமாடுகிறது. அங்கே கிழவர்கள், கிழவிகள், குழந்தைகள் எல்லோரும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் பயந்தால், அது ஜெர்மன் குண்டுகள், விஷப்புகைகளைக் காட்டிலும் ஆபத்தானதாயிருக்கும். இந்தியாவில் எவ்வித பயத்துக்கும் காரணமில்லை. பிரிட்டன் மடியாது. தைரியத்தைப் பற்றி ஐரோப்பியரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

“எப்பொழுதும் போல நீங்கள் உங்கள் வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருங்கள். பாங்கியிலிருக்கும் பணத்தை எடுக்காதீர்கள்! நோட்டுகளைப் பணமாக மாற்றாதீர்கள். பெட்டியிலோ, பூமியிலோ, பணத்தைப் புதைக்காதீர்கள்! அராஜகம் ஏற்படுகையில், பாங்கியில் இருப்பதைக் காட்டிலும், உங்கள் பாதுகாப்பு மேலானதாயிருக்காது. ஆகவே தைரியமாயிருங்கள்...” என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்.....”

“சரிதான், ரொம்ப சந்தோஷம்! மகாத்மாவே அப்படிச் சொல்கையில் நான் இனி பயத்தை ஒழிக்க வேண்டியதுதான். உச்சமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லை..... இதோ இப்பொழுதே பயத்தைக் கீழே போட்டு விட்டு, தைரியத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டேன்” என்றார் மிஸ்டர் வாசகர்.

“அத்துடன் உங்கள் கையில் வைத்திருக்கும் பணத்தையும் கொண்டு போய் பாங்கியில் போட்டு விடுங்கள். அப்பொழுது நான் உங்கள் பயம் மறைந்து, தைரியம் வரும்” என்றேன்.

“சரி, ரொம்ப வந்தனம்” என்று கூறிக் கொண்டே பாங்கியை நோக்கி நடந்தார் மிஸ்டர் வாசகர்.

பூனை குதித்தது

ஒரு மரத்தின் கீழே மிருகங்களுக்கும், பക്ഷிகளுக்கும் தீவிரமாக யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தது. மரத்தின் கிளையில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு வெளவால் எந்தப் பக்கமும் சேராமல் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. எந்தக் கட்சி ஜெயிக்குமோ அதில் சேர்ந்து கொண்டு இன்னொரு கட்சியைக் கொள்ளையடிக்கலாம் என்று மனக்கோட்டை கட்டியவாறு இருந்தது.

இந்த வெளவாலைப் போல்தான் முலோலினியும் இதுநான்வரை நடு கிலைமை வகித்துக்கொண்டிருந்தார். மாயிசமே சாப்பிடமாட்டேன் என்று சொன்ன ருத்திராக்ஷப் பூனைபோல், 'நான் சண்டையிலேயே இறங்க மாட்டேன்' என்று வேதாந்தம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

கடைசியில் தான் சொன்னதை யெல்லாம் ஆடிக் காற்றில் பறக்க விட்டு விட்டு, யுத்த களத்தில் தொப்பென்று குதித்து தான் ஒரு துரோகியென்றும், புளுகரென்றும் அறிவித்துக் கொண்டார்.

ஆனால் முசோலினி எந்த நோக்கத்துடன் யுத்தத்தில் இறங்கினாரோ, அந்த நோக்கம் மட்டும் நிச்சயம் சிறை வேறப் போவதில்லை. தன் வீர தீரங்களுையும், பராக்கிரமங்களையும் வாய்ப்பேச்சில் காட்டுவதுபோல், யுத்த களத்

தில் காட்ட முடியாது. உண்மையாகவே பலமிருந்தால்தான் யுத்தத்தில் ஜெயிக்கலாம்.

இவ்வளவு நாட்களாக யோக்கிய வேஷம் போட்ட முசோலினி, இப்பொழுது யுத்தத்தில் இறங்கியதற்கு சரியான காரணத்தையும் சொல்லாமல் மழுப்புகிறார். அவருடைய பதில் தலையைச் சுற்றி மூக்கைத் தொடுவது போல் இருக்கிறது.

தகராறு ஏதாவது இருந்தால் யுத்தத்தில் இறங்காமலேயே தீர்த்து வைப்பதாக ஸ்ரீ ரூஸ்வெல்ட் கூறினார். ஆனால் முசோலினியின் நடு நிலைமைச் செலியில் அவர் வார்த்தை விழவில்லை. அக்ரமமாக யுத்தத்தில் இறங்கி விட்டு ரொம்ப கியாய முறையில் அவர் பேசுவது கேலிக் கூத்தா யிருக்கிறது.

கோரமான யுத்தத்தைத் தடுக்க, அவர் எவ்வளவோ முயன்றாராம். அது முடியாததால்தான் யுத்த களத்தில் வழக்கி விழுந்துவிட்டாராம். மூச்சு விட முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டு ஐரோப்பிய எல்லைகளிலும், கடலெல்லைகளிலும் தவிக்கும் தன் ஜனங்களைக் காப்பாற்றப் போகிறாராம். தங்கள் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் மேற்கத்தியப் பணக்கார ஜனநாயகங்களை எதிர்ப்பதே அவர்கள் நோக்கமாம்.

இந்தமாதிரி அவர் என்னென்ன ராணுவ உதவி ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஜெர்மனி யுத்தத்தில் இறங்கிய பின் ரொம்ப யோக்கியமாக 80 நினைவை வகிக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

அதுவும் எந்தமாதிரி சமயத்தில்? ராசுல ஜெர்மனியுடன் யுத்தத்தில் அகப்பட்டுத் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கையில், ஒளிந்திருந்து பிரான்னைத் தாக்குகிறார். ஆபத்தான இந்த சமயத்தில் காரணமின்றியே எதிரியைத் தாக்கி அகப்பட்டதைச் சுருட்டிக் கொள்ள பின்னாலிருந்து முதுகில் குத்துகிறார். இதைக் காட்டிலும் துரோகமானது வேறொன்று இருக்க முடியாது. துரோகமே பரம்பரையாக ஊறி வந்திருக்கும் இத்தாலியிலிருக்கும் முஸோலினி இந்தப் பெரிய துரோகத்தில் இறங்கியது ஒரு ஆச்சரியமில்லை.

சென்ற யுத்தத்தில் ஜெர்மனியுடன் சேருவதாக இத்தாலி ஒப்பந்தம் செய்திருந்தது. ஆனால் யுத்தம் ஆரம்பமானவுடன் 'டிமிக்கி' கொடுத்து விட்டது. ஏனென்றால் எந்தக் கட்சி ஜெயிக்குமோ அகில் துழைந்து கொள்ளலாமென்பது இத்தாலியின் எண்ணம்; அப்படியே, நேச நாடுகள் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டு ஒப்பந்தம் முடித்தது.

இந்த யுத்தத்திற்கு முன்பும், ஜெர்மனிக்கும் இத்தாலிக்கும் பரஸ்பர

சென்ற செப்டம்பர் முதல் தேதி வரை, இத்தாலி தானாக யுத்தத்தில் இறங்காதென்றும், பரிபூரண 80 நினைவை வகிக்குமென்றும் ஜம்பமாகப் பேசினார் முஸோலினி. இதை மற்றவர்கள் நம்புவதற்காக கிரீஸ் எகிப்து எல்லைப் புறங்களில் ஏராளமாக இருந்த துருப்புகளைக் குறைத்துக் கொண்டார். மந்திரி சபையையும் மாற்றியமைத்தார்; ஜெர்மனிக்கு சாதகமாயிருந்த, முக்கியமான இத்தாலி உத்தியோகஸ்தர்களை வேலையிலிருந்து கல்தா கொடுத்தார்.

மார்ச் 12-தேதிவரை 80 நினைமைப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டிருந்தார் அவர்; அதன் பின் அவரை 18ந்தேதி ஹிட்லர் கண்டு பேசினார். அடுத்த ஏப்ரல் மாதத்திலேயே ஜெர்மனி நார்வே, டென்மார்க்கை ருசி பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டது.

ஹிட்லரின் குருட்டு வெற்றிகள் முஸோலினியின் நாக்கிலும் ஜலத்தை ஊற வைத்தது. 'சீ' எத்தனை நாளைக்கு ருத்திராட்ச வேஷம் போட்டுக் கொண்டு இந்தச் சுவரின் மேல் இருப்பது?' என்று எண்ணியவராய் 80 நினைமைச் சுவரின் மேலிருந்து யுத்தப் படுகுழியில் குதித்து விட்டார்.

நேச நாடுகளின் தோல்வியை முஸோலினி இதுவரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பாரிஸை ஜெர்மனி பலமாய் நெருக்குவதைக்

கண்டு ஜெர்மனிதான் ஸ்லேயிக்கும் என்று தெரியாத் தனமாய்த் தீர்மானித்து விட்டார்.

ஆகவே காரணம் ஒன்றும் இல்லா திருந்துங்கூட லாபம் கிடைக்குமென்ற ஆசையால் யுத்தத்தில் இறங்கி விட்டார். மொத்தத்தில் இத்தாலியுத்தத்தில் இறங்கியது ஒருவிதத்தில் நல்லதுதான்.

ஏனெனில், இனி முஸோலினியின் உருட்டல்களும், மிரட்டல்களும் நேச நாடுகளால் அழிக்கப்படுவது உறுதி. ஹிட்லர் மட்டும் துலைந்து முஸோலினி உயிரோடிருந்தால் நேச நாடுகளுக்கு முழு வெற்றி யில்லை யென்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

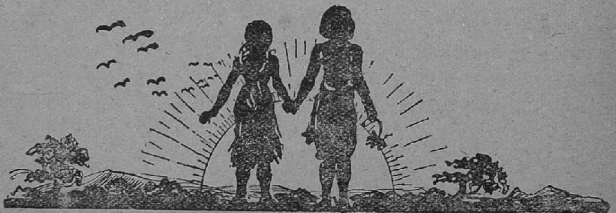
ஆகவே எவ்விதத்தையும் பாவிஸத்தையும் ஒன்றாய் ஒரே குழியில் போட்டுப் புதைத்துத் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டியதுதான். முஸோலினி ஹிட்லருடன் சேராதவரை

நேச நாடுகள் இத்தாலியை எதிர்க்கப் போவதில்லை.

பாவிஸம் உயிரோடிருக்கிறவரை ஜனநாயக நாடுகளும் சரியாகத் தூங்க முடியாது. இப்போது இத்தாலியின் பலத்தைப் பற்றி ஏதும் கூற இயலவில்லை. எந்த நாட்டின் பலமும் யுத்த களத்தில் வெட்ட வெளிச்சமாய் விடும். அதன்படியே இத்தாலியின் சாயமும் வெளுக்கப் போகிறது.

‘ஏதோ ஹிட்லரே கடைசியில் ஜெயிப்பார்; நேச நாடுகளைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளலாம்’ என்ற மனக் கோட்டை கட்டிக் கொண்டு ஆழம் தெரியாமல் யுத்தச் சேற்றில் காலை வைத்து விட்டார் முஸோலினி.

ஆனால் ஹிட்லரோடு, இவரும் சேர்ந்து தரை மட்டமாக்கப்படும் போதுதான், ‘அடடா! நாம் சுவரின் மேல் பூனையாகவே இருந்திருக்கலாமே! யோசியாமல் கீழே குதித்து மாட்டிக் கொண்டோமே?’ என்று வருத்தப்படப் போகிறார்.

“நாதன்”

மாறிப் போன மணம்

‘மணப் பறையே பிணப் பறையானாலும் ஆகும்’ என்று சிலர் மனித வாழ்க்கையின் அரித்யத்தைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். எனக் கென்னமோ, அது நிஜ மென்று தோன்றவேயில்லை. அது நிஜமாயிருந்தால் என் விஷயத்தில் பலித்திருக்க வேண்டுமல்லவா!

ஆனால் ஒருவிதத்தில் மேற்படி பழமொழி எனக்கு உண்மை போல்தோன்றியது. ரகுவுக்கு என்னைக் கொடுக்காமல், வேறொருவனுக்குக் கொடுப்பதால், அந்த மணப்பறை உண்மையிலேயே, பிணப்பறை போல்தான் இருந்தது.

நாதஸ்வரக்காரன் ‘கல்யாணி’ ராகத்தை வெகு அற்புதமாய்த்தான் வாசித்தான். ஆனால் அது எனக்குக் கர்ணகரோமாயிருந்தது. வீட்டிலே நடக்கும் பூர்வாங்கச் சடங்குகள், எனக்குக் கருமக்கிரியைகள் நடப்பது போல என் மனதில் தோன்றியது.

விடிந்தால் முகூர்த்தம். அதாவது எனது இன்ப வாழ்க்கையின் முடிவுக்கு முத்திரையிட இருந்தனர். என் வாழ்வைக் கெடுக்கக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்ட என் பெற்றோர் மீது எனக்குத் தீராக கோபம் உண்டா

யிற்று. என் நலத்தைக் குலைக்க இடம் கொடுக்கும் சமூகத்தைக் கொண்டு விடலாமா, என்று தோன்றியது.

என்ன தோன்றி என்ன பயன்? நான் கேவலம் ஒரு பெண்தானே! படிப்பிருந்தாலென்ன? பகுத்தறிவிருந்தாலென்ன? பெண்கள் சமூகக்கட்டு என்ற விலங்கால் பிணக்கப்பட்டவர்கள் தானே! அவர்களுக்குப் பெண்களே சத்துருக்களானால், பின் பெண் விடுதலை பெறுவதுதான் எப்படி? அதிகம் சொல்லி என்ன பயன்? பெற்றோர்களின் கட்டுப்பாட்டை மீற என்னால் முடியவில்லை. என்னமோ செய்யட்டு மென்று பேசாதிருந்து விட்டேன்.

கல்யாண மென்றால் எல்லாப் பெண்களுக்கும் எல்லையில்லாத குதூகலமாயிருக்கும், ஆனந்தமாயிருக்கும். ஆனால் என் மணத்தினால், என் மணம் நரக வேதனையைத்தான் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தது.

என் ஆசை ரகுவின் போட்டோ என் கையில் இருந்தது. அதைப் பார்த்துப் பார்த்து என் சிந்தை பெருமூச்சு விட்டது.

“ரகு! ரகு! நீ என்ன வெல்லாமோ, சொன்னாயே! அதெல்லாம் என்ன

வாயின்? நீ உயிருடன் இருந்து கொண்டு கூட வேறொருவன் என் கழுத்தில், தாலிச் சுருக்கிடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறாயா? ஐயோ ரகு! உன் மனம் ஏன் என்னை இப்படி மறந்தது? ஆனால், இந்தப் பாலியின் மனம் மட்டும் ஏன் உன் அன்பை மறக்க மறுக்கிறது? ரகு! நான் வேறொருவனுக்கு மனைவியாய் விட்டால் கூட, நீதான் எனது கணவன்..." என்று என் சிந்தை உளறிக் கொண்டிருந்தது.

மணி 12 இருக்கும், என் சிந்தையும், புலன்களும் சிறிது சிறிதாகச் சோர்வடைந்தன. மித்திராதேவி என்னை ஆட்கொள்ள ஆரம்பித்தாள்; அப்படியே சோபாவில் சாய்ந்தேன். கொஞ்ச நேரத்தில் ஏதோ என் மீது விழுந்தது போல் தோன்றவே திடுக்கிட்டு விழித்துப் பார்த்தேன். என் மார்பின் மீது ஒரு கடிதம் கிடந்தது. அதே நிமிடம், என் அறையை விட்டு, யாரோ மெதுவாய்ச் செல்வதை என் கண்கள் கவனித்தன. ஆம்; அவன் ராதாதான்.

"எதற்காக அவன் பூனை போல் உள்ளே வந்தான்? பின் ஏன் உடனே வெளியே சென்று விட்டான்?" என்ற எண்ணத்துடன் அக்கடிதத்தைப் பிரித்தேன். அதில் அந்த சினேகத்துரோகி இப்படி எழுதியிருந்தான்.

"சரோஜினி,

உனக்கு என் மீது எல்லையில்லாத் கோபம் இருக்கலாம்; தயவு செய்து என் மீது கோபிக்காதே! எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் எனது பெற்றோர்களும், உனது பெற்றோர்களுந்தான்.

உன்னை ரகுவீட மிருந்து பிரித்து, உன் வாழ்வைப் பாழ்படுத்தக் காரணமான நான், அதற்குத் தக்க பிராயச் சித்தம் செய்து கொள்ளப் போகிறேன்.

நேன். பிறகுதான் நான் நிரபராதி என்பது உனக்குத் தெரியும்.

நான், பெயருக்கு உன் கழுத்தில் தாலி கட்டினாலும், நீ என்னைக்கும் ரகுவைக் கொல்ல மாட்டாய்! சொந்தமானவன் தான், சமூகக் கட்டுகளை நம்பாதே! வெகு சீக்கிரத்திலேயே, ரகுவை புனர் விவாஹம் செய்து, சுகம் பெறு! இது உண்மையான வார்த்தை; என் அந்தரங்க ஹிருதயத்தில் என்றும் உன்னைச் சகோதரியாக எண்ணும்

—ராதா"

இதைப் படித்ததும் உண்மையிலேயே நான் பிரமித்துப் போய் விட்டேன். ராதாவின் நல்ல குணத்திற்காக அவனை வெகுவாக மனதில் புகழ்ந்தேன். 'ராதா, எழுதிய தெல்லாம் வாஸ்தவமா? மீண்டும் ரகுவை மனைவியாவது சாத்தியமா? அப்படியானால் சமூகம் அதற்கு இடம் கொடுக்குமா? அல்லது சமூகத்தை எதிர்த்துப் போர் செய்ய நமக்கு தைரியமுண்டா? புனர் விவாகம் செய்து கொள்வது நியாயமா?.....' என்று விடியுமட்டும் என் உள்ளம் தர்க்கம் செய்து கொண்டிருந்தது.

நான்கு மணியிலிருந்து என்னென்னமோ சடங்குகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. புரோகிதர் என்னை அந்த ஓம்பு புகையில் குரங்கு போல் ஆட்டிவைத்தார். தவளை போல் அர்த்தமின்றி மந்திரங்களை ஒதினார். கடைசியில் முகூர்த்த வேளை வந்தது. ராதா எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டு என் கழுத்தில் மாங்கல்யத்தை முடிந்தான். அடுத்த நிமிடம் என் மூலை சுழன்றது; கண்கள் மங்கின; மயங்கிக் கீழே சாய்ந்து விட்டேன்.

என் கழுத்தில் சுருக்கேறிய தினத்திற்கு மறு நாள், இன்னொரு டத்தில், ஒரு பெண்ணின் கழுத்தில்

மாங்கல்யம் இடம் பெற இருந்தது. அந்த இடம் புஷ்பத்தார்—அந்தப் பெண்ணின் பெயர் அலமு.

படித்து, நாகரீகம் பெற்று, வாயாடியாயிருந்த என்னாலேயே சமூக நிபந்தனையையும், பெற்றோரின் கட்டுப்பாட்டையும் மீற முடியவில்லை யென்றால், பாவம், பட்டிக் காட்டிலே பிறந்து அங்கேயே வளர்ந்து, வீட்டிலேயே அழுங்கிக் கிடந்து, சொற்பப் படிப்பையே பெற்ற அந்த அலமுவால் என்ன முடியும்?

மறு நாள் அவன் வேறு ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட இருந்தான். தான் விரும்பிய தன் அத்தானுக்குச் சொந்தமாகாமல், தெருவில் போகும் எவ்வே ஒரு 'காலாடி'ப் பயலுக்குக் கழுத்தை நீட்ட வேண்டியிருந்ததற்கு மிகவும் துக்க முற்றான்.

தேவியின் படத்திற்கு முன் அவன்கை கூப்பி உட்கார்த்திருந்தான். கண்கள், மூடிய நிலையில் தேவியின் தரிசனத்தைக் கண்டு களித்துக் கொண்டிருந்தன.

“அம்பிகே! தாயே! நான் உனது குழந்தையிலேயா? உலகத்துக்கே ஏக மாதாவான உனக்குக் கூட என் நிலைமை தெரிய வில்லையா? அன்னையற்ற நான், அப்பாதான் சாஸ்வதம் என்றிருந்தேன். அவர் எனக்கே வைரி என்று தெரிந்த பின் அத்தை தான் ஆதரவு என நம்பினேன்; நாளடைவில் என் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட அத்தான் ரகுதான் எனக்குச் சகலமும் எனக் கனவு கண்டவாறிருந்தேன்.

“தேவி! இப்பொழுது தான் தெரிந்தது இவ்வுலகில் எனக்கு ஒருவருமில்லை, நீ தான் துணையென்று. ஆனால் நீயும் என்னைப் புறக்கணித்தால் எனக்கதி என்ன?

“சுஸ்வரி! நான் ஏற்கெனவே, ரகுவுக்கு அடிமையானவன்; பின்னும் வேறு ஒருவருக்கு நான் எப்படி வாழ்க்கைப் பட முடியும்? இதுதான் இந்து ஆசாமமா? இதுதான் சலுகை தர்மமா? இதுதான் கடவுளின் கட்டளையா? இருக்கவே முடியாது.

“நான் அன்றும் ரகுநாதனுக்கே சொந்தம்; இன்றும் அப்படியே! தேவி! இதை மாற்றியமைக்க அந்த பிரமண்கூட அசக்தனே. ரகுவின் அன்பு தேய்ந்து வளர்ந்த இந்தச் சடலம் இன்னொருவர் ஸ்பரிசம் பட நான் விடவே மாட்டேன்.

“கடைசியாய்ச் சொல்லுகிறேன்; நீயும் என்னை நட்பாற்றில் விட்டு விட்டால், இதோ இங்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் மணச் சடங்குகளெல்லாம், பிணச்சடங்குகள் ஆவது உறுதி...தேவி...தேவி...”

அதற்கு மேல் அவன் சிந்தை கன்னைவிழந்தது. அலமு தேவியின் பாதார விந்தங்களில் உணர்வற்றுக் கிடந்தான்.

எங்கிருந்தோ, ஒரு கோவில் மணிக் கணீர் கணீர் என ஒலித்தது. அப்பொழுது இரவு 4 மணி இருக்கும். வீட்டிலுள்ளோரில் சிலர், தூக்கக் கலக்கத்தில், எதோ காரியங்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர். புரோகிதர் பணிக்காற்றில் ஓம குண்டத்தை ஊதி விட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

செயலற்றுக் கிடந்த அலமுவின செவ்விதழ்களில், மெல்லிய புன்னகை தோன்றியது. ‘ரகு!’ என்று முணுமுணுத்தது அவனது வாய். ‘அலமு!’ என்று யாரோ அவன் பக்கத்தில் மெதுவாகக் கூப்பிட்டது போல் இருந்தது.

அலமு வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு எழுந்து உட்கார்த்தான். இதென்ன,

அவள் கண்டது கனவா, நனவா! அல்லது தேவிதான் அலமுவின பிரார்த்தனையை ஏற்றுக் கொண்டாள்? ஆம்; அலமுவின் அத்தான், ரகு அவள் பக்கவில் நின்றுருந்தான்.

ரகு வாஞ்சையுடன் “அலமு! என்ன ரொம்பத் தூக்கமோ? என்னேத் தெரியவில்லை? நான் தான் உனது...” என்றான்.

அவளால் ஒன்றும் பேச முடியவில்லை. நா குழறியது; கண்கள் ஏக்கத்துடன் நோக்கின. தேகம் ‘வெட வெட’ வென்று நடுங்கியது “அத்... தான்.....அத்...தான்...” அவ்வளவு தான் அவளால் பேச முடிந்தது.

“ஆசை அலமு! பயப்படாதே! உன்னைக் கைவிட மாட்டேன்—ஒரே முடிவாய்ச் சொல்! என்னுடன் இப்போழுதே வந்து விடுகிறாயா? அல்லது...”

“அத்தான்—ஆம்—உங்களுடன் வருகிறேன்...” என நாக் குழறக் கூறினான் அலமு. அடுத்த நிமிடம் ரகு அவன் கையைப் பிடித்தான். அலமு மேலே யெழுந்து ரகுவைக் கண்ணீருடன் நோக்கினான். ரகு அவளை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான்.

வானத்திலிருந்த பிறைச் சந்திரன், கரிய மேகத்துள் மறைந்தான். மங்கிய வெளிச்சம் எங்கும் பரவியிருந்தது. ‘சிலு சிலு’ப்பாண காற்றை ஊடுறுவித் கொண்டு வந்து, ஒரு காகம் கரைவது மெதுவாய்க் கேட்டது.

ஊரின் வெளிப்புறத்தில் ஒரு மோட்டார் வண்டி நின்றுருந்தது. ரகு அலமுவை அழைத்துச் சென்று அந்தக் காரில் ஏறினான். கார் ‘பூம்’ என்ற சப்தத்துடன் கிளம்பியது. அலமு மங்கிய நிலவில் தெரியும் தன் வீட்டைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவ

லோபுமறியாமல் அவன் கண்கள் நீரைக் கொட்டின. ரகு அவளுக்கு வெகுவாகச் சமாதானம் செய்து கொண்டே சென்றான்.

மறு நாள், அலமுவுக்கு ஏற்படுத்தியிருந்த அதே முகூர்த்தத்தில், அலமு தான் விரும்பிய ரகுவுக்கே வாழ்க்கைப் பட்டான். தூதிர்த்தவதியான என்மணம் ஒருவகையில் மாறிப்போயிற்று. அதிர்த்தக்காரியான அலமுவின மணமோ, நல்ல விதத்தில் மாறுதல் அடைந்தது.

டேராங்ரேரின்

பாலாம்புதம்

குழந்தைகளுக்கு பிரசித்தி
பெற்ற டானிக்

வெட்டும் ஒட்டும்

ரயில் அறைபட்டு இறந்தான்

—செய்தித் தலைப்பு

ரயில் அறை பட்டால் அவன் ஏன் இறக்க வேண்டும்?

* * *

முன்னேற்றப் பாதையில் மற்றுமோர் மைல் கல் —விளம்பரம்.

ஏன், அந்த மைல் கல் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக் கட்டையாக இருந்ததா என்ன?

* * *

“பரோடாவில் முஸ்லிம்கள் 7-சதவிகிதம் இருந்து கொண்டு சட்டசபையில் 33 சதவிகிதம் ஸ்தானங்கள் கேட்கின்றனர்” —சுவர்க்கார்

இதிலிருந்தே அந்த முஸ்லிம் சகோதரர்களின் தாராள மனப்பான்மை தெரிய வில்லையா?

* * *

கொரியா சமஸ்தானம் சீர்திருத்தங்கள் பிரகடனம். —செய்தித் தலைப்பு.

சீர்திருத்தத்திலேயே, சீர்திருத்தம் அவசியமாயிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

* * *

ஜூனிகள் 100 கி மி வு நேரம் ஆலோசனை செய்து எதிரி கொலைக்

குற்றவாளியே என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். —செய்தி.

ஜூனிகள் 50 கிமீவும யோசித்திருந்தால் எதிரி கொலைக் குற்றவாளி ஆகியிருக்க மாட்டார் என்று ஒரு கணித நிபுணர் கூறுகிறார்.

* * *

கரன்லி நோட்டை வாங்க மறுப்பவர்மீது நடவடிக்கை.

—செய்தித் தலைப்பு.

“ஜ்யோ பைத்தியங்களா! கரன்லி நோட்டை யாராவது வேண்டாமென்பார்களா? எனக்குக் கொடுங்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாய் வாங்கிக் கொள்கிறேன்” என்று ஒரு ஏழை கூறுகிறார்.

* * *

நெற்குப்பை என்று மாற்ற வேண்டும். —தலைப்பு.

“மளிகைக் கடைகளில் நாம் வாங்கும் அரிசியையும் ‘நெற் குப்பை’ என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்” என ஒரு குடும்பஸ்தர் பிரலாபிக்கிறார்.

* * *

“தாக்கூர் சாகிப் தனது மாத சொந்தச் சிலவில் பாதியை-அதாவது 9000 ஆகக் குறைத்துக் கொண்டார்” —திவான். என். என். அங்கலே சாரையா.

ஒரு ஏழையின் மாதச் செலவு ரூ.
9 கூட இல்லை என்பதை அவர் அறிந்
திருந்தால் தாக்கூர் சாகியின் தியாகத்
தைப் பற்றிப் புகழ்ந்திருக்க மாட்டார்.

* * *

இத்தாலியில் யுத்த ஜூரம் வலுக்கி
றது. —செ. தலைப்பு.

அந்த ஜூரத்தினாலேயே அது
மடிந்து விடுமென்று ஒரு துப்பாக்கி
வெடிக்கிறது.

* * *

இரண்டு ஆஸ்பத்திரிக் கப்பல்கள்
மீது எதிரி குண்டுகள். —செய்தி.

சிகிச்சைக்குச் சென்றிருக்கலா
மென எண்ணுகிறேன்.

* * *

பெரும்பாலான வேலைகளில் ஆண்
களுக்குப் பெண்கள் சரிவிகர யிருக்
கின்றனர். —செய்தி.

உதாரணமாக, புருடர்களுக்குப்
பதில் கொடுப்பதில்

* * *

ரயில் வண்டியில் போலீஸுடன்
காக்ஸார்கள் குஸ்தி. —செய்தி.

பிரயாணிகள் காசில்லாமலேயே
குஸ்திச் சண்டையைப் பார்த்திருப்
பார்கள்.

* * *

‘இப்பொழுது நாம்கவனிக்க வேண்
டியது சுயராஜ்யப் போர் அல்ல; சுய
ராஜ்யம் கிடைத்தவுடன் அதை எப்
படிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது
லேயே நாம் கவனம் செலுத்த
வேண்டும்.’
—சுபாஷ்.

சுவரை வைக்காமல், சித்திரத்தை
‘அங்கே தீட்டலாமா? இங்கே வரைய
லாமா?’ என யோசிப்பது போல் இவ
ருடைய பேச்சு இருக்கிறதல்லவா!

* * *

ஹிட்லரின் பெரும் ஏமாற்றம்.

செ. தலைப்பு.

எப்பொழுது அவர் யுத்த களத்தில்
காலே வைத்தாரோ, அப்பொழுதே
அது தெரிந்து விட வில்லையா?

* * *

‘திருப்தி யில்லையேல் தபால்
செலவு தவிர இதர பணம் வரபீஸ்’

—விளம்பரம்.

அவர்களுடைய, தாராளத்திலிருந்து
அந்தச் சரக்கின் உண்மையான விலை
தபால் சிலவு எவ்வளவோ, அவ்வளவு
தான் என்பது தெரிகிறது.

* * *

வயிற்று வலியைத் தீர்க்க ஒரே ஒரு
மார்க்கந்தான். —மருந்து விளம்பரம்.

வயிற்று வலியே வராமல் தடுத்துக்
கொள்வதுதான் அந்த ஒரு மார்க்கம்.

* * *

‘மினர்வாவின் தோஷி’

—சினிமா விளம்பரம்.

மினர்வாவின் அந்தத் தோஷி மிக
வெற்றி யடைந்திருக்கு மென்றே
நம்புகிறேன்.

மருதபூ

எஸ். ஏ. மருதையன்

அத்தியாயம் 10

ப ர ம ச ா து

வீட்டுக் கூடத்தில் தர்மலிங்கம் பிள்ளை, மண்டைக் கட்டுடன் கட்டிலில் உட்கார்ந்திருந்த கணபதிக்கு ஹிதோபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தார். “கணபதி! கோபம், பாவம், சண்டாளம்னு பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களே, தெரியாமலா சொல்லியிருக்கிறார்கள்? வினையை மதித்துப் பலனளிக்கு ஆண்டவனுக்குப் போது நானும் நீயும் எதை யொட்டியவர்கள். நீ எப்பொழுதும் பொறுமை சாலியாயிருக்கப் பழகு தம்பி!” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது இது விபரமறிந்த காரண கவுண்டர் சலிக்க முடியாத வராய் “ஐயையோ! இதென்ன ஊரா பாழா?” என்று வழி நெடுகப் பிரலாபித்துக் கொண்டு தர்மலிங்கம் பிள்ளையிடம் வந்து “ஐனையா பிள்ளைவான்!

இப்போதாவது தெரிந்ததா அவனுக்கு இடங் கொடுக்கக் கொடுக்க என்னெல்லாம் விளையும்னு?” என்றார்.

“பொறுங்கள்; உட்காருங்கள்!”

“போய்யா போ! பொறுமையுமாச்சு நீயுமாச்சு”

“அப்படிக்கோபிக்காதீர்கள்! நமக்குள்ளே நல்ல மனமிருந்தா இதெல்லாம் ஏன் வரறது? ‘பிறருக்குத் தீங்கு செய்ய வேண்டாம். பிறர் தீங்கை, ஒப்புக்கொள், ஆனால் தீங்கு செய்தவர்களோடு துவேஷமில்லாமல் பழகு’ன்னு மகாத்மா காந்தி சொல்லியிருக்கிறார். பார்க்கப் போனால் சத்தியம் இது தானே?”

கவுண்டருக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. “அடே! மகனை மண்டைபிளக்க அடிச்சிருக்கிறான் அந்த திமிர்

பிடிச்சவன்! இந்த மனுசன் வேதாந்தம் பேசுறனே!" என்று எண்ணினார்.

கவுண்டர் சிறிது ஆத்திரம் தணியப் பெற்று கட்டிலில் உட்கார்ந்து, கணபதியிடம் காயத்தைப் பற்றி விசாரித்து விட்டு "பிள்ளாவான் உங்க மனசு யாருக்கும் வராது; ஆனால் இந்த அருமையை அந்தத் திமிர் பிடிச்சவனுக்குச் சொல்றது யாரு? அவன் கொடுமைக் கெல்லாம் அவன் மூஞ்சியிலே ஏழுமூல ஜன்மத்திற்கும் விழிக்கலாமா? இப்படியிருந்து நீங்கள் எப்படித்தான் பிழைக்கிறதோ தெரியல்லே" என்று பயந்தபடி சொன்னார்.

"பிழைப்புன்னு போகிறவர்களுக் கெல்லாம் சுகதுக்கம் இருக்கத்தான் செய்யறது! துக்கமில்லென்னா சுகத்தின் அருமை எங்கே தெரியும்! வெய்யலில் அலைந்தவனுக்குத்தானே நிழலருமை தெரியும். அதனாலே, பொதுவாய் எல்லாருக்கும் சுகதுக்கம் உண்டு. ஆண்டி கூழுக்கழுகிறான், அரசன் கோமேதகமில்லையென்னு அழுகிறான். துக்கப்படாத மனுஷனுக்கு சுகம் எங்கே சிக்கப் போகிறது. ஆகவே, எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் சலிக்காமல், சத்தியமே ஜயம்னு பொறுமையாய் இருக்கணும் பாருங்கள்!"

"இதன் படி யெல்லாம் எவனெவனையா நடக்கிறான்? அப்பொ, வலுச்சண்டைக்கு வந்தவனை விட்டு விடவா?"

"வலுச் சண்டை நம்மால்தானே வர்றது அடிக்க வருகிறவனுக்கு குனிந்து கொடுத்து விடலாம்; இது

உங்களுக்குக் கேவலமாய்த்தோணறது! எனக்கென்னவோ, அது தான் வீரம்னு தோணறது!"

"இதெல்லாம் இந்த ஊருக்கு சரிக் கட்டி வராது பிள்ளாவான்!"

"சரிக்கட்டச் செய்தால் தானே நல்லது!"

இதன் பிறகு காரண கவுண்டர் அந்தரங்கத்திலே "இந்த மனுசனைக் கைக்குள்ளே போட்டுட்டா கட்சி சேர்க்க சுலபமாயிருக்கும்னு பார்த்தா! அவன் வேதாந்தம் பேசுறான்!" என்பதாய் எண்ணி கணபதியின் உடம்பு நலத்துக்கு ரொம்ப சிரத்தை யெடுத்துக் கொண்டு வீடு போனார்.

அப்போது முற்பகல் நேரமாதலால், அன்னபூரணியும் பார்வதியும் சமயலறையிலிருந்தார்கள். பார்வதி சமையல் வேலை செய்து கொண்டிருந்தாள். அன்னபூரணி காய், கறி அரிந்து கொண்டிருந்தாள். இவர்கள் கீழ்கண்ட மாதிரி பேசிக் கொண்டார்கள்.

"இவ்வளவுக்கும் 'டவுனு'யிருந்தால் அத்தை! இந்த ஊர்க் கவுண்டன் இந்நேரம் 'லாக்கப்'பிலே கிடப்பான். இந்தப் பட்டிக்காடாயிருக்கவும் தொட்டு மிஞ்சி விட்டான். இந்த இழவு ஊருக்கு எந்த கவரன் மெண்ட உத்தியோகஸ்தன் வர்றான்?"

"எந்த உத்தியோகஸ்தன் வார்டுமே! எல்லாரும் அவன் சொல்படி. என்னமோ கடவுளும் அவன் பங்கிலே தானிருக்கிறார்! இவ்வளவுக்கும் கணபதி அவனோட பேசாது போயிருந்தா, இவ்வளவு ஏன் வர்றது?"

“அவரைத்தான் சொல்லுவீர்கள்! அவர் பாட்டுக்குப் போனவரை, வம்பி விழுத்து அடிச்சிருக்கிறான்!”

“ஹூம்! கடவுள் இருக்கிறார் விடு! இப்படி தெய்வத்துக்கு அஞ்சாமல் தலை கொழுத்துத் திரிகிறவனுக் கெல்லாம் ஒரு நாளைக்கு வரத்தான் போறது!”

இப்படி இவர்கள் கவலையோடும், வருத்தத்தோடும் பேசியிருக்க அடுத்த ஒரு வீட்டிலே நாலேந்து பெண்கள் கூடிக்கொண்டு கீழ்க்கண்ட மாதிரி பேசிக்கொண்டார்கள். பூஜையறையில் ஏதோ புஸ்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்த தர்மலிங்கம் பிள்ளைக்குப் பெண்களின் பேச்சுக் குரல்கள் கேட்டன.

“என்ன இருந்தாலும் இந்த சின்ன வீட்டுப் பண்ணையான் ஆகாதம்மா சாமி சாமின்னு ஒரே பைத்தியம் பிடிச்சுடும் போலிருக்கு!”

“அம்மம்மா, அந்த மனுசனையும் அப்படிச் சொல்லாதடி, சாது மனுசன்; தங்கமான குணம்!” “ஆமாடியம்மா! நான் தோணி இது நாளாச்சு! இந்த மாதிரி சாது மனுசனைப் பார்த்ததில்லை. சாதுன்னா பாம்பாது!” “பாவம்! அந்த மனுசனையும், இந்த ஊர்க்கவுண்டன் படாதபாடு படுத்தறானே! இத்தனைக்கும் இந்த மனுசன் சாமியிருக்குதுன்னு தானே பேசாமல் போறான்! நெசமா சொல்றேன் இந்த மனுசன் பாபம்படிச்சி இந்த ஊர்க் கவுண்டன் என்னெல்லாம் பட்டான் பா!” “அதென்னடி! இவனுக்கு ஊர்க் கவுண்டன் பட்டம்

கொடுத்ததும் போதும் அவன் நடக்கிற தலைகொழுப்புத் தருதலைத் தனமும் போதும்; அவனுக்குப் போலீஸ் காரனெல்லாம் கை கட்டி சேவிக்கிறான்!”

“ஆனால் இனிமேல் கவுண்டன் கை ஒண்ணும் செல்லாது! காரண கவுண்டரில்லே, மேலத்தெரு கவுண்டர்! அவர் கவுண்டருக்கு எதிரிக் கட்சியாய் சேர்ந்தார்! அடுத்த வருசத்து மாரியாத்தா நோன்பிலே ஏகப் பட்ட ரக்னையாகும்!” “இதெல்லாம் ஏன் வெட்டிக்குப் பேசிக்கணும், இந்த வருசத்துப் போலே வர்ற வருசமும் மழையில்லாமப் போனா கட்சி கட்சிதான்” “அதைச் சொல்லம்மா! மகராசி!” “ஏன்மமா, அடுத்த மாசம் பதினஞ்சிலே மழை வரும்னு மாரியாத்தா சொல்லியிருக்குதே!”

* * *

முன் கண்ட பேச்சுக் குரல்கள் தர்மலிங்கம் பிள்ளையைச் சிந்திக்க வைத்தன. “நல்ல மார்க்கத்தை நடை முறையில் நடத்துகிறவன் மீது இவ்வளவு தப்பிப் பாயமா?” என்று திகைத்துப் போய் உட்கார்ந்தார். அப்போது பார்வதி எதிரிலிருந்து ஆர்மோனியப் பெட்டியை மீட்டியவண்ணம் பாடுவது போல் தெரிகிறது.

“சத்தியம் சகை யருள்—பக்தி

சான்ற மனப் பெரியோர்

சித்தியமான வயிர்—ஆத்ம

நேர்படையே கொள்ளுவார்”

தர்மலிங்கம் பிள்ளை, தன் போக்கை எதிர்த்து ஜனங்கள் உணர்ச்சி யுள்ளது போல்—உண்மை யுள்ளது

போல் பேசப் படும் போது மலைத்து நிற்பார். உண்மையில் தனது போக்கு பைத்தியக்காரப் போக்குதானவென்று யோசிப்பார். அப்போதெல்லாம், பார்வதி ஆர்மோனியம் வாசித்து மெல்லிய குரலில் உச்சஸ்தாயியில் பாடுவது தோன்றும்; அத்தகைய ஆத்ம நேர்

படை தன் உள்ளத்திலே உண்டாகவும், நிலைத்து நிற்கவும் வேண்டி, கடவுளிடம் முறையிட்டுக் கொள்வார். அத்துடன் கணபதியைப் பற்றியும் “சரி! என் பிள்ளை தர்ம வழி நடக்க வேண்டும்” என்று உள்ள முருகப் பிரார்த்திப்பார்.

அந்நியாயம் 11

ராமலிங்கம்

அன்று பெண்கள், பேசிக் கொண்டபடி—மாரியம்மன் பண்டிகையில் ‘சாமி வந்தவன்’ சொன்னபடி அடுத்த மாதம், பதினைந்து தேதியில் அமோகமன மழை பெய்யத்தான் பெய்தது. முதல் நாளிரவு பெய்த பேரிடியும், பெரு மழையும், விவசாயிகள் உள்ளத்தில் பால் வார்த்தது போலாயிற்று. எனவே ஒருபுறம் விடிவதற்கு முன்பே, குடியானவர்கள், உழவுக் கருவிகளோடு தழனிகளுக்கும் காடுகளுக்கும் போய் விட்டார்கள். தர்மலிங்கம் பிள்ளையும், பட்டிக்காரர்களோடு தோட்டத்திற்குப் போய் விட்டார்; கணபதியும் பின்னாடி போனான்.

அப்போது காலை வேளை; வானம் மப்பு மந்தாரமாயிருந்தது. சிலு சிலு வென்று மழைக் கரற்று வீசிக் கொண்டிருந்தது. தெருவில் அங்கங்கே ஜலத் தேக்கம்; சேறுகுழம்பியிருந்தது. கிராமக் குடிசைகள் அலங்கோலமாயிருந்தன. அன்ன பூரணியும், பார்வதியும் தட்டில், மாலைச் சந்தனம், முதலியவைகளுடன் கோயிலுக்குப் போகவிருந்தார்கள். அப்போது ராமலிங்கம் பிள்ளை குதிரை

வண்டியில் வந்து சேர்த்தார். ஆகவே அன்ன பூரணி மரியாதையாக ‘வாங்க, செளக்கியந்தானே!’ என்று வரவேற்று ‘பார்வதி! செம்பில் ஜலம் கொடு!’ என உபசரித்தான்.

இதன் பிறகு பார்வதி தகப்பனரை உபசரித்து உண்ண வைத்து தனிமையிலிருக்கும் போது ‘அப்பா! எதுக்கு அடிக்கடி பணம் பணம்னு லெட்டர் அனுப்பறே? பங்களா, வாடகைப் பணம் 75-ம் போதுகிறதில்லையா? போன வருஷம் மழையில்லாமல் வெள்ளாமை விளைச்சலே மில்லை; தோப்பு மகசூலில் கூட எவ்வளவோ தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டி வந்தது. இந்த நிலைமையிலே எதுக்கு மாமாவை வருத்தப் படுத்தறே?’ என்று கேட்டு வைத்தான். அவன் குரலில் வருத்தம், ஆத்திரம் கலந்திருந்தது.

“சரி சரி; உன் வேலையைப் பார்த்து விட்டுப் போ; எனக்கு புத்தி சொல்லத் தேவையில்லை” என்று பார்வதியின் ஆத்திரத்தைத் தூண்டி னார் பிள்ளை.

பார்வதி ஆத்திரத்தை அடக்கியவளாய் உருக்கமாக ‘அப்பா கேவலம்; சட்

டைக்காரியை நம்பி இப்படி தலை கால் புரியாமல் திரிகிறாயே? நம்ம மதத்தில் ஒரு அழகுள்ள பெண்ணைக் கட்டிக்கொள்ளேன்! அத்தகாசு சொத்தெல்லாம் சிலவாளுலும் பரவாயில்லையே! ஒரு விபசாரிக்காகவா, இப்படி இரக்க மில்லாமல் பேசறே?" என்றான்.

"ஆமாம்; மனதிற்குப் பிடித்த ஒருத்திக்கு சிலவிட வேண்டாத பணம் ஊரிலே போகிறவனுக்கு வேணுமாக்கும்?"

"அப்படிச் செய்கிறது எவ்வளவுக்கு நல்லது! நாலு பேர் சந்தோஷப்படுவார்களே!"

"போதும் போதும், உன் யோசனையும், உங்க மாமா வேதாந்தமும்; எனக்குப் பணம் அவசியம் வேணும்"

அப்போது தோட்டத்திலிருந்து வந்த கணபதி "ஓஹோ! மாமாவா? வாங்க!" என்று சந்தோஷத்தோடு வரவேற்ற வண்ணம் அருகிலுட்கார்ந்தான்.

"மாமா எங்கே?"

"பின்னாடி வந்து கொண்டிருக்கிறார்"

"மணிக்கு ஐந்தாறு லெட்டர் யைத் திடுக்கிட வைத்தது.

போட்டும் ஏன் ரிப்ளை அனுப்பவில்லை?"

"பார்வதியைக் கேளுங்க"

ராமலிங்கம் பிள்ளை பார்வதியைப் பார்த்தார். பார்வதி ஆத்திரத்தோடு "ஆமாம்; நான் தான் சொன்னேன்; வெட்டியாய் சட்டைக்காரிக்கு ஏன் கொட்டித் துலைக்கணும்னு தான் சொன்னேன்" என்றான்.

ராமலிங்கம் பிள்ளைக்குக் கோபம் வரத்தான் செய்தது. கணபதி "அது கிடக்கட்டும் மாமா! அந்த நாளிலே பணம் கொடுக்கிற போது என்ன சொன்னேனென்று யோசித்துப் பாருங்க" என்று எச்சரித்தான்.

"அப்போ என்னவோ நிலைமை அப்படி; இப்போ இருக்கிற கஷ்டமோ?" என்றார் ராமலிங்கம் பிள்ளை.

"சட்டைக்காரி சம்பந்தம் இருக்கிற வரையும் உங்களுக்குத்தான் கஷ்டம் மேலே மேலே வற்றதே!"

"ஷட் அப்!" உனக்கு அதையெல்லாம் சொல்ல உரிமையில்லை. நான் சட்டைக் காரியோடு போகிறேன்; தெருவில் போகிற நாயோடு போகிறேன்; நீ யார் அதைக் கேட்க?"

ராமலிங்கம் பிள்ளை முகத்தில் அறைவது போல் கேட்டது கணபதி

யைத் திடுக்கிட வைத்தது.

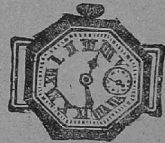

A WATCH FOR Rs. 3 ONLY ALWAYS INSIST FOR A GOOD WATCH

Do not purchase a cheaper and Rough Watch. 5 years Guaranteed Tonneau shape Wrist Watch as in illustration. Sold by others for Rs. 15. We sell at Rs. 4-8 only. Rectangular Rs. 6-8; Rolled Gold Rs. 7-8; Round or Square Rs. 9-8; Pocket Watch Rs. 2-4; Ladies Round Rs. 10-12; Rectangular Rs. 12-15. Packing, Postage As. 14. Free on order for any three.

CALCUTTA CLOCK Co., (Sec-153)

1/15A, Joymitter St, P.o. Hatkhola, Calcutta.

சிதறிய உள்ளம்

(A. M. ரஷித்)

“ஏ, துன்ப தேவி! நீ எத்தனை விதமான வடிவுகள் தாங்கி நிற்கின்றாய்! பயங்கரமான கோபஸ்வரூபம், அருவருக்கத் தக்க விசாரம், மதியை மயக்கும் அழகு, நெஞ்சங்கவரும் நவ மோஹனம் யாவும் நின்வடிவுகளன்றோ? என்னைமாத்திரம் நீ நிரந்தர செளந்தர்யத்துடன் வரவேற்றாய். நிற்பால் வீழ்ந்தேன். அதன்பயன்?வேறென்ன? என் உள்ளம் சுக்கல் சுக்கலாக முறிந்து, வேதனையைத் தாங்க இயலாது குமுறுகின்றது. நிகழும் கொந்தளிப்பை என்னால் சிறிதேனும் அடக்கவே முடியவில்லை.

“அவருடைய அழகுக்கலை என்னை முற்றிலும் அடிமையாக்கிவிட்டது. அவர்பால் பேய்விழுந்தேன். அவர் அழகைப் பருகி, தேன் குடித்த வண்டு போல மயங்கினேன். தேனில் விழுந்த ஈயைப்போலத் தவிக்கவும் தலித்தேன்.....ஆனால்,.....ஆனால் அந்த அழகெல்லாம் துன்பத்தின் வெளி மயக்கு என்று என் அறிவிற்குத் தெரியவில்லை. ஈசல்களை ஆசைகாட்டிக் கொல்லும் கொடிய சுடரொளி என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதன் பலனை இப்பொழுது தான் அனுபவிக்கின்றேன்.

“என் வாழ்க்கை கரடுமுரடான பாதையில் திரும்பும் என்று கொஞ்சமேனும் நினைக்கவே இல்லை. அவரையே நான் முற்றும் நம்பினேன்; அவர் கைவிடமாட்டார் என்று எண்ணினேன். ஆனால் ஐயோ! என்னைச் சோகத்தின் படுகுழியில் அல்லவோ தள்ளிவிட்டார். என் பாதையில் எவ்வளவு பெரிய பாறைகளைப் புரட்டி

விட்டதுமல்லாமல், ஆழமான பள்ளத்தாக்குகளையும் தோண்டிவிட்டார். உருண்டுவரும் என் வாழ்க்கைச் சக்கரம் இவைகளின்மீது மோதிப் பங்கமடையாமல் என்ன செய்யும்? அவரை மனமார நம்பியதற்கு இது தானா நான் கண்டபலன்?

“அன்று அவர் கூறினார், ‘உன் மனமே என் மனம்; உன்வாழ்வே என் வாழ்வு; உன் மகிழ்ச்சியே என் மகிழ்ச்சி’ என்று. இதை நான் சத்தியமொழி என்று நம்பினேன். என் பெற்றோர்களையும் அவருக்காகத் துறந்து அவருடன் வந்தேன்...இப்பொழுது நினைத்தாலும் என் உள்ளம் கொதிக்கின்றது.....அவரை நம்பினேன்; நாசமடைந்தேன்.

“நான் எவ்வளவோ மனக் கோட்டைகளை எல்லாம் கட்டி யிருந்தேன். எல்லாம் ஆற்றங்கரையிலுள்ள மணல் அஸ்திவாரத்தின் மேல்தான் என்று இப்பொழுதுதான் புலப்படுகின்றது. அந்தோ ஒரு மங்கையின் மனக் கோட்டையே! உன் சுவர்கள் எவ்வளவு விரைந்தன! மண் சுவர்களோ மழையில் விழுந்துவிடுகின்றன. ஆனால் உன் சுவர்களோ துளிகூட தண்ணீரில்லாமலேயே ஒரே நொடியில் சாய்ந்து அமுங்கிவிடுகின்றன. பெரும் புயலடிக்கும் பொழுது நடுங்குகின்ற விளக்கின்மீதும் கூடச் சிறிது நம்பிக்கை வைக்கலாம். ஆனால் உன்மீதோ எள்ளளவேனும் நம்பிக்கை வைக்கமுடியாது. உன் நிலையற்ற தன்மையின்முன் குழந்தைகள் கட்டும் மண் வீடுகள் கூட அசைக்க முடியாத பர்வதங்களாகும்; வேசியின் காதல்கூட கற்புடைய பெண்ணின் பிரதிக்கொளையைப்போல

அவ்வளவு ஆணித்தரமானதாகும்; கடலில் தோன்றும் நீர்க்குமிழிகள் கூடப் பலரைத் தாங்கிச் செல்லும் கப்பல்களைவிட உறுதியானவையாகும்.

“நான் அவரை எவ்வளவு ஆழமாக நம்பி, என் எதிர்கால வாழ்வையும் கொண்டு பலி இட்டேன். பாரதியார்குறிச் சென்றாரே, “நம்பினார் கெடுவதில்லை, நான்கு மறைத்திர்ப்பு” என்று—அதை முற்றிலும் நம்பி நேன்.....ஆம், உண்மையாக நம்பி நேன்...இப்பொழுது தான் தெரிகிறது நம்பத்தகாதவரை நம்பிவிட்டேனென்று.

“எல்லாம் மாயப் பிரபஞ்சத்தின் மாயைதான்! நான் அவருடன் பழகும் பொழுது முற்றிலும் இருட்டிலிருந்தேன். அதை நான் அப்பொழுது தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர் என்னைக்கைவிட்டபிறகுதான் தெரிகிறது. இருட்டை விரட்ட இனிமேல் தான் நெருப்புப் பெட்டியைத் தேடவேண்டும்...ஆனால் இனிமேல் யாது பயன்? என் வாழ்வுதான் குலைந்து விட்டதே!...

“அவர் என்னை நோக்கிப் புன்முறுவல் செய்தபொழுதெல்லாம், அவர் கபடமற்றுச் சிரிப்பதாகவே எண்ணினேன். அது அவர் இதயத்தின் ஆழத்தில் பிறந்த கனிப்பின் அறிகுறி என்று சந்தோஷித்தேன். அவர் என்னிடம் கொஞ்சமும் கள்ளமில்லாமல் நடப்பதாகவே நினைத்தேன். அவர் முலாம்பூசி வாழ்கின்றார் என்று சிறிதேனும் சந்தேகித்தேனா? இல்லவே இல்லை. நான் சந்தேகப் பேயை விரட்டி அடித்து, ஆனந்த சாகரத்தில்

முழுகி இருந்தேன்...ஆனால் அவரோ வஞ்சகம் செய்தே வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார். என் வாழ்வின் பூவைக் கசக்கி எறியவே என்னுடன் அன்பாகப் பழகி வந்திருக்கின்றார். அவர் காரியம் முடிந்ததும், தேனைக் குடித்துவிட்டு வேறொரு பூவைநாடும் வண்டின் இனத்துடன் சேர்ந்து கொண்டார்.

“அவர் சந்தோஷமாக இருக்கட்டும். நான் அவரை அணுவேனும் நொந்து கொள்ளவில்லை. நான் என் மதியைத்தான் வெறுத்துக் கொள்ளுகின்றேன். புத்தியற்ற பேதை நான்; பாலைவனத்தில் ஊற்றறைத்தேட முயற்சித்தேன். தூரத்தில் தெரியும் கானல் நீரை உண்மை என்று நம்பி ஓடினேன். அமிர்தமென்று ஆலங்கலந்த அவர் கள்ள அன்பை உண்மையுடன் பருகினேன். எல்லாம் என் மதியினம்தான். இதற்கு யார் ஜவாப்தாரி? நான்தான்; சந்தேகமின்றி நானேதான். என்னை யே நான் நொந்து கொள்கின்றேன்.

“அவர் எங்கிருந்தோ வந்ததும் என்மனதில் ஒரு பெரிய புயலைக் கிளப்பிவிட்டுத்தான் போகின்றார்... மாயைப் பேய் தலைவிரித்தாடும் இந்த வறண்ட உலகில் புயலைத் தவிரவேறு என்ன இருக்கமுடியும்?.....அப்படி அலறும் புயல் சிறிது சாந்தமடைந்த பிறகு நாம் என்ன காண்கின்றோம்? வேரோடு பிடுங்கிக் கொண்டு கீழே விழுந்துகிடக்கும் மாங்களும், கூரைகள் பிய்த்துக் கொண்டுபோன குட்டிச் சுவர் வீடுகளும் தான். இப்பொழுது அதே நிலைமைதான் என்னுடையதும்.....

“நான் என் கொதிப்பை எவ்வளவு
அடக்கியும் அது பீறிக்கொண்டு
வருகின்றதே! என் சிதறிய உள்ளத்
தைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்தால்
தானே!...ஹும்! எல்லாவற்றையும்,
நினைத்து ஏங்குவதில் யாதுபயன்?
அவரோ தன் அன்புக் கிண்ணத்தி
லிருந்த தேனை எல்லாம் குடித்துக்
காலியாக்கிவிட்டார்...இல்லை, அதில்
விஷத்தையும் ஊற்றி வைத்திருக்
கின்றார். இனிமேல் என்மீது அவ
ருக்குக் கொஞ்ச மேனும் பிரேமை
சூரக்குமா?.....
.....

.....அவர் அன்புக் கயறு அறுந்து
விட்டது. ஆனால் என்னுடையதோ?
கொஞ்சங்கூடத் தளரவுமில்லையே!...

“இவர் எங்கிருந்தோ வந்தார்; எங்
கேயோ போய்விட்டார். சுகமாகப்
போகட்டும். ஒரு நாளும் அவர் மனம்
புண்படும்படி நான் ஒன்றும் சொல்ல
மாட்டேன். அவர் எங்கிருந்தாலும்
சந்தோஷமாக இருந்தாலே போதும்...
பாவி நான் எந்நிலைமையில் இருந்தால்
தானென்ன? ஆகை, அல்லல், அக்கிர
மம் அடங்கிய கொடுங்கோலத்தில்
உண்மைப் பாசத்திற்கு இடமேது?..”

ஜோதிஷ மகுட வர்த்தனர்

9—5—'38-ல் சென்னை ஜோதிஷர் மகாநாட்டின் சபைத் தலைவர்

இந்து மன்னர் சமஸ்தான 25-வது தலைமுறை
ஜோதிஷர், பீமகவி, சுகர்புஜண்டர், சாஸ்திர நிபுணர்.
ஜாதகம் கணிக்க ரூ-2. ஒரு வருஷத்திற்கு ஆதாயம்
விரயம், குடும்பம், தொழில், கடன், ஆரோக்கியம், காதல்,
சத்துரு, பிரயாணம், சபம், அதிர்ஷ்டம், மாதம், நான்,
திக்கு, ரத்தனம், நெம்பர், வேலை, உலோகம், புகழ்பம்,
லாட்டரி, ரேஸ், மற்றும் பலாபலன்கள் மாதவாரியாக.
எழுத ரூ-3. ஓர் திசைக்கு புத்திபலன் ரூ. 3 கேள்வி
6-க்கு ரூ. 1. ஜாதகம் அல்லது எழுதும் நேரம் தேவை.

புரபஸர் N. V. சுப்பிரமணியம், J. M., & J. A

நெ. 7, ஜோதிஷ ஆசிரமம், வாலாஜாபாத். P.O. (சென்னை)

வெளிநாடு வி. பி. கிடையாது.

Walajabad. S. I. R.

பா ல் க ர ன்

(எஸ். பி.)

பால்காரி பர்வதம் மலையைப் போலில்லாமல், கொடியைப் போல் தான் இருந்தாள். அவளைப் பார்த்து கோபாலு மெழுகைப்போல உருகு வான். அவள் பால் வீற்க வரும் போகெல்லாம், அவளிடம் பல்லை இளித்துக்கொண்டு பேச வருவான். ஆனால், பர்வதம் அவளிடம் கடுகடு வென்றிருப்பது போல் பாலனை செய்வான். “போய்யா! உனக்கு யார் பால் கொடுப்பாங்க? போன மாசத்து துட்டை வீசி யெறிய முடியல்லே! உனக்கு என்ன பொம்பளையென்களோட பேச்சு வேண்டியிருக்கு?” என்று கேட்பான்.

கோபாலுக்குச் சிரிப்பு வந்துவிடும். “ஏ, குட்டி! நான் கொடுக்கவேண்டியது ஒரு மாச பாக்கி. மற்றவங்கள் எவ்வளவு வருச பாக்கி? பின்கட்டு முதலியாரைக் கேளேன்.” என்று சொல்வான்.

பர்வதத்துக்கும் சிரிப்பு வந்துவிடும். ஏனென்றால் அவளுடைய வாடிக்கைக் காரர்கள் எல்லோரும் குறைத்து நான் கு மாதங்களுக் கொருதடவை தான் முணிக்கொண்டே பால் கணக்கை ஒழித்துக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் பர்வதம் ஒருவருடனும் அதிகமாக வாதாட மாட்டாள். முப்பத்திரெண்டு ஆழாக்கு ஜலத்தோடு மூன்று படிப் பாலைக் கலந்து வீற்பதனால் பணம் மெதுவாக வரட்டுமே என்று பொறுமையுடன் காத்திருப்பாள். அவள் ஜலத்தைக் கலப்பதனால் அவர்கள் பணம் கொடுப்பதில்லையா, இவர்கள் பணம் கொடுக்காததால் ஜலம் கலப்பாளா என்று தெரியாது. ஆனால், கோபாலு வீட்டுப்

பின்கட்டில் குடியிருக்கும், கோவிந்த முதலியார் பர்வதத்தை விட பவே போர்வழி. ஆறுமாதப் பால்கணக்கை ஒழிக்காமல் பர்வதத்தை ஏமாற்றிக் கொண்டு வந்தார். நாற்பத்தேழு ரூபாயல்லவா பாக்கி! பர்வதத்துக்கு ஒரு நாள் பிரமாத கோபம் வந்துவிட்டது. முதலியாரை மண்ணினாலும், வார்த்தைகளாலும் அர்ச்சனை செய்தாள். முதலியாரும் சும்மா நிற்கவில்லை. அவளுடைய தகப்பன், பாட்டன், அவளுடைய பித்தலாட்ட வழிகள், கழுநீரைப் போன்ற பால், ஆக ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு அத்தியாயம் வாசித்தார். இந்தத் தமாஷைப் பார்க்க ஒரு பெரிய கூட்டம் கூடி விட்டது.

கடைசியில், முதலியார் ஒரு ஐந்து ரூபாய் நோட்டை வீசி யெறிந்தார். “ஏ, குட்டி! உன் திமிரை யடக்கறத்துக்கு ஒரு வழி யிருக்கிறது. உன்னை உலை வைச்சிட்டினு அப்புறம் தூங்கப் போறேன்!” என்று உறுமினார்.

பர்வதம் முதலியாரை விட இரட்டிப்பு வேகத்தில் வசை மொழிகள் பொழிந்ததினால், என்னால் அவைகளைக் குறித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. கோபாலு இந்தக் காட்சியை வாயைத் திறவாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பர்வதம் தன் வீட்டிற்குப் புறப்படும் போது, அவளைக் கூப்பிட்டான். “இந்தா, குட்டி! இங்கே அஞ்ச ரூபாயிருக்கு. நான் உனக்கு ரெண்டு கொடுக்கணுமில்லை. மூன்று ரூபாயைக் கடனு வச்சுக்கோ” என்றான்.

பர்வதம் பல்லைக் காட்டினாள். “ஆமாம், ஐயா! உன்னைக் கூடக் கடன் கேக்கலான்னு வரும்போதே

நினைச்சேன். ஆனால், இந்த மூன்று ரூபாயை அடுத்த மாசத்து பாலுக்கு வச்சுக்கவா? ” என்று தந்திரமாகக் கேட்டாள்.

“அதெல்லாம் முடியாது. கொஞ்சம் இடத்தைக் கொடுத்தா மடத்தைப் படுங்கறயே. நான் எப்போ கேக்கறேனோ, அப்போ கீளே வச்சடனும்” என்றான் கோபாலு.

பர்வதம் சிரித்துக்கொண்டே வீடு போய்ச் சேர்ந்தாள்.

மறுநாள் காலையில் பர்வதத்துக்கு என்ன தோன்றிற்றோ, என்னமோ? கோபாலுக்கு மாத்திரம் தண்ணீர்கலக் காத ஒரு படிப்பாலாத தனியாக ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொண்டாள். ஆனால் முப்பது ஆழாக்கு ஜலத்தை பாக்கி இரண்டு படிப் பாலுடன் கூசாமல் கலந்தாள். அன்று காலையில் அவள் தலையின் மேல் தோண்டியும், அதற்குமேல் ஒரு செம்பும் இருந்தன. ஒய்யார நடையுடனும், மிகுந்த குதூகலத்துடனும் கோபால் வீட்டிற்கு நடந்து வந்தாள். கோபாலுவுடன் அன்று அரை நாழியாவது பேசிவிட்டு வரவேண்டுமென்று விருப்பமிருந்தது.

கோபாலு வீட்டிற்குப் போவதற்கு முன்னால், சமீபத்திலிருக்கும் வேறொரு வீட்டிற்குப் போய் வாடிக் கைப்பால் கொடுத்துவிட்டு வருவதற்காக பர்வதம் துழையும் போது தன்னை கோபாலு கூப்பிடுவதைக் கேட்டுத் திரும்பினாள். கோபாலு வைப் பார்த்தவுடன் அவள் திகிலடைந்தாள். அவன் முகத்தில் சிரிப்பே கிடையாது. அவன் கண்களில் கோபம் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

“ஏ, குட்டி! என்னக்குக் கொடுக்கவேண்டிய மூன்று ரூபாயை இப்பவே கீழே வைக்கிறயா என்ன? நான் கேக்கறப்போ தந்துடேன்னு சொன்னியே! இப்போ பணத்தைக் கீழே வச்சுட்டுப்போ!” என்று உரத்த குரலில் கத்தினான்.

பர்வதம் அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்று விட்டாள். கோபாலு காலை யிலேயே கள்ளைக் குடித்திருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தாள். அவளுக்கு வந்த துக்கத்தில் பதில் கூடப் பேச முடியவில்லை. தன் கண்ணீரை அடக்கிக்கொண்டு, “போய்யா, போ! எங்கிட்ட காசமில்லே, கீசமில்லே” என்று சொல்லி நகர்ந்தாள்.

கோபாலுக்கு அடக்க முடியாத கோபம் வந்து விட்டது. ஒரே பாய்ச் சலாக பர்வதத்தின் பக்கம் பாய்ந்தான். அவள் தலையில் வைத்திருந்த தோண்டியையும் செம்பையும் தட்டி விட்டான். பாத்திரங்களிலிருந்த பால் ஆரக ஓடிற்று. பர்வதத்தின் கண்ணீரும் வெள்ளத்துக்கு மேல் பாய்ந்து கீழே விழுந்தது. இதற்குள் நாலேந்து ஸ்திரீகள் கூட்டங்கூடி கோபாலுவை வாயில் வந்தபடி திட்டினார்கள். கோபாலுவோ அந்த இடத்தில் சற்று நேரங்கூட நிற்காமல் ‘விர’ என்று எங்கேயோ போய்விட்டான்.

சற்றுநேரம் அழுதுவிட்டு, பர்வதம் காலியான தோண்டியையும் செம்பையும் எடுத்துக்கொண்டு, கோபாலு வீட்டைத் தாண்டினாள். கோபாலு குடித்துவிட்டு ஏதோ ஒரு தடவை தன்னை அவமானப் படுத்திவிட்டால், அவன் மேலிருந்த பிரியம் போய்விடுமா

பர்வதத்துக்கு? தன் கடைக்கண் ணால் அவன் வீட்டைப் பார்த்தான். திடீரென்று 'நில்' என்ற சப்தம் அவனை ஊடுருவிப் பாய்ந்தது. அவன் நடுங்கிக்கொண்டே திரும்பிப் பார்த்தான்.

“இந்த சிறுக்கி தான் ஸார்! பாலுக்குப் பதிலாக ஜலம் கலந்து விற்பவள். போடுங்க ஒரு ஐம்பது ரூபா அபராதம்!” என்று கோவிந்த முதலியார் தன் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த சுகாதார இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொன்னார்.

இப்பொழுது தல்லவா புரிந்தது கோபாலுவின் காரியம்! பர்வதத்தின் முகம் மலர்ந்தது.

“இங்கேவா, சூட்டி! உன் பாலே இங்கே கொண்டு வா சோதனைக்கு!” என்று அதிகார தோரணையுடன் கர்ஜித்தார் சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர்.

“பாலேதய்யா பாலு! தபாலுத் தான்!!” என்று சொல்லிக்கொண்டே தோண்டியையும், செம்பையும் கலிழ்த்தான் பர்வதம். ஒரு சொட்டுப்பால் கூட விழவில்லை! கோவிந்த முதலியார் திருதிரு வென்று விழித்தார்.

கோபாலு வீட்டில் கூடிய சீக்கிரம் எஜமானியாக வந்து, முதலியாரை விரட்டவேண்டுமென்று பர்வதத்துக்குத் தோன்றிவிட்டது. பால் வியாபாரத்தையும் நிறுத்திவிடுவதாகத் தீர்மானித்து விட்டான்.

ஐகத்ரக்ஷக

ஸ்ரீ ஷண்முகன் யந்திரம்
12,58,400, ஜனங்கள் போற்றுவது
ஆறு வருடம் பலன் தரும்.

ஜன் வசீகரம், லாட்டரி பந்தயம், வியாபாரம், உத்தியோகம், பலன் தரும். பேய், பிசாசு துற் சொற்பனம் நீங்கும். விவகாரம் வெற்றி, குடும்ப ஒற்றுமை, புத்திர மகிழ்வும், கரும வியாதிக்கள் குணமாகும் சத்துரு பணிகுவார், தரித்திரம் விலகிவிடும். உண்மையில் (ஸ்திரி புருஷர்) காதல் வெற்றி தரும். ஸ்திரீகள் அணிந்தால் மேல் சொல்லிய பலன் தருவதும் சூதகவலி உற்பவ சின்னங்கள் தீரும் குழந்தைகள் அணிந்தால் சுகடை பாலரிஷ்டம், பக்தி தோஷம் முதலிய 4448 தோஷங்கள் தீரும். ரூ. 2.

மாந்திரீக மருத்துவ ஆபீஸ்,
வாலாஜாபாத் P. O. S. I. R. சேன்னை.

ஒடிப் போனவன்

“சேரவன்”

நான் எணிப்படியை விட்டுக் கீழே இறங்கினதும் ஒரு குரல் “சார் ரொம்பப் பசி அதிகமாயிருக்கிறது; பொறுக்கமுடியவில்லை; ஒருஅணு கொடுங்கள்!” என்று கேட்கவே பின்புறம் திரும்பினேன். பிச்சைக்காரன்போல் ஒருவன், மிகவும் களைத்து, சுவர் அருகில் ஒதுங்கி, நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் முகமெல்லாம், மயிர் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்தது. அரையில் ஒரு நாலு முழுவேஷ்ட மட்டும். அதுவும் அழுக்கேறி, விழிப்புக் கிழி முடிச்சப் போடப்பட்டிருந்தது. அவன் உடல் மெலிந்து, கண் குழி விழுந்து, கண்ணம் ஒட்டி இருந்தாலும், அவன் கண்களில் ஒரு தீக்ஷண்யமான பார்வை, கணீர் என்றிருந்தது. அவனைப் பார்த்தவர்கள், சாதாரணமான ஒரு பிச்சைக்காரன் என்றே, துறவி யென்றே, சொல்ல முடியாது. எனக்கு என்னவோ, அவனிடம் பேசவேண்டும் என்று தோன்றிற்று. நான் “சரியப்பா உன்னைப் பார்த்தால் சாமியார் மாதிரி இருக்கிறது; உனக்கு எந்த ஊர்? நன்றாய் தமிழ்கூடப் பேசுகிறாய்” என்று கேட்டேன். அதற்கவன் ‘எனக்கு சென்னை மாகாணம்தான்; இதெல்லாம் நீங்கள் கேட்டு என்ன செய்ய? ஏதாவது தரமுடியுமானால் தாருங்கள்’ என்று வருத்தமாக பதில் கூறினான். நான் “இருக்கட்டும் அப்பா, எனக்கு உன்னைக் கண்டவுடன் இரக்கமாயிருக்கிறது; உனக்கு எந்த ஊர்? நீ யார்? எனக்கும் அந்தப் பக்கம்தான்’ என்று கூறிக்கொண்டே அவனை ஓட்டலுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய் சாப்பிடச் சொல்லி, ஒரு சோடா சாப்பிட்டுவிட்டு, மூழுக்குப் போனேன். போகும்போதே அவனைப் பற்றிய

நினைவுதான். அவன் சாப்பிடப் போகும்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவென்றும், கிருஷ்ணாபுரம், என்றும் சொன்னானே நம்முடைய விசுவநாதனுக்கும், அந்த ஊர்தானே, அவனிடம் கேட்டு பார்ப்போம், என்று எண்ணிக் கொண்டே போனேன். நண்பர்கள் எல்லாரும் உல்லாசமாக சீட்டு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில் தான், வயிற்றை வலிக்கிறது என்று சோடா குடிக்கக் கீழே வந்தேன். அப்போதுதான் அவனைக் கண்டேன். எனக்கும் எனது நண்பர்களுக்கும் கம்பெனிகளில் வேலை. எல்லாருக்கும் நல்ல சம்பளம். நூறு நூற்றைம்பது வரை உண்டு. அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஆபீஸ் கிடையாது. அதனால் தமாஷாக இருந்து கொண்டிருந்தோம்.

நான் விரைவாக மாடி அறையினுள் சென்றதும் “ஏ, விசுவம், இங்கே வா அப்பா! ஒருவன் வந்திருக்கான் தாடியும், கீடியுமாக. அவனுக்கு உங்க ஊராம், சாப்பிடக் கொண்டுவந்திருக்கேன்; வா போய் பார்க்கலாம்.” என்று கூப்பிட்டேன்.

விசுவநாதன் ஒரு கணம் யோசித்தான். “கிருஷ்ணா! எங்க ஊரிலிருந்து வா அப்படி ஒருவருமில்லையே! எங்கண்ண ஒருவன் போய் ரொம்ப நாளாய் விட்டது; அவனிருப்பதும், இல்லாததும் கூடத் தெரியாது. அவனு யிராது, என்னவானாலும் போய் பார்க்கலாம்” என்று கூறிக் கையிலிருந்த சீட்டுகளை அப்படியே போட்டுவிட்டு வந்தான். நாங்கள் இருவரும் கீழே செல்ல மற்றவர்களும், பின்னால் வந்தார்கள். நாங்கள் செல்வதும், சாது

சாப்பிட்டுவிட்டுக் கையைத் துடைத்துக் கொண்டு வருவது சரியாக இருந்தது. என்னைக் கண்டவுடன் நன்றியும், சந்தோஷமும் கலந்த முகமுடன் கும்பிட்டான். நான் அதை தடுக்கப் போகும்போது, மற்றவர்கள் அவனைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சாது, விசுவத்தை சிறிது கவனித்துப் பார்த்துவிட்டு, “அடே விசுவம்!” என்று அலறிக்கொண்டே, அவனைக் கட்டிக் கொண்டான். அவன் குரலால், அறிந்து கொண்ட விசுவமும் சாதுவைக் கட்டிக்கொண்டு அழுகான். நாங்கள் பிரமித்துப் போய் நின்றோம். சிறிது நேரம் வரை, அவர்கள் இருவரும் தங்களை மறந்து அப்படியே இருந்துவிட்டார்கள். இருவர் கண்ணீரும் பெருகி, ஆடையெல்லாம் நனைந்து விட்டது. இன்னும் அவர்கள் தேம்பித் தேம்பி அழுகிறார்கள். அவர்களை ஒருமட்டும் சமாதானம் செய்து, மாடிக்கு அழைத்துக் கொண்டு போனோம்.

மேலே போனபின் விஷயங்கள் எல்லாம் கேட்டதில், அந்த சாது பல வருடங்களுக்குமுன் ஓடிப் போன விசுவத்தின் அண்ணா மணி என்றும், அவன் முன்பு ஒரு நாள் ஏதோ அற்ப காரணத்தால், தகப்பனாிடம் சண்டை போட்டுக்கொண்டு, தனது இளம் மனைவியையும், தாய், சகோதரர்களையும் விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டான், என்றும் பின் இவர்கள் சில வருடங்கள் எங்கு தேடியும் காணாமல் அவன் உயிருடன் இல்லை என்றே எண்ணி இருந்ததாகவும், மீண்டும் உயிருடன் காண்போம் என்ற எண்ணமே அவர்கள் ஒருவருக்கும் இல்லாமல் இருந்ததாகவும் தெரியவந்தது. மணி திரும்பவும் போவதற்காகப் புறப்பட்டான். அவனை சமாதானப் படுத்தி இருக்கச் செய்தோம்.

விசுவம் ஊருக்கு உடனே கடிதம் போட்டு விட்டான். பின்னும் சில

நாட்கள் சென்றன. விசுவத்துக்கு, எங்கே அண்ணா போய் விடப் போகிறானோ என்று பயம். அதனால் என்னிடம் ரூபாய் வேஷ்டி வூட்டு முதலியவை தந்து கொடுக்கச் சொல்வான். அவன் என் வார்த்தையை மீறுவதில்லை. மணியைத் தனியாக கடற்கரை, சினிமா, டிராமா, இங்கே எல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு போய் சிறிது சிறிதாய் அவன் மனதை மாற்றி, அவன் தாடியை எடுக்கச் செய்தேன். அவனும் உடம்பு நேராய் எங்கள் எல்லோரையும் போல் ஆனான். எங்கள் ஆபீஸில் காலியான ஒரு டைப்பிஸ்டு இடத்தை மணிக்கு வாங்கிக் கொடுத்து, வேலையைப் பரக்கச் சொன்னேன். அவன் முன்னால் டைப் அடிக்கப் படித்திருந்தான். கை பழக்கமின்றி இருந்தது. எல்லாம் பத்து தினங்களில் சரியாகிவிட்டது. வேலையையும் திறமையாகப் பரக்கத் தொடங்கினான். மாணேஜருக்கும் அவனைப்பற்றி நல்ல எண்ணமுண்டு. அந்த மாஸம் முடிவில் 40 ரூ. சம்பளம் கொடுத்தார்கள். வாங்கிக்கொண்டு வந்தான். இரவெல்லாம் எங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தான். அதே அறையில்தான் படுத்திருந்தான். காலை யில் பார்க்கும்போது, மணியைக் காணவில்லை; எங்களுக்கெல்லாம் என்னவோ போலிருந்தது. விசுவம் அழத் தொடங்கிவிட்டான். உடன் விசுவம் ஊருக்கு “அண்ணா வைக் காணவில்லை. அங்கே வந்திருந்தால் விபரம் தெரிவிக்கவும்” என்று தந்தி கொடுத்தான். இவ்வாறாக ஒரு வாரம் கழிந்தது. மணியைப் பற்றிய, யாதொரு விஷயமும் கிடையாது.

முன்போல் பின்னொரு ஞாயிற்றுக் கிழமை அனைவரும் சந்தோஷமாய்ப் பொழுதுபோக்கிக்கொண்டிருந்தோம். எனக்கு ஒரு தபால் வந்தது. கவரை உடைத்து வாசித்தேன்.

கிருஷ்ணபாரம்.

21—7—1921.

எனது அன்பான கிருஷ்ண அண்ணா அக்கு:—

அநேக நமஸ்காரம். வழி தவறிப் பல வருடங்களாய்த் திரிந்த, என்னை இகலோகத்துக்கு மீண்டும் கொண்டு வந்த உன்னிடம், சொல்லாமல் வந்த என்னை மன்னிக்கவும். எனது வருங்கால வாழ்க்கைக்குக் காரணமான உன்னை என்னால் உயிர் உள்ள எவ்வம் மறக்க முடியாது. ஆனால், நீ எனது உடலில் பகுதியைத்தான், மீட்டிருந்தாய். மறு பகுதியையும் பெற நான் என் ஊருக்கு வரவேண்டிய தாயிற்று. நான் தங்களிடம் கூறியிருந்தால் எல்லோரும் 'இவ்வளவு நான் சுற்றிய இவனுக்கு மனைவி ஆசை உண்டாகிவிட்டது' என்று ஏள

னம் செய்வீர்களென்று சொல்லாமல் வந்துவிட்டேன், நான் இனி யாரையும் பிரிந்து ஊரைவிட்டு எங்கும் போவ தில்லை; எனது தம்பியிடமும் மற்ற நண்பர்களிடமும் எனது வந்தனத்தை கூறவும். தமிழ் நாட்டுக்கு வரும்போது கட்டாயம் என் வீட்டுக்கு வரக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தாய் தந்தை மனைவி முதலியவர்கள் என்னைக் காக்க வந்த கிருஷ்ணனாகவே உம்மைத் தொழுகிறார்கள்.

தங்கள்

மணி.

கடிதத்தைப் படித்த எங்களுக் கெல்லாம் இருந்த குதூகலத்தைக் காட்டிலும், விசுவத்திற்குத் தான் அதிகம் இருந்த தென்பதை, அவன் முகம் காட்டியது.

முன் விலை ரூ. 7—0—0

இப்பொழுது பாதி விலை ரூ. 3—8—0

ரோல்ட்கோல்டு ரிஸ்ட்வாட்சு நெ. 43 ரூ. 3—8—0

மிகவும் அழகான ஸ்விஸ் மேக்கர் ரோல்டு கோல்டு கைக்கெடியாரம், உறுதியான விவர் மிஷின்களால் தயாரிக்கப்பட்டது. கை தவறி கீழே விழுந்தாலும் உடையாதது. சரியான மணியைக் காட்டும். 3 வருஷம் உத் திரவாதம். ஸ்விஸ் அழகான கைக்கெடியாரம். விலை ரூ. 3—8—0

வேஸ்ட்ரன் ஸ்விஸ் வாட்ச் கம்பெனி,
போஸ்ட் பாக்ஸ் நெ. 68, மதராஸ்.

WESTERN SWISS WATCH Co.,

Direct Importers,

Post Box No. 68, MADRAS.

பாப்பாப் பகுதி:

அசட்டு ஒட்டகம்

“ரே வதி”

ஒரே ஒரு காட்டில், ஒரு சிங்கம் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்து வந்தது. நரிதான் அதற்குப் பிரதம மந்திரி. ராஜ்யவிஷயங்கள் தூராவும், நரியின் கையில்தான். சிங்க ராஜா வெறும் கையெழுத்துத்தான் போடும்.

நரி, ராஜ்ய விஷயங்களை, ரொம்பவும் சாமர்த்தியமாகக் கவனித்து வந்ததால் மிருக ராஜாவும், நரியினிடத்தில் அபார நம்பிக்கை வைத்தது.

நரிக்கு எப்பொழுதுமே கர்வம். அதுவும் பிரதம மந்திரிப் பதவி கிடைத்தவுடன், அதற்கு அகம்பாவமும், கர்வமும், தலைக்கேறி விட்டது.

இப்படியிருக்கையில், அந்தக் காட்டில் மழை பெய்யாததால், பயிர், பச்சை ஒன்றுமே விளையவில்லை. பயிர் பச்சை இல்லா விட்டால், காட்டிலுள்ள மிருகங்கள் எப்படித்தான் ஜீவிக்கும்? ஒவ்வொரு மழந்து கொண்டே வந்தது. சுமார், இருபது மிருகங்கள் தான் மிஞ்சி யிருந்தன.

நானாடையில், காட்டிலுள்ள, மிருகங்கள் எல்லாம் மடிந்து கொண்டேவர, சிங்கத்திற்கும், ஆகாரம் ஒன்றும் சரியாக அகப்படாததால், அதுவும் இளைத்துக் கொண்டேவந்தது. நரி இதைப் பார்த்து, சிங்கத்தினிடம் ஒரு யோசனை சொல்லிற்று.

அதன்படியே, சிங்கம், காட்டிலுள்ள எல்லா மிருகங்களையும், காட்டி, பிரசங்கம் செய்தது. அந்தப் பிரசங்கத்திற்கு, முக்கியமாக, ஒட்டகம், கரடி, புலி, சிவிங்கி, முதலிய மிருகங்கள் வந்திருந்தன. கிளி, மைனா, காக்கை, கருடன் முதலிய பறவைகளும் பிரசங்கம் கேட்பதற்கு, மரக்கிளைகளில் ஏராளமாக உட்கார்ந்திருந்தன.

சிங்கம், பிரசங்கத்தில் கூறியதாவது: “நண்பர்களே! மிருக ராஜனாகிய எனக்கு, தினந்தோறும் ஒவ்வொருவரும், இரையாக வேண்டும்; அதற்காகவே, இக்கூட்டம் கூட்டினோம்.”

மிருகராஜா, சொல்லிய பிறகு யார்தான் தடை சொல்லமுடியும்? எல்லா மிருகங்களும் ஒத்துக்கொண்டன.

இப்படியிருக்கையில், ஒட்டகத்திற்கு ஒரு குடிக்கியான புத்தி தோன்றியது. “நாமும், மிருகேந்திரனிடத்தில் பசுமமாக நடந்து கொண்டால், பிரதம மந்திரி பதவியைக்கூட அடையக்கூடும். எதற்கும், மிருகேந்திரனிடத்தில் கௌரவமாக நடந்தால் நல்லது தானே” என்று நினைத்தது.

அதன்படியே, எல்லா மிருகங்களும் கூட்டத்தை விட்டுக் கலைந்துடன், சிங்கம் தனிமையாக உட்கார்ந்திருக்கும் சமயம் பார்த்து அதனிடம் சென்றது.

“மிருகராஜனே! அற்பப்பிராணிகளையும், சின்னஞ்சிறு மிருகங்களையும், தாங்கள் சாப்பிட்டால், எப்படித்தான் பசிதீரும்? தாங்கள், பசியோடு களைத்திருப்பதைப் பார்க்க, எனது மனம் மிகவும் வேதனைப் படுகின்றது. ‘ஆகையால் எல்லாவற்றிலும் (புத்தியைத் தவிர) பெரியவனான என்னையே தாங்கள் ஆகார மாக்கிக் கொண்டால் நலமாயிருக்கும்’ என்றது ஒட்டகம்.

சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த, சிங்கம், ஒட்டகத்தின் மேல் பாய்ந்து அதனைக் கொன்று தின்றது. பாவம் அசட்டு ஒட்டகம் தன்னுடைய அசட்டுத் தனத்தினாலே, சிங்கத்திற்கு இரையாயிற்று. பதவிக்கு ஆசைப்பட்ட அதன் முடிவு இப்படிப் பரிதாபகரமாய் முடிந்தது.

சினிமா, நாடகம், நடனம், சங்கீதம் முதலிய செய்திகள்
அடங்கிய தமிழ் பத்திரிகை

ஸ்க்ரீன் டாக்ஸ்

இன்றே சந்தாதாரர் ஆகுங்கள்.

சந்தா-விளம்பரம், விற்பனை-ஏஜண்டுகளும், நிருபர்களும் தேவை.
மாநிர பிரதி இலும்.

விபரங்களுக்கு எழுதுக:—

மானேஜர்: 'ஸ்க்ரீன் டாக்ஸ்', சேலம்.

குறிப்பு:—தங்க ரேக்கு, வெள்ளி ரேக்கு பதித்த ஸ்ரீரங்கம் ஆர்ட்டிஸ்ட் N. ரங்கசாமிராஜன் சித்திரப்படங்கள், ஸ்ரீரங்கம் ஆதி பரிமளா பேக்ட்டரி வாசனை திரவியங்கள் முதலியவும் கிடைக்கும்.

சீர்திருப்பார்

ஒரு பக்கம் போதும்!

தாடியும், மீசையுமாய் அழுக்கு உடை யணிந்த ஒரு பேர்வழி ஒரு ஸலுனுக்குள் புகுந்தான்.

“ஓரணுவுக்கு ஒரு பக்கம் மாத்திரம் கஷ்வரன் செய்வீர்களா?” என்று நாவிதனைக் கேட்டான்.

அவன் வந்த ஆசாமியை ஒரு நாற்காலியில் உட்காரச் சொல்லி, கத்தியை எடுத்துக்கொண்டான். “ஏன் ஸார், ஒரு பக்கம் மாத்திரம் வெட்டச் சொன்னீர்களே, எந்தப் பக்கம்? இந்தப் பக்கமா? அந்தப் பக்கமா?” என்று கேட்டான்.

“வெளிப் பக்கம் பூராவும்!” என்று பதிலளித்தான் அந்த அழுக்குப் பேர்வழி.

பையனின் பதில்

பூச்சாண்டி தன் பையனுக்கு ‘ஒ நராயம் ஆட்டுக் குட்டியும்’ என்ற கதையைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். கடைசியில், “பார்த்தாயா! ஆட்டுக்குட்டி தன் தாயின் பேச்சைக் கேட்டு, மந்தையோடேயே இருந்திருந்தால், ஓநாய் ஆட்டைத் தின்றிருக்காது அல்லவா?” என்றான்.

3—A

“ஆமாம், அது மந்தையிலேயே இருந்திருந்தால், நாம் அந்த ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிட்டிருப்போமே!” என்றான் பையன்.

காரணம்?

“ஏழையா யிருப்பதனால் குடிக்க வாரம்பித்தாயா? குடியினால் ஏழையாகி விட்டாயா?” என்று ஒரு சமூக சீர்திருத்தக் காரர் ஒரு குடிகாரனைக் கேட்டார்.

குடிகாரன் :—(பாட்டிலுடன்)

எனக்குத் தெரிஞ்ச வரைக்கும் தாவ மெடுத்தாக்கா குடிப்பேனுங்க! அவ்வளவு தான்.

ஆறுதல்!

தாயார்:—(தன் சிறிய பிள்ளை குப்புவைப் பார்த்து) குப்பு! பாட்டிக்கு உடம்பு ரொம்ப

ஜாஸ்தியா யிருக்குடா. ஒரு வேளை செத்துப் போனாலும் போயிடுவன். நீ கிட்டக்கப் போய் தைரியமா வார்த்தை சொல்லு. கடைசிக் காலத்திலே சந்தோஷப்படுவன்.

குப்பு, பாட்டியுடன் இரண்டு நிமிஷம் பேசித் திரும்பிவிட்டான்.

குப்பு:—என்னம்மா! நானும் நல்ல வார்த்தையாச் சொல்லிப் பார்த்தேன். ஆனால் பாட்டிக்கு அதைக் கேட்டு ரொம்ப ஜாஸ்தியாப் போயிட்டாப் போலிருக்கு.

தாயார்:—நீ என்னடா பாட்டிக்குச் சொன்னே?

குப்பு:—பாட்டி! நீ போயிட்டன்னா உனக்குச் சேர்ந்தாப் போல் ரெண்டு நெய்ப்பந்தம் பிடிக்கிறேன், என்று சொன்னேன்.

✧ ✧ ✧

அவ்வளவு புஷ்டி

எலும்புந்தோலுமாயுள்ள குதிரை யொன்று எலத்துக்கு வந்தது. ஆனால், அந்தக் குதிரையையும் ஒரு குள்ளன் வாங்கி விட்டான். அவன் குதிரையின் சொந்தக் காரனைப் பார்த்து, “நீ குதிரை மணிக்கு 20-மைல் ஓடும் என்கிறாயே. அப்படி ஓடாவிட்டால்?” என்று கேட்டான்.

“ஓடாவிட்டால், என் வீட்டுக்கு வந்து குதிரையைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடு.”

“அப்பொழுது நீ வீட்டில் இல்லாவிட்டால்?”

“குதிரையைக் கதவு இடுக்கின் வழியாகத் தள்ளிவிடேன்!”

✧ ✧ ✧

ஆயுள் விருத்தி

பொது ஜனத் தோண்டர்:—(குடிகாரனைப் பார்த்து) குடிக் காமலிருந்தால் உன் வயது நாளுக்கு நாள் ஜாஸ்தியாகும்.

குடிகாரன்:—ஆமாங்க! அன்னிக்கு ஒரு நாளு எல்லாக் கள்ளுக் கடையையும் மறியல்லே மூடிட்டானுவ. அன்னிப் பூராவும் ஒரு நாளுப் போறது, ஒரு யுவம் போற மாதிரி யிருந்திச்சே! —எஸ். பி.

✧ ✧ ✧

வீட்டுக்காரன்:—சார்! இந்த விடுதான் காலியாக இருக்கிறது. இதில் நீங்கள் வாடகைக்கு இருக்கலாம்.

வந்தவர்:—இதில் ஈன ஜாதிக் காரர்களல்லவா வசித்து வந்தார்கள்!

வீட்டுக்காரன்:—அதனால்தான் உங்களை இதிலிருக்கும்படி சொல்லுகிறேன்.

* * *

குருடன்:—கண் தெரியாத கபோதி சாமி! வயிறு பசிக்கிறது. பிச்சை போடுங்கோ சாமி.

வம்பன்:—எண்டா! உனக்குக் கண் தெரியாது என்றாயே, வயிறு பசிப்பதை எப்படிப் பார்த்தாய்? —ஏ. கந்தசாமி.

தமிழ் நாடு

கே. வி. ஆர்.

நம் தமிழ் நாடு கிராமங்கள் நிறைந்த நாடு. ஆதி முதல் நம் ஜனங்கள் நதிகள், ஏரிகள் சமீபத்தில் விஸ்தீரணமான பிரதேசங்களில் கிராமங்கள் ஏற்படுத்தி அவைகளில் வாசம் செய்து வந்தார்கள். பழைய ராஜதானிகளான காவேரிப்பட்டணம், காஞ்சிபுரம், தஞ்சாவூர், மதுரை முதலிய ஊர்களைத் தவிர பாக்கியெல்லாம் கிராமங்களே யாகும். ஆனால் அவைகளில் அநேகம் தற்காலம் விளங்கும் நகரங்களுக்கு ஒப்பான விஸ்தீரணம், ஜனசங்கியை பொது ஸ்தாபனங்கள் உடையன.

நம் நாட்டு கிராம நகரங்கள் வெகு காலமாகப் பல்லவ ராஜாக்கள் தோன்றினது முதல் சுய ஆட்சி செய்து வந்தன. இது வெகு பேர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமல்ல. சென்னை சர்க்கரால் சென்றஜம்பது வருஷ காலமாய்ப் பிரசுரிக்கப்படுகிற சிலாசாஸனங்கள் மூலியமாயும் இன்னும் அநேக இதர தஸ்தாவேஜிகளிலிருந்தும் இந்த விஷயம் நன்றாய்த் தெரிகிறது. பழைய நாளில் நம் தேசத்து நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும், பொதுக் காரியங்கள் பூராவும் கிராம வாஸிகளால் சேர்ந்து அமைக்கப்பட்ட சபைகளால் நடத்தி வரப்பட்டன. கிராமங்களின் நிலவரி வசூல், சுகாதார விவசாய காரியங்கள் வியவஹார கிரீணயம், கோவில், கல்லூரி மேன்பார்வை கிராமக் காவல் முதலிய எல்லாக் காரியங்களையும்

ஜனங்களே பார்த்து வந்தார்கள். கிராம நகரங்களுக்கு ராஜாக்களும் இதர சீமான்களும் ஏராளமான தனம், நிலம், மானியம் அளித்தார்கள். அவைகளின் வரும்படியைக் கொண்டு கிராம சபையார் தங்கள் காரியங்களை நிர்வாகம் செய்து வந்தார்கள்.

கிராம சபைகள் மூன்று வகையானவை: பிராமணகிராமங்களில் உள்ளதற்கு சபையென்றும், அப்பிராமண கிராமங்களில் ஊரோம் என்றும், நகரங்களில் உள்ளது நகரத்தார் என்றும் பெயர். சபையில் $\frac{1}{2}$ வேலி நிலமும் ஒரு வீடும் இருந்தவர்களுக்கு உட்கார பார்த்தியம் உண்டு. சபையின் அங்கத்தினராயிருக்க மிகவும் குறைந்த சொத்து போதுமானபடியால், அநேகமாய் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராமவாசிகள் எல்லோரும் அங்கத்தினர்களாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. கிராம சபைகள் கூடுவதற்கு முன்னால் அவைகள் கூடும். விஷயம் கிராம சிப்பந்தி ஒருவனால் கொம்பு ஊதி எல்லோருக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஷே கொம்பு ஊதுகிறவனுக்கு நாள் 1-க்கு 2 சோறு கூலி என்று ஒரு சிலாசாஸனத்தில் காணப்படுகிறது. கிராம சபையார் அடிக்கடி விமரிசையுடன் கூடி பொதுக்காரியங்களைப்பார்த்தும் விவாதம் செய்தும்வந்தார்கள். அவர்கள் பகல், ராத்திரி இடைவிடாமல் கூட்டம் கூடினார்கள்

என்றும்சில சிலாசாஸனங்களிலிருந்து தெரிகிறது. கிராம சபைகள் பொது விஷயங்களை ஆலோசித்தன. வருஷந்தோறும் வரவு, சிலவுகளைப் பரிசீலனை செய்தன. கிராம காரியங்களை நாள் தோறும் தாங்கள் நியமித்த வாரியங்கள் (Committees) மூலியமாய்ப் பார்த்து வந்தார்கள். முக்கியமானது சம்வத்ஸ்ரவாரியம், அதில் அனுபோக ஸ்தர்களும், வயது முதிர்ந்தவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள். அடுத்தாற்போல் வியவஹாரங்களைப் தீர்மானிப்பது. முக்கியமானது தடாக வாரியம். அது கிராம விவசாயத்துக்கு வேண்டிய ஜலம் முதலியன சேர்த்துக் காப்பாற்றி வந்தது. இன்னும் அநேக வாரியங்கள், கிராமக் காவல், கிராம சுகாதாரம் முதலியவற்றை கவனிக்கவும், கிராமங்களில் உள்ள கோவில், கல்லூரிகளை, மேன் பார்க்கவும் நியமிக்கப்பட்டன.

வாரியங்கள் எல்லாம் கிராம சபையில் தங்கள் அங்கத்தினர்களிலிருந்து சீட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டன. சம்வத்ஸ்ரவாரியத்தில் 12 நபர்களும் இதர வாரியங்களில் ஒவ்வொன்றில் 6 பேரும் உள்ளது. கிராமச் சேரிகள் முறையாக ஒவ்வொரு சேரியிலும் உள்ள சபை நபர்களின் பேரை ஒலைகளில் எழுதி ஒரு குடத்தில் போட்டு, ஒவ்வொரு சேரிக்கு ஒருபேரைப் பொருக்கி அப்படிக்கூடும் நபர்களை வாரியங்களுக்கு நியமனம் செய்தார்கள். வாரியங்கள் வருஷந்தோறும் புதுப்பிக்கப்பட்டன. ஒரு தரம் ஒரு நபர் எந்த வாரியத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டாலும், பிறகு 3 அல்லது 6 வருஷம் கழித்துத்தான் அவர்

மறுபடியும் வாரியத்துக்குத் தேர்ந்து எடுக்கப்படலாம்; இதனால் எல்லா கிராமவாசிகளும் வாரிய காரியங்கள் செய்யும்படி கட்டாயமும் சந்தர்ப்பமும் நேரிடும். சொத்து பாத்திய முள்ள ஸ்திரீகளும் சபை வாரியம் இவைகளில் அங்கத்தினர்களாயிருந்து வந்தார்கள். ஓர் கிராம வியவஹார நிர்ணய வாரியத்தில் ஓர் ஸ்திரீ நபர் இருந்ததாக ஒரு சிலாசாஸனத்தில் காணப்படுகிறது.

பழய நாளில் கிராம வரி வசூல் முதலிய காரியங்களை கிராம சபையோர்களே செய்து வந்தார்கள். தலா ஒன்றுக்கு வரி எவ்வளவு கொடுக்கிறது என்று கிராம சபை விதித்தன. அந்த வரியைத் தாங்களே வசூலித்து ராஜாங்கத்துக்குச் செலுத்தினார்கள். எந்த நிலக்காரராவது வரி கொடுக்கத் தவறினால், அந்த பாக்கியை கிராம சபையோர்கள் நிலத்தை விற்றுப் பறிமுதல் செய்து வசூலித்தார்கள்.

கிராமங்கள் வியவசாயத்துக்கு தடாகங்கள் நதிகள், வாய்க்கால்கள், இவைகளை நாஸ்தோறும், வருஷந்தோறும் பார்த்து கவனித்து வரவேண்டியது அவசியம். நம் நாட்டில் காவேரிப் பள்ள ஜில்லாக்களைத் தவிர பாக் எல்லாப்பிரதேசங்களிலும் குளம் ஏரிப் பாய்ச்சல் தான் வியவசாயத்துக்கு ஜீவனம். ஆகையால் ஏரி, குளங்களில் மழைக் காலங்களில் தண்ணீர் சேர்த்தும், அவற்றைக் காப்பாற்றியும் பாய்ச்சலுக்கு வாய்க்கால் முதலியது வெட்ட வேண்டியது மிகவும் முக்கிய வேலை. இவைகளையெல்லாம் முன்னாளில் கிராம சபைகள் தங்கள் தடாக வாரியம் மூலியமாய் வெகு பிரயாசை

யுடனும் நேர்த்தியாகவும் பார்த்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் வைரமேக தடாகம் என்று பேர்கொண்ட ஓர் தடாகம் அடிக்கடி சிலாசாஸனங்களில் புகழுடன் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கிராம நகரங்களில் ராஜாக்களாலும் ஜனங்களாலும் நியமிக்கப்பட்ட அநேக கல்லூரிகள், வித்யாஸ்தாபனங்கள் இருந்தன. அவைகளே சபையார்களே பார்த்து வந்தார்கள். காஞ்சி புரத்தில் பெருத்த கழகமும், கல்லூரிகளும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. கரையில்லாத கல்வி உடையது என்று காஞ்சியை அப்பர் பரடியிருக்கிறார். தஞ்சாவூரில் பெரிய கோவில் அருகில் ஓர் கல்லூரி யிருந்தது. புதுச்சேரிக்கு சமீபத்திலுள்ள பாகூர் என்ற கிராமத்தில் 340 மாணாக்கர்கள் படித்த பெருத்த கல்லூரி பல்லவராஜன் நாள் முதல் ஏற்பட்டு விளங்கி வந்தது. எண்ணாயிரம் என்ற கிராமத்தில் அதே போல் ஓர் பெருத்த பாடக சாலையும், போஜன சாலை வகையறவும் இருந்தன.

கிராமங்களில் ஆதல சாலைகளும் நியமிக்கப்பட்டு உள்ளது. வைத்திய

சாஸ்திரம் பயின்றவர்களுக்கு மான்யம் கொடுத்து அவர்கள் ஜனங்களுக்கு வைத்தியம் செய்து வந்தார்கள். தற்காலம் பட்டணத்திற் கடுத்தார் போலிருக்கும் சைதாப்பேட்டைக்கு பழைய நாளில் குன்றத்தூர் என்று பெயர். அதில் ஒரு ஆதல சாலை யிருந்ததாகவும், அந்த வைத்தியர் குன்றத்தூர் நாடு முழுவதும் சென்று வைத்தியம் செய்ததாகவும் ஓர் சிலாசாஸனத்தில் காணப்படுகிறது.

நம் முன்னோர்கள் நாளில் நம் தமிழ் நாட்டில் நகரங்களும் கிராமங்களும் நேர்த்தியாகவும், நல்ல ஜன வாசத்துடனும், பிண்பி யில்லாமலும், வித்யாகோஷம் ஆயுத கோஷம் நிரம்பி செளக்கியமாய் வாழ்ந்தும் வந்தன. சுய ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட உச்சலாஹத்தினாலும், பொது நன்மை புத்தியினாலும், நம் தமிழ் நாட்டு முன்னோர்கள், சோழ ராஜாக்கள், நாயக்கர் ராஜாக்கள். இவர்கள் நாளில் ஏராளமாய்க் கல்வி பயின்றும், பொருள் சேர்த்தும், கோவில், கல்லூரிகள் கட்டியும், படை திரட்டி தேசம் பிறாடிமை புகாமல் காப்பாற்றியும் சுகத்துடன் வசித்து வந்தார்கள்.

இல்லத்திலிருந்து இங்கிலீஷ் கற்க இனியதோர் வழி.

இங்கிலீஷ் அறியாது இடருதும் இளம் சகோதரர்களே! எ. பி. வி. முதல் ஆரம்பித்து ஒரே வருடத்தில் நான்காம் பாரத்திற் கொப்பான ஆங்கில அறிவு அடையலாம். பின்னும் தொடர்ந்து ஆங்கில அபிவிருத்தி பெறலாம். தமிழ் மட்டிலும் தெரிந்திருந்தால் போதுமானது.

ஐந்தாவது பாரம் தேரியவர்களுக்கு கேம்பிரிட்ஜ் ஸீனியர் பரிகை தேரி இன்டர்மீடியட் வகுப்புக்குப் பிரவேசனம் அடையலாம். கூடுதல் விபரங்களுக்கு 2 அணு ஸ்டாம்புடன் எழுதவும்.

ஆர். அச்சதன் தம்பி B. A.,
இ. ஸி. ஸ்கூல், திருவனந்தபுரம்.

புதிய தாயார்!

“விண் மீன்”

“அப்படியானால் அம்மா திரும்பி வரமாட்டாளாப்பா?” என்று குழந்தை கேட்டது. தகப்பனுருக்கு பதில் சொல்ல முடியவில்லை. துக்கம் மார்பை அடைத்தது. குழந்தையைத் தூக்கி மடியில் வைத்துக் கொண்டு முத்தமிட்டார். இறந்து போன தம் மனைவியின் ரூபத்தைக் குழந்தையின் முகத்தில் பார்த்ததும் கண்ணீர் ததும்பிற்று.

“வந்துவிடுவாளாப்பா, நீ அழாதேடா கண்ணு” என்று பொருமினர்.

இப்படியாகத் தகப்பனர் அம்மா இன்றைக்கு வருவான், நாளைக்கு வருவான் என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தார். குழந்தையோ காளுக்கு நாள் அதிகமாகத் தாயாரை நினைத்து அழ ஆரம்பித்தது.

கோடை விடுமுறை நாள் வந்ததும், தகப்பனர், இனிமேல் ஊருக்குக் குழந்தையைக் கொண்டுபோனால் ஒருவாறு சரிபண்ணிக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்படியே விடுமுறை ஆனதும் அன்றைக்கே, சனிக்கிழமை சாயந்திரம் வீட்டு விஷயங்களை ஒழுங்குபடுத்தி விட்டுப் புறப்பட்டார்.

“அப்பா, அம்மா ஊருக்கு வந்திருப்பாளா? நாமெல்லாம் அங்கேதானே போறோம்” என்றது குழந்தை.

“ஊரில் போய்ப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்” என்றார் தந்தை.

ஊர்வந்து சேர்ந்ததும் தந்தை, வீட்டிலுள்ள பெண்களுடன் குழந்

தையைப் பழகவிட்டால் பழைய ரூபகம் வராதிென்று நினைத்து தம் தங்கையிடம் குழந்தையை ஒப்புவித்தார்.

அவர் தங்கை நல்ல குணம்; அவள் குழந்தையை மிகவும் செல்வமாகப் பார்த்துவந்தாள். குழந்தையும் தன் அத்தைபிடம் பழகிவந்தது. சில வேளைகளில் தன் தாயை நினைத்து “அத்தே நீ அம்மா மாதிரி ஒருமுத்தம் கொடேன்” என்று சொல்லும். என்றாலும் முன்போல் அதிகமாக நினைத்து அழாது. தந்தையின் மனம் சிறிது சாந்தியடைந்தது.

திடீரென்று குழந்தைக்கு இருமல் எடுக்க ஆரம்பித்தது. இரண்டொரு நாளில் அதிகரித்து மார்சனிகட்டி சரம் கண்டது. அதோடு குழந்தை தாயாரை நினைக்க ஆரம்பித்தது. அது ‘அம்மா அம்மா’ என்று கத்தும் போது தந்தையின் மனம் புண்பட்டது.

“அழாதேடா, இங்கே எத்தனை பேரிருக்கா! பாட்டி, அத்தை எல்லாரும் உனக்கு அம்மா தானே அம்மா என்றே கூப்பிடு. சுகமானவுடன் உனக்கு எல்லாம் நிறைய வாங்கித் தரேன்” என்று சமாதானப் படுத்தி வந்தார் தந்தை.

ஒருநாள் குழந்தையைப் பார்க்க எதிர் வீட்டில் இருந்து ஒரு அம்மாள் வந்தாள். அவளுடன் ஒரு பெண்ணும் வந்தாள். அப்பொழுது குழந்தை பரிதாபமான குரலில் “அம்மா அம்மா” என்று கூப்பிட்டது. தந்தை கிட்டப்போய் “நான் தான் இருக்கேனே! நீயேன் அம்மா வை

ஓயாமல் வினைக்கிறாய்?" என்றார். அதே சமயத்தில் பார்க்க வந்திருந்த பெண்ணை அழகையை நிறுத்திவிட்டு குழந்தை பார்த்தது.

"அம்மா நீதானே? எனக்கு சுரம் அதிகமாய் இருக்கே எடுக்கமாட்டியாம்மா?...அம்மால்லியா?" என்று குழந்தை சந்தேகப் படுவதும் அழ ஆரம்பிப்பதுமாயிருந்தது. உடனே அந்தப் பெண் ஒன்றுமறியாதவளாய், குழந்தையை எடுத்து அணைத்துக் கொண்டாள்.

"ஓ அம்மாதானே? அம்மா மாதிரி எடுத்து வைத்திருக்காயே... அம்மா... அம்...இல்லியா? அம்மா!" என்று குழந்தை மறுபடியும் திடங்க ஆரம் பித்தது.

தகப்பனார் குழந்தையையும், எடுத்து வைத்திருந்த பெண்ணையும் மாறி மாறிப் பார்த்து பிரமித்துப்போய் நின்றார்.

குழந்தை மறுபடியும் "நான் தான் அம்மா என்று சொல்லேன்...சொல்ல மாட்டியா?" என்று மெல்ல இறங்கியது. குழந்தையைத் தகப்பனார் வாங்கிக் கொண்டார். என்ன ஆச்சரியம்? சுரம் முழுவதும் இறங்கிவிட்டது. குழந்தையைப் பார்த்தார். திரும்பிப் பெண்ணைப் பார்ப்பதற்குள் பார்க்கவந்த வர்கள் வீட்டிலுள்ள பெண்களுடன் சம்பாஷணையில் கலந்து விட்டார்கள்.

அடுத்த நாள் குழந்தை குதித் தெழும்பியது. நேரே எதிர் வீட்டுக்குச் சென்று "அம்மா எங்கே?" என்று விசாரித்தது. முந்தின நாள்

பார்த்த பெண்ணைக் கண்டதும் அம்மா என்று சொல்லிக் கொண்டு காலிப் பிடித்துக் கொண்டது. சற்று நேரம் ஒன்றும் அறியாமல் நின்றவிட்டு திடீரென்று மகிழ்ச்சி பொங்கினவளாய் குழந்தையை மார் போடணைத்துக் கொண்டு "நான் தான் அம்மா, இனிமேல் அழாதே!" என்று சொன்னாள்.

அன்றுமுதல் குழந்தை எதிர் வீட்டுக்கு தினசரிபோய் "அப்பா வீட்டுக்கு வாயேன்" என்று கூப்பிடும். வரவர குழந்தை முன்போலவே சந்தோஷமாய்க் காணப்பட்டது. அதோடு குழந்தைக்கும் பெண்ணுக்கும் பாக்தம் மேலிட்டது. நாட்களும் சென்றன. கோடை விடுமுறை நாட்கள் முடிவுக்கு நெருங்கியது. தந்தைக்குக் குழந்தையை இங்கேயே விட்டுவிட்டுப் போகலாம் என்று தோன்றியது. ஆனால் தனி மையாக மனைவியும் இல்லாமல் குழந்தையும் இல்லாமல் எப்படி இருப்பது? எதிர் வீட்டுப் பெண்ணை எப்போதும் குழந்தை அம்மா என்று வைத்துக் கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. அப்படியே இருவருக்கும் விவாகம் நடந்தேறியது.

புதுப்பெண் வீட்டுக்கு வந்ததும் குழந்தைக்கு அளவில்லாத ஆனந்தம் பொங்கியது. "அம்மா நீயேன் இவ்வளவு நாளும் அப்பா வீட்டுக்கு வரல்லே? இனி இங்கேதான் இருக்கணும். எங்கேயும் என்னை விட்டுப் போகாதேம்மா!" என்றது. அந்தப் பெண், குழந்தையை உடனே தூக்கிக் கொண்டாள். குழந்தையின் மனம் பூரிப்படைந்தது.

என்ன குறை?

ஐயா,

எனக்குத் தெரிந்த சில குறைகளை நான் கீழே எழுதி இருக்கின்றேன். அவைகளுக்குத் தாங்கள் பதில் அறிவிப்பீர்களென்று நினைக்கின்றேன்.

- (1) தமிழை நன்கு கற்றுக்கொள்ளவும், பிழையின்றி எழுதவும் உதவும் தூல் யாது? எவ்வாறு பிழையின்றி எழுதக் கற்றுக்கொள்ள முடியும்?
- (2) மனிதன் மூளையை விருத்தி செய்வது எவ்வாறு?
- (3) ஒரு கதை எழுதுவதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?
- (4) ஒரு தடவை “என்ன குறை?” என்பதற்கு தன் குறைகளை எழுதியவர் மறுமுறையும் எழுதலாமா?
- (5) தங்கள் பத்திரிகைக்கு சந்தாதாரராக இல்லாமல், வெளியில் தங்கள் பத்திரிகையை வாங்கிப் படிப்பவர்கள், தங்கள் பத்திரிகைக்கு “கட்டுரை”கள் எழுதினால் தங்கள் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பீர்களா?

V. M. சையத் இப்ரஹீம்,

சென்னை.

அன்பரே,

தங்கள் கேள்விகளுக்குக் கூடுமானவரை கீழே பதில் கொடுத்திருக்கிறேன்.

- (1) தமிழை நன்கு கற்றுக் கொள்வதற்கும், பிழையின்றி எழுதுவதற்கும் உதவும்படியான தனி தூல் ஒன்றும் தமிழில் கிடையாது. ஒரு தமிழ் உபாத்தியாயரிடம் தமிழை ஒழுங்காய்க் கற்றுக் கொண்டீர்களானால், உமது குறை நீங்கும்.
- (2) மனிதனின் மூளையை விருத்தி செய்ய வேண்டுமானால், முதலில் அறிவை விருத்தி செய்யவேண்டும். அறிவு வளர வேண்டுமானால் கல்வி வளர வேண்டும். இது வளருவதற்கு மனிதன் பல அரிய பத்திரிகைகளையும், தூல்களையும் படித்து வரவேண்டும்.
- (3) ஒரு கதை எழுதுவதற்கு, கற்பனை வேண்டும். எழுதும் திறமை வேண்டும். அனுபவம் வேண்டும். கடைசியில், பேனாவும் பேப்பரும் கூட வேண்டும்.
- (4) தாராளமாய் எழுதலாம்; ஆனால் இரண்டாம் முறை நீர் எழுதுவது, வேறு ஒரு குறையாக இருக்கவேண்டும்.
- (5) கட்டுரை பிரசுரம் செய்யும் விஷயத்தில், நாங்கள், சந்தாதாரர்களென்றும், மற்றவர்களென்றும் வித்யாசம் பாராட்டுவது கிடையாது. குப்பைக் கூடைக்குள் செல்லும்படியான கட்டுரைகளை எழுதாமல், நல்ல அழகிய, கற்பனைக் கதைகளை யார் எழுதினாலும் நாங்கள் பத்திரிகையில் போடத் தயாரா யிருக்கிறோம்.

—ஆசிரியர்.

ஐயா,

எனக்கு வயது 22 ஆகிறது. லிவாஹும் செய்து வருஷம் நான்கு ஆகிறது. ஆனால் எனக்கோ என் மனைவியீது கொஞ்சமும் அன்பு கிடையாது. அவளைத் தன் தாய் வீடு போகும்படி வற்புறுத்தியதினியித்தம் தாய் வீடு சென்று விட்டாள்.

எனக்கு இப்பொழுது ஒரு காதலி ஏற்பட்டிருக்கிறாள். அவளோ ஓர் சிலோன் பெண்; நான் ஓர் இந்தியன். அவள் அடிக்கடி என்னைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளுமாறு இதுவரையில் 13 கடிதங்கள் அவள் தமயன் வசமாக அனுப்பி இருக்கிறாள்.

என் குடும்பத்தார் என்னை அறவே வெறுக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் யோசிக்கையில் தற்கொலை புரிவதற்குத்தான் என்னை முண்டாகிறது.

நான் தற்கொலை புரிந்து கொள்ளட்டுமா; அல்லது காதலியுடன் வாழட்டுமா, இல்லையெல் மனைவியுடன் வாழ்க்கையை நடத்தட்டுமா? இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

M. மூக்கன்,

நெடுந்தோட்டம்,

நாகசேனை.

நண்பரே,

உங்களுக்கு ஒரு பெண்ணின்மீது இஷ்டமில்லாதிருந்தால், அதை உமது மணத்திற்கு முன்பே தெரிவித்திருக்கவேண்டும். மணமானபின் மனைவியை வெறுப்பது அவளுக்கு துரோகம் செய்வதாகும். மேலும் ஏற்கெனவே கல்யாணம் செய்து கொண்டு இன்னொரு பெண்ணைக் காதலிப்பது, மனைவிக்கு இன்னும் துரோகம் செய்வதாகவதோடு, உலக சிந்தனைக்கும் இடமேற்படும். ஆகவே நீங்கள் இந்த விஷயத்திற்காகத் தற்கொலை செய்து கொள்வதும் சவராகும்.

ஏனெனில் கடவுளின் சிருஷ்டியான—அவருக்குச் சொந்தமான உங்கள் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள உங்களுக்கு உரிமையில்லை. அப்படிச் செய்தால் கடவுளின் கொடிய தண்டனைக் காளாகவேண்டிவரும். அதனால் அந்த எண்ணத்தை ஒழித்து உங்கள் மனைவியுடன் ஒற்றுமையாக வாழ்க்கை நடத்துங்கள். இது தான் எனது போதனை.

—ஆசிரியர்.

ஐயா,

நான் ஒரு திக்கற்றவன். என் கணவர் என்னைப் புறக்கணித்து மூன்று வருடங்கள் ஆகின்றன. எனக்கு வயது பதினெட்டு. நான் மனிதர் மூலமும் நேரிலும் மன்னிப்புக் கேட்டேன். என் மாமியார் மாமனார் முதலியோர் என்னை மன்னிக்க மறுத்துவிட்டார்கள்.

நான் மன்னிக்க முடியாத தவறு ஏதும் செய்யவில்லை. என் மனோ வேதனைகளைத் தாங்கமுடியாமல் உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறேன். கோர்ட்டுக்குப் போவதைத் தவிர வேறே யோசனைகள் கூறும்படி வேண்டுகிறேன்.

V. ப்ரோமா

சகோதரி,

தங்கள் நிலைமைக்கு நான் பெரிதும் வருந்துகிறேன். நீங்கள் ஒரு தப் பும் செய்யாதிருந்தும், இவ்வளவு இளமையில் தங்கள் கணவர் தங்களைப் புறக் கணித்தது மிகவும் ஆச்சரியமே!

மூன்று வருட காலம் நீங்கள் கணவரை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதற்கு, அனேகமாக மாமியார்தான் காரணமாயிருக்கலாம் என எண்ணுகிறேன். சில புருடர்கள் நன்மை தீமையறியாது தாயாரின் சொல்லை வேத வாக்காக மதித்து, மனைவிமீது சொல்லும் புகார்கள் நம்பி விடுவதனாலேயே அவர்கள் குடும்பங்கள் சிதைவுறுகின்றன. உங்கள் கணவரும் அப்படி ஒருவேளை இருக்கலாம்.

ஆகவே அவர் உங்களைத் தானாவே புறக்கணித்திருக்க மாட்டார் என எண்ணுகிறேன். தாயாரின் போதனையே, அவருக்கு உம்மிடம் வெறுப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

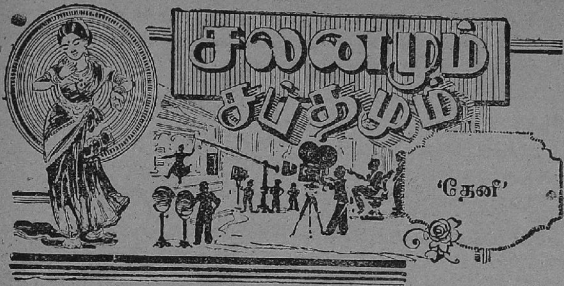
ஒரு குடும்பத்தில் சூற்றம் செய்தவர் யார் என்பது ரொம்ப காலம் மறைந்திருக்காது. ஒரு காலத்தில் தங்கள் கணவருக்கும், சூற்றவாளி யார், நிரபராதி யார், என்பது தெரியாமல் போகாது. அப்பொழுது அவர் உங்களை ஏற்றுக் கொண்டு இன்ப வாழ்க்கை நடத்துவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மூன்று வருட காலம் பொறுத்திருந்தீர்களல்லவா! இன்னும் சிறிது காலமும், இன்னல்களை சகித்திருங்கள். கூடுமானால், நல்ல முறையில் கணவருக்கு அடிக்கடி கடிதம் போட்டுக் கொண்டிருங்கள். அவர் மனம் பாறையால் செய்யப்பட்டதால், அவசியம் இளகும். அப்பொழுது உமது மனக் குறை நீங்கும். இதுவே எனது யோசனை.

ஆசிரியர்.

சினி டெக்னிஷியன்ஸ் கம்பைன்ஸாரின்
“இன்ஷூரன்ஸ் ஏஜண்ட்”-இல் ஒரு காட்சி.

சுமங்கலி

தென்னிந்திய சினிமாப் படங்களைப் பற்றி, பத்திரிகை விளம்பரங்களும், போஸ்டர்களும், துண்டுப் பிரசுரங்களும், சிலைகளும் பெருமையாகச் சொல்வதை நான் நம்புவதே கிடையாது. ஏனென்றால் அவைகளில் 100-க்கு 150 விகிதம் புளுகுகள்தான் நிறைந்திருக்கின்றன.

இதுவரை ஒரு விளம்பரமாவது தன் படத்தைப் பற்றி ஒரு துளி நிஜம் சொன்னது கிடையாது. கண்ணைக் கவரும் படப்பிடிப்பு என்றும், காதினாக்கும் சங்கீத மென்றும், வயிறு குலங்கும் ஹாஸ்யமென்றும், உள்ள முருகும் நடிப்பு என்றும், விளம்பரம் கூறுவதை நம்பிக் கொண்டு தியேட்டருக்குச் சென்றால் நாம் அந்தப் படத்தில் காண்பதென்ன?

கண்ணைக் கெடுக்கும் போடோ கிராபியும், காதைத் துளைக்கும் சங்கீதமும், வயிறு எரிபும் ஹாஸ்யமும், உள்ளம் வெடிக்கும் நடிப்பும் தான் அந்தப் படத்தில் இருக்கும். காசைக் கொடுத்த எதையோ விலைக்கு வாங்கின மாதிரி, ஜனங்கள் காசைக் கொடுத்து கண்ட ரூபி படத்தைப்

பார்த்து விட்டுத்தான் போக வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே இந்த விளம்பரங்கள் புளுகுவதை நம்பிக் கொண்டு, படங்கள் அற்புதமாகவும், மகா மகா வினோதமாகவும் இருக்கும் என்று மனக் கோட்டை கட்டிக் கொண்டு போய்ப் படம் பார்க்கும் வழக்கத்தை அடியோடு விட்டு விட்டேன்.

மிஸ். குமாரி

தியேட்டர் வாயிற்படியில் காலைவைக்கும் பொழுதே 'படம் முழுமோசமாயிருக்கும், சுத்த அபத்தமா

யிருக்கும், கண்டறவியாகத்தான் காட்சியளிக்கும்' என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு செல்வேன்; படமும் அப்படித்தான் இருக்கும்.

அன்று 'பார்களில் மிஸஸ். சுமங்கலி தரிசனம் கொடுக்கப் போகிறாள்; தயவு செய்து வரவும்' என்று அழைப்பு வந்தது. நானும் வழக்கம்போல் எடுத்து 'ரவிகத் தன்மையை பாக்கெட்டில் 'ஸ்டாக்' செய்து கொண்டு சென்றேன்.

ஸ்ரீ கிரி

ஆனால் என்ன ஏமாற்றம்! 'இதர படங்களைப் போல்தான் இதுவும் இருக்கும் என நான் எண்ணிக் கொண்டு சென்ற தெல்லாம் வீணாயிற்று. இதர சில படங்களைப்பற்றி விளம்பரங்கள் உண்மைக் கலப்பின்றி பிரசாரம் செய்கின்றனவே, அவை போல்தான் இந்தச் 'சுமங்கலி'யின் விளம்பரங்களும் சொல்லியிருக்கும் என்றுதான் நான் எண்ணியிருந்தேன்.

ஆனால் சுமங்கலி படம் முழுவதையும் பார்த்து விட்டு, அதைப்பற்றி விளம்பரம் செய்த தெல்லாம் உண்மைதான், பொருத்தந்தான், நியாயந்தான்

என்பதை உணர்ந்தேன். படம் அவ்வளவு ஒண்ணாங்கிளாஸாய் இருந்தது.

'சுமங்கலி' என்ற இந்தப் படத்தில் ஒரு பெண் 'சுமங்கலி'யாக மாறுகிறாள். தென்னிந்தியப் படங்களையும் இந்தப் படம் 'சுமங்கலி'களாக மாற்றும் என நம்புகிறேன்.

சுமங்கலி இதர படங்களைப் போல்தான் இருக்கும்' என்ற எனது அருமையான எண்ணத்தை இடித்துத் தள்ளிய குற்றவாளிகள் யார்தெரியுமா? அவர்கள்தான் பி. என். ரெட்டி, ராம்நாத், சேகர் என்ற மூன்று நிபுணர்கள்.

ஆம்; 'சுமங்கலி' யென்ற தெலுங்குப் படத்தை வட நாட்டுப் படங்களுக்கு இணையாக, தென்னாட்டுப் படங்களுக்கு மேலாக உயர்ந்த முறையில் எடுத்து உதவியவர்கள் இவர்கள் மூவருந்தான்.

காட்சியமைப்பு, சப்தப் பதிவு இரண்டையும் சேகர் கவனித்துக் கொண்டார். ராம்நாத் கதை எழுதியதோடு போட்டோவையும் எடுத்திருக்கிறார்.

டைரெக்ட் செய்தது பி. என். ரெட்டி, ஆகவே படம் வெற்றியடைந்ததில் நாம் ஒன்றும் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் மோசமான ஆசாமிகள் சேர்ந்து ஒரு படத்தை வெற்றியுடன் எடுத்திருந்தாலல்லவா, ஆச்சரியப்பட வேண்டும்? இவர்கள்தான் பக்கா நிபுணர்களாயிற்றே!

மும்மூர்த்திகள் போன்ற இவர் களுடைய இந்த விரூஷ்டி தென்னிந்தியப் பட உலகிலேயே உன்னத ஸ்தானத்தைப் பெறுவதாயிருக்கிறது.

போட்டோகிராபியும், செணண்ட் ரிகார்டும் வெகு திறமையாகப் பதிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'ஸ்டீடிங்' வட நாட்டுப் படங்களுக்கு இணையாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 'டெக்னிக்' வித்தையையும், டெம் போ என்ற ஒட்டத்தையும் டைரெக்டர் சாமர்த்தியமாகப் புகுத்தியிருக்கிறார். படம் முடியும் வரை வாயில் அல்வாத்துண்டு நுழைவது தெரியாமல் பார்க்கும்படி அதன் போக்கு இருக்கிறது.

படத்தின் வெற்றிக்கு மேற்கண்ட மூன்று பேர்களுக்கும் எவ்வளவு பொறுப்பு உண்டோ, அவ்வளவு பொறுப்பு, அப்படத்தில் நடித்த நடிகர்களுக்கும் உண்டு.

நடிகர்களில் முக்கியமாய் நம் மனதைக் கவர்பவர் சாஸ்வதியாக நடிக்கும் குமாரி என்பவர்; அவருடைய அமைதியான, இயற்கையான, பொருத்தமான நடிப்பு ரவிகர்களின் உள்ளத்தை உண்மையாகவே கொள்ளைகொண்டு விடுகிறது.

அடுத்தாற்போல் பார்வதியாக நடித்த மாலதி நம் அன்புக்குப் பாதிரமாகிறார். அவருடைய குழந்தைத் தோற்றமும், குறு குறுப்பான நடையும், தீவிரமான நடிப்பும், சூயிலிசை போன்ற கானமும் நமது உள்ளத்தில்

அவருக்கு ஒரு மரியாதையான இடத்தைத் தேடிக் கொடுக்கின்றன.

சத்யமாக நடித்த கிரி என்பவர் அமிதமில்லாமலும், போதுமான அளவிலும், நடித்து நல்ல பெயர் வாங்கிக் கொண்டார். பந்துலுவாக நடித்த நாகையா இதில், தான் ஒரு நிற நடிக்கர் என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார். இதர நடிகர்களும் பிழை சொல்ல இடமின்றி நடித்திருக்கின்றனர்.

'சுமங்கலி'யைப் பற்றி அதிகம் எழுதுவது வீண் புகழ்ச்சி யென்று தோன்றும். பொதுவாக இது தென்னாட்டில் சிகரம் வகிக்கும் உன்னதப் படம் என்றால் போதும். இந்த அரிய படத்தை எடுத்து சினிமா உலகிற்கு வழி காட்டிய 'வாஹினி பிக்சர்ஸ்' ருக்கு என்னுடைய வந்தனங்கள் உரியதாகுக.

மிஸ். மாலதி

இறுதியில் ஒரு வார்த்தை. 'சுமங்கலியில் ஒரு சிறு குற்றம் கூடவா இல்லை?' என நீங்கள் கேட்கலாம். வாஸ்தவந்தான். ஒரு இனிய, அருமையான விருந்து சாப்பிடுகையில், அதில் ஒரு சிறு கல் கிடக்கிறதே, என்று யாராவது குறைபடுவார்களா என்று நான் உங்களுையே திருப்பிக் கேட்டு விடுகிறேன்.

பரிசு

பி. பி. கோபாலன்.

சந்திரசேகரன் அன்று போலீஸ் உடையில் இருந்தான். காரணம் அவன் ஒரு போலீஸ்காரன் என்பதல்ல—அவன் தன் பள்ளிக்கூடத்தில் நடக்கப் போகும் மாறுவேடப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளவே. அவனது நண்பர்களுல்லோரும் அவன் பரிசு பெறுவது நிச்சயம் என்றே நம்பினார்கள்.

காலத்திற்கு அரைமணி நேரம் முன்பாகவே செல்வது நல்லது என்று அவன் வீட்டைவிட்டு மூன்று மணிக்குக் கல்லாம் மாறு வேடத்துடன் கிளம்பிவிட்டான். கையில் காசு இல்லாதபடியால் போட்டி நடக்கும் இடத்திற்கு நடந்தே செல்வது என்று தீர்மானித்தான்.

அப்படியே சந்துதாரம் சென்றவுடன் அவனை ஒரு காட்சி கவர்ந்தது. ஒரு தள்ளாத கிழவன்—சுமார் 80 வயதிற்குக்கூடிய ஒரு கிழவன் ஒரு சிறுமியின் காததைப் பற்றிக் கொண்டு மெதுவாக நடந்து கொண்டிருந்தான். அவனைக் கடக்கும்போது இச் சொற்கள் அவன் காதிற் கேட்டன. “நாம் போய் சேர்வதற்குள்ளே இருட்டு வந்தும். அதுக்குள்ளே அக்காளுக்கு என்னென்ன நேருமோ! சாமிதான் காப்பத்தணும்”

“ஆமாம் தாத்தா, நம்பகிட்ட மாதிரி இப்போ காசு நிறைய இருந்திச்சுன்னா நாம் ஜம்னு டிராம் கார்லே ஏறிண்டு ரொம்ப சுருக்கப் போயிடலாம் இல்லே”

சந்திரசேகரனுக்கு திடீரென்று ஒரு யோசனை உண்டாயிற்று. “நம் கையிலும் காசு இல்லை. ஏன் நாம் அம்மாதிரி செய்யக்கூடாது?” என்று

மெதுவாகக் கூறிக்கொண்டே கிழவனை அணுகி அவன் கதையைவிசாரித்தான்.

அக்கிழவன் தான் இருப்பது ராயப் பேட்டை யென்றும், தான் தினந்தோறும் பிச்சை யெடுப்பதற்காக ஸென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிடம் வருவது வழக்கமென்றும், அன்று தன் மூத்த மகன் உடம்பு அஸௌக்யமா யிருப்பதால் அவனை சீக்கிரம் சென்று பார்க்கத் தன் மனம் அவாவுகிறதென்றும் கூறினான்.

உடனே சந்திரசேகரன், “அதெல்லாம் சரி நான் சொல்றபடி யெல்லாம் நீ கேக்கிறாயா? நான் பார் தெரியுமா?”

“தெரியாதுங்களா! நீங்க போலீஸ் கார ஐயா; என்ன சாமி சமாச்சாரம்? சீக்கிரம் சொல்லுங்கோ நான் போகணும் நாழிகை யாகிறது”

“அதுக்குள்ளே அவசரப்படறயே இப்போ நீ ஏதோ திருட்டுக் குத்தம் செய்துட்டவன்போல நடக்கணும். நானும் உன்னைக் கோபிக்கறப்போலே கோபிப்பேன். அதோ வரது பார்டிராம் வண்டி! அதிலே ஏத்தி, கொண்டுபோய் வீட்டிலே உட்டுடரேன். என்ன சொல்றே? சம்மதமா? உன்னைப் பாத்ரா ஐயோ பாவம்னு இருக்கு”

“சாமிசாமி! எப்படியாவது எங்களை வீட்டிலே கொண்டுபோய் விட்டுடுங்க சாமி! உங்களுக்கு கோடி புண்ய முண்டு” என்று அச்சிறுமி மிகப்பதட்டத்துடன் கூறினாள். கிழவனோ ஒன்றும் கூறுது திகைத்து நின்றான்.

இதற்குள், டிராம் வண்டியும் அருகில் வந்துவிட்டது. நிறுத்தும்படி

சைகை காட்டினான் சந்திரசேகரன். வண்டியும் நின்றது.

“ஏறுடா வண்டியிலே செய்ததையும் செய்துட்டு தப்பிச்சுட்டு போலான்னு பாக்கிறயா? ஏ குட்டி! நீயும் ஏறு, திருட்டுப் பயல்களே!” என்று கூறிக்கொண்டு அவ்விருவரையும் ஏற்றிவிட்டுத் தானும் ஏறிக் கொண்டான்.

உடனே கண்டக்டர் முதலியோர் கிழவனது திருட்டைச் சொல்லும்படி கேட்டார்கள். சந்திரசேகரனும் சமயோசிதமாக ‘அக்கிழவன் சற்று நேரத்திற்கு முன்பு ஒரு பிரபுவின் மகளின் சங்கிலியைத் திருடப்பார்த்தா’னென்றும், நல்ல வேளை அப்பிரபு இவனைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்துத் தன்னிடம் ஒப்புவித்தாரென்றும், பிறகு அவர்களாலேயே ராயப்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு தான் போவதாகவும்’ சொன்னான்.

“ஓம்! அவர் ராயப்பேட்டை ஸ்டேஷனுக்குப் போவானேன்? பக்கத் திலேயே ஒன்று இருக்கிறதே” “அதென்னமோ அவர் அங்கே தான் இட்டுகிட்டு வரச்சொன்னாரு. ஒரு வேளை அவருக்கு வீடு அங்கேதான் போலிருக்கு” என்றான்.

அதற்குமேல் ஒருவரும் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. “சாகிற கிழவனுக்கு திருடியாவது பணம் என்னத் துக்கடா?” “போ! ஜெயில்லேதான் சாகணும்னு உன் தலைவிதி” என் றெல்லாம் பலவாறு பேசினார்கள். கிழவனும் சிறுமியும் சந்திரசேகரன் சொன்னதுபோல் தாங்கள் திருடர்கள் போலவே மௌனமாக இருந்து நடந்தார்கள்.

இதற்குள் ராயப்பேட்டையும் வந்து விட்டது. வண்டியை நிறுத்தச் சொல்லி இவர்களை இறக்கினான்.

“என்ன கிழவா! பலேஜோக்கா திருட்டைப் போலேயே நடக்க தெரிஞ்சும் முதல்லே சம்மதிக்க மறுத்தயே”

“இல்லைசாமி நாங்க பட்டினி கிடந்தாலும் கிடப்போமே காட்டி, திருட மாத்திரம் மாட்டோம் சாமி. அத னால்தான் முதல்லே இதுக்கு என் மனசு ஒப்பலே. ஆனால் வியாதியா யுள்ள மக்களை சீக்கிரம் பார்க்கணும்ற ஆசையாலே சம்மதிச்சேன்.”

இதற்குள் அச்சிறுமி “தாதா நம்ப ளுடு இதோ வந்துட்டது தாத்தா” என்று ஒருசிறு குடிசையைச் சுட்டிக் காட்டினாள்.

“தாத்தா நான் போயிட்டு வரேன், ஜாக்கிரதையாக மக்களை கவனிச்சுக்கோ” என்றாள்.

“என்னமோப்பா ஏதோ உன் புண்ணியத்தாலே என் மக்களை சீக்கிரம் காண முடிஞ்சிச்சு, நீ மகாராஜனு...” என்று ஆரம்பித்தான் கிழவன்.

“சரி, சரி, தாத்தா நான் போயிட்டு வரேன்” என்று கூறிக்கொண்டே சந்திரசேகரன் விரைவாக மைதா னத்தை நோக்கிச் சென்றான். அவன் மைதானத்தை நெருங்கியபோது ஒரு பெரிய கூட்டம் வெளிரவருவதைக் கண்டான். அவனுக்கு விஷயம் விளங்கிவிட்டது. பந்தயங்களில் லாம் முடிந்துவிட்டன. இனி அங்கு போவதில் பிரயோஜனமில்லை யென்று தன் அறைக்கு நேராகத் திரும்பி விட்டான்.

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் பல சினேகிதர்கள் அவன் பந்தயத்திற்கு வராததைக் குறித்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நொண்டிச்சாக்குச் சொல்லி அனுப்பி விட்டான்.

பரிசு பெற்றிருந்தால் ஏற்பட்டிருக்கும் சந்தோஷத்திற்குமேல் அவன் மனது சந்தோஷமுற்றிருந்தது. “இவ் வருஷப் பரிசை இழந்தாலென்ன? அதைக் காட்டிலும், இந்தக் கிழவனுக்கு எப்படியோ உதவி செய்தோமே என்ற சந்தோஷமே சந்திரசேகரனுக்கு ஒரு பெரிய பரிசுபோல் தோன்றியது.

புத்தகப் பார்வை

பிலிம் ரியூஸ் மலர்

கிடைக்குமிடம்:—2/32 அரண்மனைக்காரன் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

சாதாரணமாக ஒரு பத்திரிகையின் விசேஷ மலரை வெளியிடுவதற்கு, தனிப்பட்ட உழைப்பும், சாமர்த்தியமும், பணமும் தேவை. அகிலம் அழகிய முறையில், கண்கவரும் தோற்றத்தில், நல்ல காகிதத்தில், இனிய கட்டுரைகளுடனும், வனப்பு வாய்ந்த படங்களுடனும், ஒரு விசேஷ மலரை வெளியிட வேண்டுமானால் அதற்கு மிக மிகத் திறமையும், பொறுமையும், உழைப்பும் வேண்டும்.

இந்தச் சிரமமான காரியத்தில் பிரவேசித்த 'பிலிம் ரியூஸ்' என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் நிர்வாகஸ்தர்கள் முழுமையும் வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள். என்பதை, அவர்கள் அனுப்பிய விசேஷ வெளியீட்டைக் கண்ட பின் தெரிந்து கொண்டேன்.

சினிமா ரவிகர்களுக்கு இந்த மலர் ஒரு அருமையான, தெலிட்டாத விருந்தாக அமைந்திருக்கிறது. இனிமையும், புதுமையும், நிறைந்த அனேக அரிய கட்டுரைகளுடனும், கண்ணுக்கு விருந்தெனக்கூறும், ஏராளமான கலர் படங்களுடனும் 'பிலிம் ரியூஸ்' மலர் காட்சியளிக்கிறது.

காகித விலை இவ்வளவு ஏறி விற்றும் இச்சமயத்தில்கூட ஒரு ரூபாய் விலையில், விசேஷ மலரை, விசேஷமாக வெளியிட்ட, அதன் சொந்தக் காரர்களை விசேஷமாகவே பாராட்டுகிறோம்.

மூர்த்தி ஜோதிஷ போதனி

The moorthy Astrological Bureau, Town Station Road, Teppakkulam, Trichy

மேற்கண்ட புத்தகம் ஒன்று வரப் பெற்றோம். இதில் விக்ரம் வருஷத்திய கோசார பலன்கள் வெகு தெளிவாகவும், விரிவாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அவரவர் நாம நஷத்திரப்படி பூரட்டாகிபின்கால் உத்திரட்டாதி, ரேவதி, மீன ராசியில்—மாணக்கர், உத்தியோகஸ்தர், தொழிலாளர், விவசாயி, வியாபாரி, மிராஸ்தார் முதலியவர்களுக்கு பாலிய பருவம், யௌவன பருவம் விருத்தாப்பியம் ஆகிய மூப்பருவங்களுக்கும், இதில் பலன் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நவீன முறையில் இயற்றப்பட்ட இப் புத்தகம் சகலருக்கும், தோழன் போலவும், கைக் கண்ணாடி போலவும் உதவும் என்பது எனது கருத்து. இதன் (விலை அணு 0—8—0)

1. வள்ளுவரும், மகவிரும், (விலை அணு 0—12—0)

2. ஒரு பெண்ணரசியின் பிரஹ்ம ஞானோபதேசம் (விலை அணு 0—8—0)

சாது இரத்தின சற்குரு புத்தக சாலை, 4/34 நைனியப்ப நாயக்கன் தெரு, பி. டி. சென்னை.

இவ்விரண்டு புத்தகங்களும் வரப் பெற்றோம். தமிழர்கட்கு இவை இரண்டும் இரண்டு அறிவுப் பொக்கிஷங்களாக உபயோகமாகும். —'பிரமன்'

துக்கடாக்கதை

“வசீகரன்”

சாரங்கன் என்னவோ எம். ஏ. படித்தவன்தான். நல்ல புத்திசாலி; நல்ல குணம். ஆனால் அந்தப் பாடும் அதிர்ஷ்டம் என்று ஒன்று உண்டே, அதுதான் காலி. வீட்டிலேயோ மனைவி உயிரை உண்டு இல்லை என்று பிடுங்கி விடுவான். குழந்தைகளைப் பற்றியோ கேட்க வேண்டியதே யில்லை. இந்த சமயத்தில் பி. எஸ்.லும் பாஸ் செய்துவிட்டு கோர்ட்டுக்கு ‘மாஜி வக்கீல்’ மாதிரி போய்க்கொண்டிருந்தான். தினம் செலவழியும் பஸ் சார்ஜதான் வரும்படி. ஒருநாள் திடீரென்று தன் பழைய பெட்டியைக் குடைய ஆரம்பித்தான். அதில் அநேக காசுகள் துண்டுகள் கிடந்தன. ஒவ்வொன்றாகப் பொருக்கி எடுத்ததில், தன்னுடைய ஜாதக நகல் செல்லடித்த ஒரு காசுதத்தில் இருந்தது. அதைக் கையில் வைத்திருக்கும் போது, மனைவி பார்த்து விட்டு, ஜோசியரிடத்தில் காண்பிக்கும்படி சொன்னாள். தன் மனைவி தூண்டுதலினாலும், தனக்கு அதிர்ஷ்டம் எப்போது வரும் என்ற ஆசையினாலும் ஜாதகத்தை சேவைஷ ஜோசியரிடத்தில் எடுத்துச் சென்றான்.

ஜோசியர் ஜோதிடம் சொல்ல ஆரம்பித்தார். “குரு ஒன்பதிலிருந்து உச்சஸ்தானத்தை வகிப்பதாலும், சூரியன் ஆறிலிருப்பதாலும், லக்னத்தில் சனி ஆட்சியா யிருப்பதாலும், மற்றவைகளுக்குக் கிரக மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும். அதன்படி உம்முடைய

ஜாதகத்துக்கு கிரஹ மாறுதலினால்” என்று ஏதோ ஒரு வழியாகப் பலனைச் சொல்லி, “ஆனாலும் இந்த மாதம் 25-ந் தேதிக்குள்ளேயே, கிரக மாறுதல் இருத்தலால், பலன் சித்திக்கும்” என்று முடித்தார்.

சாரங்கன் அன்றுமுதல் ஒவ்வொரு நாளையும் ஒவ்வொரு யுகமாகக் கழித்துக்கொண்டு வந்தான். 25, 26, 27 முதலிய தேதிகளையும் கடந்தான். ஜோசியர் சொன்ன பலன் ஒன்றுங்காணாததால், தான் கொடுத்த பணத்தையாவது கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு போகலாம் என்று ஜோசியர் வீட்டுக்கு மறுபடியும் போனான்.

“ஏங்காணும்! 25-ந் தேதிக்குள் கிரக மாறுதல் இருத்தலால் பலன் சித்திக்கும் என்று சொன்னீரே! ஒரு பலனையும் காணாமே! கடன் அதிகமாகிப் போய், பழைய வீட்டிலல்லாமல், மற்றொரு சிறிய வீட்டையடையவேண்டிய நிலைமையும் வந்ததே! உம்முடைய ஜோசியம் பலிக்காததால், எடும் இப்படி நான் கொடுத்த பணத்தை!” என்றான். அதற்கு ஜோசியர் “சரி, நான் சொன்னது பலித்து விட்டது. 25-ந் தேதிக்குள் கிரக மாறுதல் என்று சொன்னேனல்லவா! இப்பொழுது தாங்கள் வேறு வீட்டிலல்லவா குடி போனீர்கள்? இதுதான் ...‘கிரக...மாறுதல்’... என்னுடைய ஜோசியம், சொன்னபடி பலித்ததால் தாங்கள் வாக்குறுதி செய்த ரூபாய் 20-ஐ எடும்” என்று சொல்லவே, சாரங்கனை அவ்விடத்தில் அதன்பின் காணவில்லை.

கிழக்கண்ட இடங்களில் பொது அறிவுப் போட்டிக் கூப்பன்கள் ஸ்டாக் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

வேண்டுவோர் இனாமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

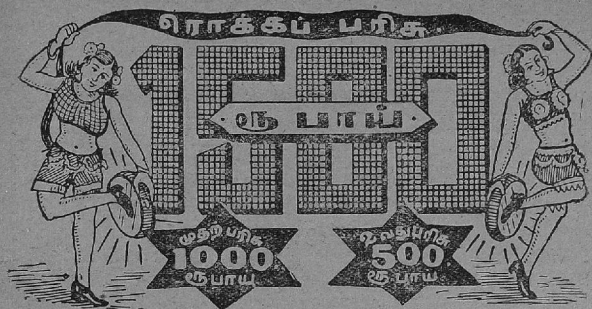
1. ஸிட்டி நியூஸ் ஏஜன்ஸி, 98. A. வாலாஜா ரோடு,
மவுண்ட்ரோடு, மதராஸ். (தர்பார் ஹோட்டல் சமீபம்)
2. சுகானந்தாஸ்டால், பெரியகடை வீதி, கோயம்புத்தூர்.
3. எஸ். மாரியப்ப கோன், 42. வடக்கு சித்திரவீதி, மதுரை.
4. எஸ். மாசிலாமணி பிள்ளை, தெப்பக்குளம். திருச்சி.
5. ஜி. வி. எம். சுந்தரம், நியூஸ் ஏஜண்டு, திருக்கோயிலூர்.
6. C. K. கணேசன், நேஷனல் நியூஸ் ஏஜன்ஸி, நாகர் கோயில்.
7. மாணேஜர். அன்சாரி புக் டிப்போ, கார் ஸ்டாண்டு,
தக்கலை (திருவாங்கூர்.)
8. எ. எஸ். சுப்பிரமணியம், கொரனடு, மாயவரம்.
9. B. V. ரெங்கசாமி நாயக்கர், ஜெனரல் மர்ச்செண்டு, பவானி.
10. டி. எம். கருப்பண்ணன், நியூஸ் ஏஜண்டு,
மாணேஜியப்பா தெரு, தஞ்சாவூர்.
11. வஸந்தா நியூஸ் ஏஜன்ஸி செளராஷ்டிரபெட், பெங்களூர் சிட்டி.
12. M. A. லக்ஷ்மண பிள்ளை, கோல்டன் புக் ஸ்டால், கோல்லம்.
13. V. நெய்னார் செட்டியார், புக் ஸெல்வர், பஜார் தெரு ஈரோடு.
14. மெய்வழிப் புத்தகசாலை, கல்லுக்கட்டி, காரைக்குடி.
15. என். ஏ. கெ. எஸ். மொய்தீன், நுவாரெலியா (சிலோன்.)
16. என். நடராஜ முதலியார், நியூஸ் ஏஜண்டு
50, வடக்கு ரதவீதி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.
17. கே. வேணுபிள்ளை, நியூஸ் ஏஜண்டு, திருநெல்வேலி ஐங்ஷன்.
18. வினாயகம் அண்டு கம்பெனி, பெஸண்டு ரோடு, கும்பகோணம்.
19. K. நாகராஜன், நியூஸ் ஏஜண்டு, தேனி.
20. M. S. நடராஜ முதலியார், ஜவுளி வியாபாரம்,
காட்டு மன்னார்குடி.
21. V. M. மகமத் ஹனிபா, நியூஸ் ஏஜண்டு, பஸாரா சிலோன்.
22. T. S. வேணுகோபால், நியூஸ் ஏஜண்டு,
7/950, மெயின் ரோடு, சேலம்.
23. ஏ. எஸ். முத்துகிருஷ்ணன், நியூஸ் ஏஜண்டு, Pay office
Arumuga mudaly st., வேலூர்.
24. ஆர். நாராயணசாமி ஆச்சாரி,
பித்தளைபாத்திர வியாபாரம் திண்டிக்குடி.
25. P. திருவண்ணாமலை, ஏஜண்டு சுதேசமித்திரன்,
[உசிலம்பட்டி.

மற்ற எல்லா ஊர் ஏஜண்டுகளிடமும் கிடைக்கும்.

அல்லது எமக்கே நேரில் எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

“சந்திரோதயம்”

6, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை

சந்திரோதயம்

“பொது அறிவு”ப் போட்டி—66

முடிவு தேதி 20—6—1940

பிரவேசக் கட்டணம் ஒரு கூபனுக்கு அணை 4.

ஒரு ரூபாய்க்கு ஐந்து கூபன்கள் அனுப்பலாம்.

போட்டியின் சரியான விடை வில் போட்ட கவரில் சென்னை,

இந்தோ கமர்ஷியல் பாங்கியில் டெபாஸிட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

விடைகள் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய விதம் :

வெள்ளைக் கட்டங்களில் தரப்பட்டிருக்கும் என்களைப் பாருங்கள்! ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இடமிருந்து வலமாகவோ, அல்லது மேலிருந்து கீழாகவோ வார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கின்றன. ஒரு எண்ணிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் வார்த்தை எப்பக்கமாகச் செல்லுகிறதோ அப்பக்கத்திலுள்ள கறுப்புக் கட்டத்தின் முன் அது முடிவடையும். ஒவ்வொரு வெள்ளைக் கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு எழுத்துதான் எழுதலாம்.

உதாரணமாக:—முதற் குறிப்பு, (இடமிருந்து வலமுள்ளது) நவமணி களுள் ஒன்று என்றிருக்கிறது; மரகதம் சரியான விடை. இவ்விதமே மற்ற விடைகளையும் கண்டு பிடிக்கவேண்டும்.

மேலிருந்து கீழ் குறிப்பைப் பாருங்கள்—மதி என்ற விடை சரியாக அமைகிறது.

1 ^ம	2 ^ர	3 ^க	4 ^த	5 ^{ம்}	6
7 ^{தி}			8 ^வ	9 ^{ங்}	10 ^த
		11 ^{வி}	12 ^{வு}	13 ^க	14 ^{ம்}
15 ^{ய்}	16 ^வ		17 ^{நா}		
18 ^க		19 ^{ட்}		20 ^{ம்}	21 ^{மை}
	22 ^{ண்}		23 ^{டி}		24 ^{தா}
	25 ^ப		26 ^{டி}	27 ^{லை}	28 ^த
29 ^அ		30 ^{தி}	31 ^{கா}		32 ^ன
33 ^{ந்}	34 ^ப	35 ^த	36 ^ட	37 ^{ம்}	
38 ^{ந்}	39 ^{தை}	40 ^{சி}	41 ^{ம்}	42 ^அ	43 ^{ன்}

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 66-ல் கவந்து
கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும்,
சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள்
கிறேன்.

முழுப்பெயர்

உளர்

ஜிஸ்ஸா

கூபன் நெ.....

'பொது அறிவு'ப் போட்டி—66

1 ^ம	2 ^ர	3 ^க	3 ^த	ம்	4	5	6		
7 ^{தி}			வ			ங்	த		
		8 ^{வி}		வு		9 ^க	ம்	10	ர்
11 ^{யு}	12 ^வ				13 ^{நா}				
14 ^க			15	ட்			16	ம்	17 ^{மை}
		18	ண்			19	டி		தா
	20 ^ப		டி		21 ^{லை}		22 ^த		
23 ^அ		24 ^{தி}		25 ^{கா}		26	ன	ம்	
ந்		27 ^ப	த		ட	ம்			
28	ந்	தை		29 ^{சி}	ம்		30 ^அ	ன்	

முடிவு தேதி 20—6—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 66-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள் கிறேன்.

முழுப் பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

கூபன் நெ.....

போட்டி நிபந்தனைகள்

(1) ஒவ்வொரு விடைக்கும் பிரவேசக் கட்டணம் அனு 4. பிரவேசக் கட்டணத்தை மணியார்டர் மூலம்தான் அனுப்பவேண்டும். சந்தாத் தொகை முதலிய வேறு எதுவும் இந்த மணியார்டருடன் சேர்த்து அனுப்பக்கூடாது. அந்தந்தப் போட்டிக்குத் தனித்தனி மணியார்டராக அனுப்ப வேண்டுமே யல் லாது ஒரே மணியார்டரில் ஒரு போட்டிக்கு மேற்பட்ட போட்டிக ளுக்கு பிரவேசக் கட்டணத் தொகைகள் அனுப்பக்கூடாது.

உள்ளூர் வாசிகள் போட்டி முடிவு தேதியன்று மாலை 6-மணிக்குள் நமதாபீசிலுள்ள கவுண்டரில் கூபன்களைக் கவரில் அடக்கம் செய்து, கூபன் எண்ணிக்கையும் விலாசமும் மேல்கவரில் எழுதி பிரவேசக் கட்டணத்துடன் செலுத்தி ரசீது பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

(2) ஒருவர் எத்தனை கூபன்களேனும் ஒரே கவரில் அனுப்பலாம். ஆனால், ஒவ்வொரு கூபனுக்கும் பிரவேசக் கட்டணம் அனு நான்கு செலுத்து வதுடன் பணம் அனுப்பியதற்கு அத்தாட்சியாக மணியார்டர் ரசீதும் சேர்த்து விடையுடன் அனுப்பவேண்டும்.

மணியார்டர் ரசீது இல்லாமல் வரும் கூபன்கள் போட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டா தேன்பதை நேயர்கள் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். மணியார்டர் கூபனிலும் விடையனுப்பும் கவர்மேலும் போட்டியின் நம்பரையும், அனுப்பப்படும் கூபன்களின் மொத்த நம்பரையும் எழுதவேண்டும். விடை கூபனிலும் மணியார்டர் கூபனிலும் விடை அனுப்பு பவரின் பெயரும், முழு விலாசமும் தெளிவாக எழுதவேண்டும்.

(3) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கூபன்கள் அனுப்புகிறவர்கள் கூபன்களில் வரி சைக் கிரமமாக நம்பர் போடவேண்டும்.

(4) விடைக் கூபன்களை மையினால் தெளிவாக எழுதியனுப்ப வேண்டும். பென்சிலால் எழுதப்பட்ட கூபன்களும், கிழிந்த கூபன்களும், அடித்தல், திருத்தல்களும் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது.

(5) விடைகள் முடிவு தேதிக்குள் வந்து சேரும்படி அனுப்பவேண்டும். முடிவு தேதிக்குப் பிறகும், அல்லது முடிவு தேதியில் குறிப்பிட்ட நேரத்திற் குப் பிறகும் வந்து சேரும் விடைகள் கவனிக்கப்படமாட்டாது.

(6) போட்டி ஆசிரியரின் விடைக்கு எழுத்துக்கு எழுத்து சரியான விடை அனுப்புபவருக்கு முதற் பரிசும், அடுத்தபடி சரியாயிருக்கும் விடை அனுப்புபவருக்கு இரண்டாவது பரிசும் முறையே மூன்றாவது பரிசும் அளிக் கப்படும். ஒன்றுக்குமேல் சரியான விடைகள் வந்தால் பரிசுத்தொகை பகிர்ந் தளிக்கப்படும். எவருமே சரியானவிடை அனுப்பாவிட்டால் கூடு மானவரையில் சரியானவிடை அனுப்புபவருக்கு முதற் பரிசும், மற்றப் பரிசுகள் இதே முறையிலும் அளிக்கப்படும் ஒவ்வொரு தவறுள்ள வார்த் தையும் ஒரு பிழையாகக் கருதப்படும்.

ஏதாவது ஒன்று அல்லது பல கட்டங்களை எழுதாமல் விட்டுவிட்டால் பூராக்கபனும் நிராகரிக்கப்படும். பரிசளிக்கும் விஷயத்தில் போட்டி ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானது. இந்தப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெறுபவருக்கு மற்றப் பரிசும் பெற உரிமையுண்டு. ஒருவரே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முதற் பரிசும் பெறலாம்.

(7) போட்டியின் தீர்ப்பு சம்பந்தமாக யாதொரு விதமான கடிதப் போக்குவரத்தும் வைத்துக்கொள்ளப் படமாட்டாது.

(8) சந்திரோதயம் காரியாலயத்திலும், அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட பிற காரியாலயத்திலும் உள்ளவர்கள் இப்போட்டியில் கலந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள்.

(9) கூபன்கள் தபாலிலோ மற்றெவ்விதமாகவோ தவறிவிட்டால் அதற்குப் போட்டி ஆசிரியர் எவ்விதத்திலும் ஜவாப்தாரியாகமாட்டார். ஒருவர் பணம் அனுப்பி யிருக்கலாம். ஆயினும் அவர் அனுப்பிய கூபன் எமக்கு வந்து சேராமல் வழியில் தவறியிருப்பின் அதற்காக நாம் ஜவாப்தாரியாக மாட்டோம். போட்டி சம்பந்தமாக அனுப்பப்படும் தொகை எக்காரணங் கொண்டும் திருப்பி யனுப்பப்படமாட்டாது.

(10) இப்போட்டியில் அளிக்கப்படும் பரிசுத் தொகையை வேறு கணக்கிற்கு மாற்றுவதோ அல்லது வேறு போட்டிக்குக் கட்டணமாக கூடு செய்வதோ முடியாது.

(11) போட்டிக்காக ஒருவரனுப்பும் கூபன்களின் எண்ணிக்கைக்கு அவர்களனுப்பும் பிரவேசக் கட்டணத் தொகை தகுந்த ருஜுவாகக் கருதப்படமாட்டாது. இப்போட்டி சம்பந்தமாகப் போட்டி ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதும் சட்ட பூர்வமாகப் கட்டுப்படுத்துவதுமாகும். இந்த நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டத்தான் நேயர்கள் சந்திரோதயம் போட்டிகளில் பிரவேசிக்கவேண்டும்.

(12) ஒரு போட்டி சம்பந்தமாய் செய்யப்படும் உரிமைகள் (Claim) ஷே போட்டி முடிந்த தேதியிலிருந்து இருபது நாட்களுக்குள் செய்யப்பட வேண்டும். பிறகு செய்யப்படும் உரிமைகளோ அல்லது முடிவு சம்பந்தமான விபரமறிய வேண்டிய வேண்டுகோள்களோ கவனிக்கப்படமாட்டா. இருபது நாட்களுக்குப் பிறகு அப்போட்டி சம்பந்தமானவைகள் யாவும் அழித்து விடப்படும்.

(13) மேலே கண்ட நிபந்தனைகளுக்குப் புறம்பாக உள்ள எந்தக் கூபனும் அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது.

போட்டியில் உபயோகித்துள்ள வார்த்தைகள் ஆனந்த விகடன் சித்திரப் போட்டி அகராதியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

'பொது அறிவு'ப் போட்டி—66

1 ம	2 ர	3 க	4 த	5 ம்	6
7 தி		8 வ		9 ங்	10 த
	8 வி		9 வு	9 க	10 ம்
11 யு	12 வ		13 நா		
14 க		15 ட்		16 ம்	17 மை
	18 ண்		19 டி		தா
	20 ப		21 டி	22 லை	23 த
23 அ		24 தி	25 கா		26 ன்
ந்		27 ப	த	ட	ம்
28 ந்	தை		29 சி	ம்	30 அ
					ன்

முடிவு தேதி 20—6—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 66-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள் கிறேன்.

முழுப் பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

கூப்பன் தெ.....

'பொது அறிவு'ப் போட்டி—66

1 ^ம	2 ^ர	க	3 ^த	ம்		4	5		6
7 ^{தி}			வ			ங்			த
		8 ^{வி}		வு		9 ^க	ம்	10	ர்
11 ^{யு}	12 ^வ				13 ^{நா}				
14 ^க			15	ட்			16	ம்	17 ^{மை}
		18	ண்			19	டி		தா
	20 ^ப		டி		21 ^{லை}		22 ^த		
23 ^அ		24 ^{தி}		25 ^{கா}			26	ன	ம்
ந்		27 ^ப	த		ட	ம்			
28	ந்	தை		29 ^{சி}	ம்		30 ^அ	ன்	

முடிவு தேதி 20—6—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 66-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள் கிறேன்.

முழுப்பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

கூபன் நெ.....

பொது அறிவு'ப்போட்டி 66-குறிப்புகள்

இடமிருந்து வலம்

- 1 நவமணிகளுள் ஒன்று.
- 4 முற்காலத்தில் இவரை வணங்கி மரியாதை செய்து வந்தனர்.
- 7 சிரார்த்தம்.
- 8 இது இல்லாவிட்டால், குடியானவர்கள் கிஸ்தி கட்டக் கஷ்டப்படுவார்கள்.
- 9 தமிழில் இராமாயணம் பாடிய புலவர்.
- 11 பதினாறு வயதுப் பெண்.
- 13 நாம்தான்.
- 14 இராக் காலத்தில் பிரயாணஞ் செய்யும்போது கையில் இது வெண்றிருப்பது நலம்.
- 15 ஏழைகளின் வீடுகளில் இது அதிகம்.
- 16 சிலருடைய பேச்சில் இது நிரம்பியிருக்கும்.
- 18 இதில் மண் விழுந்தால் எரிச்சல் ஏற்படும்.
- 19 தனவந்தர் வீட்டுப் பெண்கட்டு ஏவல் செய்பவன்.
- 21 கல்வி.
- 22 பூர்த்தியாகாத இது நம்மிடம் நிறைய இருந்தால் சுகமாய்க் காலங்கழிக்கலாம்.
- 23 நேர்வழி செல்லாதவர் கட்டாயம் இதற்கு ஆளாவர்.
- 25 பார்!
- 26 இது நடக்கு மிடத்தில் கூட்டமிருக்கும்.
- 27 எந்தக் காரியத்திற்கும் இது ஆகாது!
- 28 ".....சொல்மிக்க மந்திரமில்லை"
- 29 சிம்மம் முழுவது மில்லை.
- 30தெய்வத்திற்குச் சமானம்.

மேலிருந்து கீழ்

- 1 இது இல்லாதவனை ஏமாற்றாதல் சுலபம்.
- 2 மன்மதனுடைய மனைவி.
- 3 கிணற்றுத்.....க்கு நாட்டு வளப்பமேன்?
- 4 இதுதான் தாம் ஒட்டாண்டியான தற்குக் காரணம் என்று சொல்லும் வியாபாரிகளும் உண்டு.
- 5 இது அதிகமுடையவனை விரோதித்துக் கொள்ளுதல் கூடாது.
- 6 ஹிட்லரின் ஆட்சிக்குப் பயந்து பல இவர்கள் நாட்டினின்றும் வெளியேறி விட்டனர்.
- 8 ஊழ்.
- 10 இதை யுண்பதால் உடம்புக்கு வலிமை யுண்டாகுமென்று டாக்டர்கள் கூறுகின்றனர்.
- 11 காதலனைக் காணாமல் ஏங்கும் காரிகைக்கு ஒருநாள் ஒரு.....போல் தோன்றும்!
- 12 ...யே ஏகு;...யே மீளுக!
- 13 இது விழுந்துவிட்டால் மனிதன் உயிர் வாழ முடியாது.
- 15 இவனிடம் சிக்கிக் கொண்டால் நம்முடைய மானம் போய்விடும்.
- 16 இதினின்றும் தூர்க்கந்தம் வீசும்.
- 17 பந்து விளையாடத் தகுந்த இடம்.
- 19 "...கட்டிய மாதரை நம்பினால் தெருவில் நின்று தியங்கித் தவிப்பரே"
- 20 தமிழ் வருஷம்.
- 21 ஆசியா ஒரு பெரிய.....
- 22 இவன் சமயத்தில் உதவி புரியக் கூடும்.
- 23 ஒரு இடைச் சொல்.
- 24 இரண்டடிச் சுண்ணி.
- 25 சுதேசிப் பொருட்.....மைப் பார்க்கச் சென்னைக்கு வருஷா வருஷம் பலர் வருகிறார்கள்.

‘பொது அறிவு’ப் போட்டி—66

1 ம	2 ர	3 க	த	ம்	4	5	6
7 தி			வ		ங்		த
		8 வி		வு	9 க	ம்	10 ர்
11 யு	12 வ				13 நா		
14 க			15 ட்			16 ம்	17 மை
		18 ண்			19 டி		தா
	20 ப		டி		21 லை	22 த	
23 அ		24 தி		25 கா		26 ன	ம்
ந்		27 ப	த		ட	ம்	
28 ந்	தை		29 சி	ம்		30 அ	ன்

முடிவு தேதி 20—6—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 66-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப்படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

முழுப்பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

கூபன் நெ.....

க ண் டி ய ர சி

ஸ்ரீமான் கே. வி. எஸ். வாஸ். பி. ஏ. (ஹானர்ஸ்)
எழுதியது.

இலங்கை தேச சரித்திரத்தி லடங்கியுள்ள முக்
கியமான சில விஷயங்களை ஆதாரமாக வைத்துக்
கொண்டு கற்பனை செய்யப்பட்ட நவீனம். இது பிரிட்
டிஷ் பிரஞ்சு வேந்தர்களின் சரித்திரங்களை ஷேக்ஸ்பி
யர் மகா கவியும், சர் வால்டர் ஸ்காட், அலக்ஸாண்டர்
மோஸ் முதலான பிரபல கதாசிரியர்களும் தங்கள்
தங்களுடைய மனோபாவத்திற்குத் தகுந்தபடி மாற்றியும்
கூட்டியும் குறைத்தும் வரைந்திருப்பதைப்போல்
கண்டியரசி காதரீனாவின் வாழ்க்கை நவீன முறை
யில் இங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கதையின் போக்
கிற்காகப் புதிய சில பாத்திரங்கள் புகுத்தப்பட்டிருந்த
போதிலும், முக்கிய விஷயங்களெல்லாம் சரித்திர
பூர்வமானவைகளே. கன்னிப்பருவத்தில் பெற்றோரை
இழந்து, காமிகளின் கரத்திற் சிக்கிக் கடுந்துயரனுப
வித்து, இறுதியில் பேரரசியான மங்கை காதரீனாவின்
சரித்திரம் கல் மனதையும் கரையச் செய்யுமென்பது
திண்ணம்.

முன் விலை அனு ஆறு.

30—7—40 வரை 4 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பு வோருக்கு தபாற்
சேலவில்லாமல் அனுப்பப்படும்.

“சந்திரோதயம்” புத்தகசாலை,

60, தம்பு செட்டி தெரு, மதராஸ்.

சந்திரோதயம்

சந்தா விபரம்

	உள் நாடு	வேளி நாடு
வருஷ சந்தா	ரூ. 2—0—0	ரூ. 4—0—0
ஆறுமாத ,,	ரூ. 1—0—0	ரூ. 2—0—0

ஆறு மாதச் சந்தாவிற்குக் குறைந்து கிடையாது.

60, தம்பு செட்டித் தெரு, மதராஸ்.

பொ. அ. பொ. 66-க்கு இதைக் கத்தரித்து கவரின்மேல் ஒட்டியனுப்பவும்.

To
சந்திரோதயம்
பொது அறிவுப் போட்டி 66
60, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை.
MADRAS.

பொ. அ. பொ. 67-க்கு இதைக் கத்தரித்து கவரின்மேல் ஒட்டியனுப்பவும்.

To
சந்திரோதயம்
பொது அறிவுப் போட்டி 67
60, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை.
MADRAS.

பொ. அ. பொ. 68-க்கு இதைக் கத்தரித்து கவரின்மேல் ஒட்டியனுப்பவும்.

To
சந்திரோதயம்
பொது அறிவுப் போட்டி 68
60, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை.
MADRAS.

❖ ச ந்தி ரோ த ய ம் ❖

ஸ்பெஷல் போனஸ் திட்டம்

இந்த இதழில் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 67-ம்—68-ம் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 3,000-ம் வீதம் மொத்தம்:

ரூ. 6,000

ரொக்கப் பரிசு அளிக்கப்படும்.

பிரவேசக் கட்டணம் கூபனுக்கு அணு 4. ஒரு கூபன் அனுப்புவோர் கான்களுவும், இரண்டு கூபன் அனுப்புவோர் எட்டனாவும், மூன்று கூபன் அனுப்புவோர் பன்னிரண்டனாவும், ஒரு ரூபாய்க்கும், அதற்கு மேலும் அனுப்புவோர் ரூபாய்க்கு ஐந்து கூபன் வீதமும் கணக்கிட்டு அனுப்பவேண்டும்.

இந்த ரூபாய் 6,000-ம் தவிர மேற்கண்ட இரண்டு போட்டிகளிலும் கலந்துகொள்வோருக்குப் பிரத்யேகமான போனஸ் பரிசு கீழ்க்கண்டவாறு அளிக்கப்படும்:

(1) பொ. அ. போ. 67, 68 ஆகிய இரு போட்டிகளிலும் முதற் பரிசு ஒருவர் பெற்றால், அவருக்கு அந்தந்த முதற் பரிசுத் தொகையுடன் பிரத்யேகமாக ரூ. 500 போனஸாகக் கொடுக்கப்படும். இந்த இரு போட்டிகள் சம்பந்தப்பட்ட கூபன்களிலும் அவருடைய பெயரும் விலாசமும் எழுதி யிருக்க வேண்டும். பெயராவது, விலாசமாவது மாறியிருந்தால் போனஸ் பரிசு அளிக்கப்பட மாட்டாது. இவ்விதமாக எத்தனை பேர்கள் வெற்றி பெற்றாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 500 கொடுக்கப்படும்.

(2) ஷ. பொ. அ. போ. 67, 68 ஆகிய இரு போட்டிகளில் எதேனும் ஒன்றில் முதற் பரிசும், மற்றொன்றில் இரண்டாவது பரிசும் பெறுபவர்களுக்கு ரூ. 100 வீதம் போனஸ் அளிக்கப்படும். இவ்விதமாக பலர் வெற்றி பெற்றாலும் தலைக்கு ரூ. 100 வீதம் அளிக்கப்படும்.

(3) ஷ. போட்டிகளில் மேற்கண்ட மாதிரி இல்லாது, இரண்டிலும் இரண்டாவது பரிசுகள் மட்டும் பெறுவோருக்கு ரூ. 25 போனஸ் அளிக்கப்படும். இவ்விதமாக பலர் வெற்றி பெற்றாலும் தலைக்கு ரூ. 25 வீதம் அளிக்கப்படும்.

(4) மேற்கண்ட மூன்று ரகங்களிலும் சேராது, ஷ. இரண்டு போட்டிகளில் ஏதாவது ஒன்றில் மட்டும் இரண்டாவது பரிசு பெற்றால் அவருக்கு ரூ. 10 போனஸ் தரப்படும். இம்மாதிரி பலர் வெற்றி பெற்றாலும் தலைக்கு ரூ. 10 வீதம் தரப்படும்.

(5) ஒருவருக்கு ஒரே போனஸ்தான் அளிக்கப்படும். அதிகமான போனஸ் பரிசாகப் பெற்றவருக்கு வேறு போனஸ் அளிக்கப்படமாட்டாது.

ஆனால் எந்தப் போட்டியிலும் ஒருவர் எத்தனை முதற் பரிசுகள் வேண்டுமானாலும் பெறலாம். அவருக்கே மற்றப் பரிசுகளில் பல பங்குகளும் பெற உரிமை யுண்டு.

ஸ்பெஷல் போனஸ் போட்டி—1

சந்திரோதயம்

“பொது அறிவு”ப் போட்டி—67

முடிவு தேதி 18—7—1940

பிரவேசக் கட்டணம் ஒரு கூபனுக்கு அனு 4.

ஒரு ரூபாய்க்கு ஐந்து கூபன்கள் அனுப்பலாம்.

போட்டியின் சரியான விடை வரில் போட்டி கவரில் சென்னை,

இந்தோ கமர்ஷியல் பாங்கியில் டெபாஸிட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

விடைகள் கண்டுபிடிக்க. வேண்டிய விதம்:

வெள்ளைக் கட்டங்களில் தரப்பட்டிருக்கும் எண்களைப் பாருங்கள் ! ஒவ்வொன்றிலிருந்து இடமிருந்து வலமாகவோ, அல்லது மேலிருந்து கீழாகவோ வார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கின்றன. ஒரு எண்ணிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் வார்த்தை எப்பக்கமாகச் செல்லுகிறதோ அப்பக்கத்திலுள்ள கறுப்புக் கட்டத்தின் முன் அது முடிவடையும். ஒவ்வொரு வெள்ளைக் கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு எழுத்துத்தான் எழுதலாம்.

உதாரணமாக:—முதற் குறிப்பு, (இடமிருந்து வலமுள்ளது) விடா முயற்சி யுடையோருக்கு இது தவறாமல் கிடைக்கும் என்றிருக்கிறது. பரிசு சரியான விடை. இவ்விதமே மற்ற விடைகளையும் கண்டு பிடிக்கவேண்டும்.

மேலிருந்து கீழ் குறிப்பைப் பாருங்கள்:—புதிதான என்ற விடை சரியாக அமைகிறது.

‘பொது அறிவு’ப் போட்டி—67

1 ப	ரி	2 சு		3 ச		த்	4 தி	5 ம்
தி				ங்			6 வா	
மை			7 பா			8 கு		9 ம்
	10	11 க			12			13
14	று			15 த			16 ஆ	யா
றி		ப்		17	டி	18		தை
		19 பு	20 ம்					21
ன்	22		லை		23 கு	ம்	24 டு	
	25 வ			26 ப				27
28 வெ			29 தே	ர்		30 சு		டி

முடிவு தேதி 18—7—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 67-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப்படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

முழுப்பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

கூபன் நெ.....

‘பொது அறிவு’ப் போட்டி—67

1 ப	ரி	2 சு		3 ச		த்	4 தி	5	ம்
தி				ங்			6	வா	
மை			7 பா			8 கு			9 ம
	10	11 க			12			13	
14	று			15 த			16 ஆ		யா
றி		ப்		17 டி	18				தை
		19 பு	20 ம்					21	
ன்	22		லை		23 கு	ம்	24 டு		
	25 வ			26 ப					27
28 வே			29 தே		ர்		30 சு		டி

முடிவு தேதி 18—7—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 67-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள் கிறேன்.

முழுப் பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

கூபன் நெ.....

‘பொது அறிவு’ப் போட்டி—64 முடிவு

இரண்டாவது பரிசு ரூ. 500

ஒரு தப்புள்ள விடையனுப்பிய கீழ்க்கண்ட 421 பேர்கட்கும் இரண்டாவது பரிசுத் தொகை ரூ. 5,00-ம் சமமாகப் பங்கிடப் பட்டுத் தலைக்கு ரூ. 1—3—0 வீதம் பரிசளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை:—1-3. எஸ். ராமலு, பாரக் டவுன் சென்னை. 4-5. கே. சீதா லக்ஷ்மி, சைதாப்பேட்டை. 6-10. ஏ. ஜெயராமன், எழும்பூர். 11-13. என். ராமசாமி ஐயர், கீழ்பாக்கம். 14-17. என். பத்மநாபன், வாலாஜா ரோடு, சென்னை. 18. கே. வி. என். வைத்திலிங்க முதலியார், கதீட்ரல், சென்னை. 19-20. கே. என். வண்ணமுகம் பிள்ளை, மாம்பலம். 21-24. வி. சங்கர ராவ், கோடம்பாக்கம். 25-28. டி. நாராயணசாமி, தியாகராஜநகர். 29-30. பி. எஸ். மணியன், துங்கம்பாக்கம். 31-33. எம். பகவதி நாயுடு, சவுதார்பேட்டை. 34-37. எம். ராமச்சந்திரன், திருவட்டிஸ்வரன்பேட்டை. 38-41. வி. மாணிக்கம் பிள்ளை, ராயபுரம்.

செங்கற்பட்டு:—1-4. வி. சேது ராவ், மாம்பாக்கம். 5-6. என். நடேச முதலியார், களத்தூர். 7-10. பி. ராஜலெக்ஷ்மி, காஞ்சிவரம். 11-12. எம். பாலசுப்பிரமணியன், கிருஷ்ணபுரம். 13-15. கே. நீலகண்டய்யர், வில்லி வாக்கம். 16-18. ஜி. பார்த்தசாரதி நாயுடு, நெடுஞ்சேரி. 19-21. என். ராஜையம்மாள், வாலாஜாபாத். 22-24. ஏ. கேசவ நாயுடு, பரங்கிமலை. 25-29. கே. ராஜா நாயுடு, நல்லத்தூர். 30-31. பி. வெங்கடேஸ்வரன், பெரிய காஞ்சி வரம். 32. து. ஜனகம், வாலாஜாபாத். 33-35. ஆர். ஜெயலெக்ஷ்மி, பூன மல்லி.

ஆற்காடு:—1. கே. சாரங்கபாணி கவுண்டர், நெல்லிகுப்பம். 2. அ. சீனுவாசன், நெல்லிகுப்பம். 3. ல. நா. கி. வெங்கட்ராமய்யர், உளுந்தூர் பேட்டை. 4. எஸ். நம்மாள்வார் செட்டி, அரக்கோணம். 5. வி. ரங்கசாமி நாயுடு, கீழ்விஷாரம். 6. ஏ. வேதக் கூடுமியான் சாயபு, திருப்பாப்புவியூர். 7. ஆர். கந்தசாமி உடையார், பாதூர். 8-9. டி. ராதா, வழுதாலூர். 10-13. டி. மாணிக்கம் பிள்ளை, தோட்டப்பாளையம். 14-15. ஆர். சேஷாத்ரி, வாலயம் பேட்டை. 16-18. கே. மல்லையா செட்டியார், நெகனூர். 19-20. எஸ். அய்யாசாமி ஐயர், வேலூர். 21-22. ம. ஜெயராமய்யர், வெங்குன்றம். 23-25. ஆர். காமாட்சியம்மாள், சிறுவந்தாடு. 26-27. கே. பக்கிரிசாமி பிள்ளை, பூட்டை. 28-31. வி: வேணுகோபால் பிள்ளை, செங்குறிச்சி. 32-35. என். ஜி. நாயர், விழுப்புரம். 36. லெக்ஷ்மிகார்த்தம்மாள், வேலூர். 37. வி. ராமலாமி; கண்ணங்குடி. 38-39. என். ஆர். அய்யர், சிந்தாமணிக் குப்பம். 40-42. டி. அனந்தகிருஷ்ணன், சிறுவந்தாடு.

நஞ்சை:—1. வி. ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரியார், சும்பகோணம். 2. ஏ. லெக்ஷ்மி அம்மாள், நாகப்பட்டணம். 3. டி. எம். சந்திரேசய்யர், மாயவரம். 4. கே. வெங்கட்ராமன், மணலூர். 5-6. வி. கமலம், மாயவரம். 7-9. ஏ.

ராமச்சந்திரன், தஞ்சை. 10-12. கே. வி. சிவராமன், திருவாரூர். 13-14. கே. வி. ராஜகோபாலன், நடுக்கத்தன்குடி. 15-18. பி. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கரந்தை. 19-21. வி. அற்புதசாமி, வல்லாளபுரம். 22-25. எம். பாலகிருஷ்ண நாயுடு, உத்தமதானபுரம். 26-27. டி. சுந்தரகோபால், விஜயபுரம். 28-30. எம். தாவுத், காத்தான்சாவடி. 31-34. என். சுப்பிரமணிய ஐயர், வெளிப்பாளையம். 35-39. கே. அப்பையா, நாகை. 40-41. எஸ். பட்டு, கீவாரூர். 42-43. எம். சீனுவாஸாச்சாரி, பொன்மஞ்ச நல்லூர். 44. ஆர். விஸ்வநாதன், புலியூர். 45-47. எஸ். ராமு செட்டியார், பள்ளிவிருத்தி.

திருச்சி:—1. எஸ். ஆர். முனிசாமி, ஸ்ரீரங்கம். 2. ராயிலு. வைத்திய னாதையர், மிராஸ்தார், காட்டுபுத்தூர். 3-5. வி. பாலகிருஷ்ணன், கூடபுளி. 6-9. டி. கந்தசாமி பிள்ளை, திருச்சி. 10-11. என். ராஜகோபால் பிள்ளை, பொன்மலை—திருச்சி. 12-15. பி. ஆர். மகாலிங்கம், தென்னூர். 16-17. வி. பத்மாவதி, ஸ்ரீரங்கம். 18-21. பி. குப்புலாமி, கோட்டை, திருச்சி. 22-23. டி. சோமசுந்தரம் முதலியார், தோகமலை. 24-28. ஆர். கே. கிருஷ்ணன், உறைபூர். 29-31. பி. வீராசாமி நாயுடு, தெப்பக்குளம்—திருச்சி. 32-33. எஸ். ராஜம்மாள், புத்தூர். 34-35. பி. ஜானகி, தொட்டியம். 36-37. டி. ஆர். முத்தம்மாள், மணிக்கூண்டு.

மதுரை:—1. வி. சுப்பிரமணியன், இடைய கோட்டை. 2. வே. ராமசாமிக் கவுண்டர், கொண்டமனாயக்கம்பட்டி. 3-5. என். முருகேசம் பிள்ளை, கவுண்டன்புத்தூர். 6-7. ப. ராஜு, திருமங்கலம். 8-11. எம். ரகுபதி நாயுடு, முகமதியபுரம். 12-14. கே. அலாவுதின்சாயி, தாதம்பட்டி. 15-16. வி. முத்துலாமி ஐயர், மன்னாழமங்கலம். 17-19. டி. வீரப்ப செட்டி, அப்புக்கூடல். 20-22. மிஸஸ். என். மீனாகுபிசந்தரம், பழனி. 23-25. என். ஆர். சர்மா, திண்டுக்கல். 26-28. பி. ராஜரத்னம், தல்லாகுளம். 29-31. ஆர். கோபாலகிருஷ்ணன், மணிநகரம். 32-33. ப. கந்தசாமி செட்டியார், மதுரை. 34-35. ஆர். ராமசாமி செட்டியார், உரத்தூர். 36. ஏ. பாலகிருசாமி, முதலியப்பபுரம். 37. எஸ். முருகேசம் பிள்ளை, மதுரை.

ராமநாதபுரம்:—1. ஏ. எஸ். அரியமுத்து, அ. என். திருவாடாணை. 2. டி. எஸ். மணி, ஈஞ்சார். 3. எஸ். நீராத்தி லிங்கம்பிள்ளை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். 4. ஜே. அழகம்மாள், பரமக்குடி. 5-7. எஸ். சேது, காரைக்குடி. 8-11. எம். ரங்கப்ப செட்டி, சாக்கோட்டை. 12-13. ஆர். வெங்கடசாமி நாயுடு, முத்துப் பட்டினம். 14-16. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன், காரைக்குடி. 17-20. வி. சாமுவையர், தேவகோட்டை. 21-23. மா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, சாத்தூர். 24-25. எஸ். நாராயணசாமி, மாணமதுரை. 26-28. கே. அண்ணாசாமி, கண்டதேவி. 29-31. ஜி. விஸ்வநாதம், விருதுநகரம். 32-33. கே. வள்ளியம்மாள், செக்காலை. 34-36. எஸ். வேலாயுதம்பிள்ளை, வடக்கு நத்தம். 37. எஸ். ரங்கன், தேவகோட்டை. 38-39. எம். சாரதாம்பாள், மாணமதுரை.

திருநெல்வேலி:—1-2. கே. சீனிவாஸன், சமூக ரெங்கபுரம். 3. கே. எஸ். சங்கரநாமய்யர், கல்லிடைக்குறிச்சி. 4-6. கே. முத்துரங்கம், திருநெல்வேலி. 7-8. என். சொக்கலிங்கம் பிள்ளை, பாளையங்கோட்டை. 9-11. கு. சங்கரியம்மாள், தூத்துக்குடி. 12-14. டி. அப்துல்காதிர், தென்காசி. 15-17. ஜி. பாக்கியநாதன், பாளையங்கோட்டை. 18-21. மா. கந்தன்,

‘பொது அறிவு’ப் போட்டி—67

1 ப	ரி	2 சு		3 ச		த்	4 தி	5	ம்
தி				ங்			6	வா	
மை			7 பா			8 கு			9 ம
	10	11 க			12			13	
14	று			15 த			16 ஆ		யா
றி		ப்		17 டி	18				தை
		19 பு	20 ம்					21	
ன்	22		லை		23 கு	ம்	24	டு	
	25 வ			26 ப					27
28 வே			29 தே		ர்		30 சு		டி

முடிவு தேதி 18—7—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 67-ல் கலந்துகொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக்கொள் கிறேன்.

முழுப்பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

கூபன் நெ.....

'பொது அறிவு'ப் போட்டி—67

1 ப	ரி	2 சு		3 ச		த்	4 தி	5 ம்
தி				ங்			6 வா	
மை			7 பா			8 கு		9 ம
	10	11 க			12			13
14	று			15 த்			16 ஆ	யா
றி		ப்		17 டி	18			தை
		19 பு	20 ம்				21	
ன்	22		லை		23 கு	ம்	24 டு	
	25 வ			26 ப				27
28 வெ			29 தே	ர்		30 சு		டி

முடிவு தேதி 18—7—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 67-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள் கிறேன்.

முழுப்பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

கூபன் நெ.....

‘பொது அறிவு’ ப் போட்டி-67 குறிப்புகள்

இடமிருந்து வலம்

1 வீடா முயற்சி யுடையோருக்கு இது தவறாமல் கிடைக்கும்.

3 இது வென்றாலே பெரிதாகத் தான் இருக்கும்.

6 “சிவ.....”

7 இதால் தித்திப்புப் பண்டங்கள் செய்யலாம்.

10 ஆகுதல்.

12 இது அழிந்தவனை உலகம் பழிக்கும்.

13 மழை பெய்தால் இதில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்.

14 இதை யடைந்தவன் பிறருடன் பேச வெட்கமடைவான்.

17 நல்ல இது அழகைச் சோபிக்கச் செய்யும்.

19 மேகம்.

22 காடு திரும்பி யிருக்கிறது.

23 கோவிலுக்குப் போய்த் தெய்வத் தைக்.....!

25 தீயினாற் சட்ட புண் ஆறும்; வாயினாற் சட்ட இது ஆறுவதில்லை.

26 வேலைக்காரன் இவனுக்குக் கீழ்ப் படிந்தே யிருக்கவேண்டும்.

28 அரண்மனையில் இது நிறைய விருக்கும்.

29 மனிதர்க ளல்ல.

30 முற்காலத்திய சாஸ்திரங்கள் இதில்தான் எழுதப்பட்டிருந்தன.

மேலிருந்து கீழ்

1 பிரதிமை.

2 பசுவாங்குவோர், மாட்டின் இது நல்லதா வென்று கவனிப்பார்கள்.

3 சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

4 திசை.

5 உப்புமாக் கிண்டலாம்.

7 காயி கிளப்காரன் இதை ஏராள மாய் வாங்குவான்.

8 இது சொல்லுகிறவன் பொய் கலவரம் வீருக்கமாட்டான்.

9 இது கொடுத்தால்தான் இது கிடைக்கும்.

10 இது வில்லாத ஊருக்கு அழகில்லை.

11 பொறுமை.

14 இவன் செய்யுங் காரியம் உருப் படியாகாது.

15 ஸ்ரீராமனைப் புத்திரனாகப் பெறுவதற்குத் தசரதன் பெரிய இது செய்தானாம்.

16 சம்மதங் காட்டுஞ் சொல்.

18 இது நிறைந்திருக்கு மிடம் பார்ப்பதற்கு ரம்மியமா யிருக்கும்.

20 சிரசு.

21 இது வீருக்கு மிடத்தில் வண்டியை வேகமாய் ஓட்டக்கூடாது.

22இல்லாத இடத்தில் தாராள மாய்த் திரியலாம்.

23 நெல் வைக்குங் கூடு.

24 பேய்.

26 எட்டாவது தமிழ் வருஷம்.

27 இதில் தீப்பிடித்தால் மனிதன் திண்டாட நேரிடும்.

'பொது அறிவு'ப் போட்டி—67

1 ப	ரி	2 சு		3 ச		த்	4 தி	5	ம்
தி				ங்			6	வா	
மை			7 பா			8 கு			9 ம
	10	11 க			12			13	
14	று			15 த			16 ஆ		யா
றி		ப்		17	டி	18			தை
		19 பு	20	ம்				21	
ன்	22		லை		23 கு	ம்	24	டு	
	25 வ			26 ப					27
28 வே			29 தே		ர்		30 சு		டி

முடிவு தேதி 18—7—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 67-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும் சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள் கிறேன்.

முழுப்பெயர்

ஊர்

மில்லா

கூபன் நெ.....

கோவில்ப்பட்டி, 22. எஸ். சொக்கலிங்கம்பிள்ளை, திருநெல்வேலி. 23-25. ஜி. செல்லத்துரை, தூத்துக்குடி. 26. கே. முருகையன், புதுப்பட்டி. 27. கே. அனந்த கிருஷ்ணன், திருநெல்வேலி. 28-29. எம். கோவிந்தன் நாயர், தட்டான்குறை.

சேலம்:—1. ஊத்தங்கரை லக்ஷ்மி அம்மாள், அரிசிபாளையம். 2. எம். அப்துல்சமத் சாயபு, ஆத்தூர். 3. வி. ஆர். சிவராவ், கடத்தூர். 4-6. ஆ. வி. கமலாம்பாள், மணப்பள்ளி. 7-9. ஏ. அப்பாவு நாடார், சேலம். 10-12. டி. வி. என். ஐயர், சேலம். 13-16. கே. வரதன், செவ்வாய்பேட்டை. 17-18. கே. வி. ஐயர், ஆத்தூர்.

கோவை:—1. பி. பெருமாள், இருகூர். 2. மிஸஸ். என். யமுனாபாய், கள்ளிப்பட்டி. 3. வி. கந்தசாமி, இடுவாய். 4. ஜி. என். இராஜகோபால செட்டியார், கோபி. 5-7. என். கந்தசாமி, ஆர். எஸ். புரம். கோவை. 8-10. பி. அருணாசலய்யார், குன்னூர். 11-13. ஆர். தஸ்தகீர் சாயபு, கொங்குநகர். 14. பி. குமாரசாமி, உதகை. 15-16. வி. ஆ. ஜானி, ஊட்டி. 17-20. எம். முத்துவெங்கடாசலம், அஞ்சனூர். 21-22. மு. சாரங்கபாணி, கோவை. 23-25. கே. சீனிவாசன் மேட்டுப்பாளையம். 26-28. வி. கிருஷ்ணராவ், வேலம்பாளையம். 29. பி. சையத் கமருதீன், குளநல்லி. 30. எஸ். சங்கரகிருஷ்ணன், வண்டிப்பேட்டை. 31. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஹவ்வூர். 32-33. என். சுந்தரமய்யார், காளிங்கராயன் பாளையம்.

இதர இடங்கள்:—1. கா. அ. பழனியப்ப செட்டியார், சிக்கிந்திராபாத். 2. தி. கமலம்மாள், பெங்களுர். 3. ஜான்ஜேசுதாசன், மார்த்தாண்டம். 4-7. எஸ். சேஷாத்நிரி, புத்தூர். 8. எஸ். ராஜபாண்டியன் நாடார், கொழும்பு. 9. வி. எஸ். ஏ. பெர்நாந்தோ, காலி, சிலோன். 10. எஸ். எம். சல்தான், சிங்கப்பூர். 11-12. ஆ. ராமையா, கொழும்பு. 13-15. பி. சுந்தரராஜன், பேட்டா, கொழும்பு. 16-17. வி. என். ராஜன், கோட்டை, கொழும்பு. 18-20. என். ரத்தன முதலியார், பெங்களுர். 21-22. ஆர். விஸ்வநாதய்யார், மாதுங்கா பம்பாய். 23-25. எஸ். கமலாம்பாள், பெஜவாடா. 26-27. எம். கருப்பணக்கோன், திருவனந்தபுரம். 28-29. எம். கே. ராமநாத கணபாடி, பஸ்வன்குடி. 30. என். சாமுவேல் நாடார், பொரளை. 31. எஸ். வி. கிருஷ்ணம் பிள்ளை, கொள்பிட்டி. 32. ஏ. சுப்பராய செட்டியார், கொள்பிட்டி. 33-35. என். லோகநாதன் வெள்ள வத்தை. 36-38. கே. செல்லம், சாலை. 39-40. எம். சந்தானம், மல்லேஸ் வரம். 41-42. வி. துளசிபாய், மல்லேஸ்வரம். 43-46. டி. அனந்தநாராயணம் யர், பஸ்வன்குடி. 47-48. எஸ். கிருஷ்ணமாச்சாரி, உல்கூர். 49-51. என். அண்ணாமலை முதலியார், மைசூர். 52. ஆர். கே. மூர்த்தி, ராபர்ட்சன் பேட்டை. 53. கே. நரசிம்மய்யார், ஊர்காம். 54. ஒம். ராமன் குட்டி, புருஸ் பேட். 55-56. வி. தங்கம்மாள் சாமுவேல், நாடார். 57-58. வி. கற்பக மூர்த்தி, கல்பாதேவி. 59. ஏ. எஸ். மணியன், காளிகாட். 60-61. வி. வெங்க டேசய்யார், செங்க நரையுப்பேட்டை. 62. எம். லெக்ஷ்மண பிள்ளை, நெல்லூர். 63. கே. அதுமந்த ராவ், சிதம்புடி.

பரிசுத் தொகை 17—6—40 அன்று அனுப்பப்பெறும்.

ஸ்பெஷல் போனஸ் போட்டி-2

சந்திரோதயம்

“பொது அறிவு”ப் போட்டி—68

முடிவு தேதி 1—8—1940

பிரவேசக் கட்டணம் ஒரு ரூபனுக்கு அண்டு 4.

போட்டியின் சரியான விடை ஸீல் போட்ட கவரில் சென்னை,

இந்தோ கமர்ஷியல் பாங்கியில் டெபாஸிட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

விடைகள் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய விதம் :

வெள்ளைக் கட்டடங்களில் தரப்பட்டிருக்கும் எண்களைப் பாருங்கள்! ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இடமிருந்து வலமாகவோ, அல்லது மேலிருந்து கீழாகவோ வார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கின்றன. ஒரு எண்ணிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் வார்த்தை எப்பக்கமாகச் செல்லுகிறதோ அப்பக்கத்திலுள்ள கறுப்புக் கட்டத்தின் முன் அது முடிவடையும். ஒவ்வொரு வெள்ளைக் கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு எழுத்துதான் எழுதலாம்.

உதாரணமாக:—முதற் குறிப்பு, (இடமிருந்து வலமுள்ளது) தொடர்ந்து இதில் கலப்போருக்குப் பெரும் பரிசு கிடைக்கும் என்றிருக்கிறது. போட்டி சரியான விடை. இவ்விதமே மற்ற விடைகளையும் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

மேலிருந்து கீழ் குறிப்பைப் பாருங்கள்,—போகி என்ற விடை சரியாக அமைகிறது.

‘பொது அறிவு’ப் போட்டி—68

1 யோ	ட	டி		2 பு		3 மை		4 சா	5
கி			6 ம்			7 ளை		ண்	
	8 ச	ண்			9 பா				
10 கா				11 ஆ			12	13 ர	ன்
		14 கு	15		ன்				
ல்					16	17 தை		18	
	19 கு	20	ம்					21	க்
22 க		சி		23	24 க	ம்			க
							25 எ		
		26 பே		மை		27		டி	

முடிவு தேதி 1—8—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 68-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள் கிறேன்.

முழுப்பெயர்

உளர்

ஜில்லா

கூபன் பெ.....

‘பொது அறிவு’ ப் போட்டி 68-குறிப்புகள்

இடமிருந்து வலம்

1 தொடர்ந்து இதில் கலப்போருக்குப் பெரும் பரிசு கிடைக்கக்கூடும்.

2 யுத்தம் காரணமாக இப்படியான சாமான்களின் விலைகூட ஏறிவிட்டது.

4என்றால் கொண்டாடுவதும் நாட்டில் அதிகம்.

6 இந்த ஆசை மீடித்த சர்வாதி காரிகளால் உலகத்திற்கே கஷ்டம் உண்டாகி விட்டது.

7 நந்தனுக்கு.....ப் போவா ரென்ற பெயருண்டு.

8 இப்போது ஐரோப்பாவில் பெரிய இது நடைபெறுகிறது.

10 ஒரு பெண் தெய்வம்.

11 ஆகட்டும்.

12 இவன் யுத்தத்திற்குப் போனால் மின்வாங்க மாட்டான்.

14 பாசபட்சமற்ற நியாயாதிபதி தீர்ப்பளிப்பதில் இவனுச்சே யென்று பார்ப்பதில்லை.

16 ஒரு அப்சாஸ்திரி.

19 பண்டசாலை.

21 பாக்கு முழுவது மில்லை.

22 தாய்க்கு இந்தக் குழந்தையிது அதிகப் பிரியம்.

23 இதைக் கருதிப் பலர் குற்றாலத் திற்குச் செல்கிறார்கள்.

26 “.....யென்பது மாதர்க் கணிகலம்”

27 இந்தக் குதிரையை வண்டியிற் பூட்டினால் திண்டாட வேண்டியது தான்.

மேலிருந்து கீழ்

1 இந்திரன்.

2 குரங்கிற்கு இது வந்தால் அனர்த்தந்தான்.

3 சொல்வதை யறிந்துகொள்ளும் பறவை.

5 இவன் பழி, பாவத்திற்கு அஞ்ச மாட்டான்.

6 தண்ணீர் பாயுமிதில்.

8 ஜலதோஷத்தின் அடையாளம்.

9 குழந்தை சின்னப்பின்னமாய்க் கிடக்கிறான்.

10 இதை உஷ்ணம் மிகவும் கொடியது.

11 ம் சேர்த்தால் மாலையாகிவிடும்.

13 மன்மதனுடைய பாரியை.

15 இதைக் கட்டுவதென்றால் அசி கம்/செலவு பிடிக்கும்.

17 வாசனை சேர்த்த இது தலைக் குக் கேடு தரும்.

18 இப்படியாகப் பேசுவது சிலரு டைய சபாவம்.

19 மழைக்கும், வெயிலுக்கும் உபயோகிக்கலாம்.

20 இவளுறவு விடியுமென்றான்.

22 ஒருவரின் முகத்தைப் பார்த்த வுடன் அவர் இது உள்ளவரென்று கூறிவிடலாம்.

24 இது வைத்திருப்பவன் வியாபா ரத்தில் கண்ணு யிருக்க வேண்டும்.

25 “.....சாணுடம்பிற்குச் சிரசே பிரதானம்.”

‘பொது அறிவு’ப் போட்டி—68

1 போ	ட	டி		2 பு		3 மை		4 சா	5
கி			6 ம			7	ளை		ண்
	8 ச	ண்			9 பா				
10 கா				11 ஆ			12	13 ர	ன்
		14 கு	15		ன்				
ல்					16	17 தை			18
	19 கு	20	ம்					21	க்
22 க		சி		23	24 க	ம்			க
							25 எ		
		26 பே		மை		27		டி	

முடிவு தேதி 1—8—1940

இந்தப் “பொது அறிவு”ப் போட்டி 68-ல் கலந்து கொள்வதில் ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானதென்றும், சட்டப்படி கட்டுப் படுத்துவ தென்றும் ஒப்புக் கொள் கிறேன்.

முழுப் பெயர்

ஊர்

ஜில்லா

சு.பன் நெ.....

“சந்திரோதயம்” ஆபீஸ், சென்னை.
“பொது அறிவு”ப் போட்டி-55.

சரியான விடை

1	2	3			4	5	6
ச	கா	தே	வ	ன்	நா	க	ண்
7					8		
கு	ல	ம்			பா	ச	ம்
9			10	11			12
ந	ம்		தா	நா	க	ம்	சி
		13				14	
த்		ப	ங்	க	ன்	தே	ன்
15					16		
த	ல	க்	கு		சா	ய	ன்
				17			
டை		கி		நா	னு	க	ம்
	18						20
	ஜை	ரி	19	ய	ம்	ச	ப்
22					23	24	
ப			ஜை		ப	க்	கு
		25					வ
ய		ஆ	ச்	ச	நி	ய	ம்
							பெ
26				27			
ம்		தி	சை	து	ம்	பு	ண்

We hereby certify that the above is the solution in original deposited with us by "CHANDROTHAYAM" on 2nd May 1940 in a sealed cover which was opened in our presence to-day and that a copy of the above solution has been lodged with the Bank.

For THE INDO-COMMERCIAL BANK LTD.

Mrs. Samakwami.

Dated 8-6-1940

Agent.

பொது அறிவுப் போட்டி

தனிக் கூப்பன்கள்

பொது அறிவுப் போட்டி விடைகளைத் தனிக் கடிதங்களில் இடமிருந்து வலமென்பதையும், மேலிருந்து கீழ் என்பதையும் நம்பரையும் குறிப்பிட்டு எழுதி யனுப்பலாம்.

அச்சிடப்பட்ட தனிக் கூப்பன்கள் வேண்டுமோர் ஸ்டாம்புடன் எழுதினால் தேவையான கூப்பன்கள் இனாமாக அனுப்பப் பெறும்.

எல்லா ஏஜண்டுகளிடமும் இனாமாகக் கிடைக்கும்.

போட்டியாகிரியர்

சந்திரோதயம், 60, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை.

போனஸ் பரிசு ஜாப்தா

“போது அறிவு”ப் போட்டி 61, 62, 63 ஆகிய மூன்றிலும் கீழ்க்கண்ட நேடர்கள் கலந்து பலவித பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். போனஸ் திட்ட விதிப்படி அவரவரின் பெயருக்கு எதிரில் குறிக்கப்பட்டுள்ள தொகைகள் பரிசுகளாக அளிக்கப் பெற்றுள்ளன.

நெம்பர்	பரிசு பெற்றவர்களின் பெயரும், விவரமும்.	போ. அ. போ.பொ. அ. 61	போ.பொ. அ. 62	போ.பொ. அ. 63	போனஸ் தொகை
1.	ஆதி கல்யாணமய்யர், திரத்த குளத் தெரு, திண்டிவனம்.	முதற் பரிசு	”	”	ரூ. 200
2.	க. சி. கந்தசாமி செட்டியார், 76, உரியப்பேட்டை, பெங்களூர் ஸ்டீட்.				” 200
3.	சி. எம். முனிகாமி நாயுடு, வன்னிப்பட்டு, வெள்ளக்குட்டை- போல்டி, வாணியம்பாடி வழி. (வ. ஆ. ஜில்லா)				” 200
4.	எஸ். கலியாணாராமன், திருமங்கலம் காளி போஸ்ட் (மாயவரம் வழி) தஞ்சாவூர் ஜில்லா.				” 200
5.	ஏ. எஸ். அருணாசல வன்னியர், பந்த் டல்லூர், தஞ்சாவூர் ஜில்லா				” 200
6.	ஆர். சொக்கலிங்கம் பிள்ளை. பாண்டிய வேளாளர் தெரு, சி-வது சந்து, மதுரை.				” 200
7.	பி. எஸ். ராஜமய்யர், கணேச நகர் அக்ரஹாரம், புதுக்கோட்டை.				” 200
8.	ஏ. பி. எல். ஏ. ஷண்முகம், 184, கடற்கரைத் தெரு, கொழும்பு.				” 200

9.	ர. அப்துல் சமத் சாயுபு, சென்னைப் பாய்க்கன் பரிசேயம், ரெலிக்ஞப்பம் வழி, தென்னாற்காடு ஜில்லா.	2-ம் பரிசு	ரூ. 200
10.	முத்து. வீர. மு. அரு. அண்ணாமலை செட்டியார், நா. புதூர், காரைக்குடி, (ராமநாதபுரம் ஜில்லா.)	2-ம் பரிசு	200
11.	என். வி. சத்தியமூர்த்தி இயர், வேலுப்பட்டி, (புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்.)	2-ம் பரிசு	50
12.	ஆர். நையநாயகியம்மாள், உடையாரக்குடி.	2-ம் பரிசு	50
13.	எம். நரசிம்மன், செம்மேடு கிராமம்.	2-ம் பரிசு	50
14.	எச். முகம்மது, சைகின் ஓர்க்ஸ், மேல் விஷாரம்.	2-ம் பரிசு	50
15.	என். கிருஷ்ணசாமி அய்யர், கோவில் வெண்ணி, தஞ்சாவூர் ஜில்லா.	2-ம் பரிசு	50
16.	சு. ப. மு. முத்து கருப்படு செட்டியார், நேமத்தான்பட்டி, ராமநாதபுரம் ஜில்லா.	2-ம் பரிசு	50
17.	ஜி. சுப்பராயலு நாயுடு, பொரையார், தஞ்சாவூர் ஜில்லா.	2-ம் பரிசு	50
18.	கோதண்டராமப் பிள்ளை, காட்டுப்புத்தூர். (திருச்சி)	2-ம் பரிசு	50
19.	எஸ். ராஜகோடாலன், 218, தெற்கு உத்தர வீதி, ஸ்ரீரங்கம்.	2-ம் பரிசு	50
20.	எம். வி. எஸ். முத்தையன், முத்தாலபுரம், விளாம்பட்டி, (மதுரை)	2-ம் பரிசு	50
21.	த. தாண்டவஜி செட்டியார், வடாப்பாக்கடை, மண்டி வீதி, ஈரோடு.	2-ம் பரிசு	50

பரிசுத் தொகை 25—6—'40 அன்று அனுப்பப்பெறும். மொத்தப் பரிசுத் தொகை ரூ. 2550

‘பொது அறிவு’ப் போட்டி 65—முடிவு

முதற் பரிசு ரூ. 3,000

சரியான விடை அனுப்பிய கீழ்க்கண்ட இருவருக்கும் முதற் பரிசுத் தொகையான ரூ. 3,000-மும் சமமாகப் பங்கிடப்பட்டுத் தலைக்கு ரூ. 1,500 வீதம் பரிசளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

1. **ஸ்ரீமான். டாக்டர் பி. கே. பிள்ளை,**

மேலைச்சிவபுரி, (புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்)

2. **ஸ்ரீமான். வி. எஸ். மணி,**

கணேஷ் அண் கோ, பொன்னமராவதி.

பரிசுத் தொகை 19—6—40-ல் அனுட்பப்பெறும். இரண்டாவது பரிசு பெற்றவர்கள் ஜாபிதா அடுத்த இதழில் பிரசுரிக்கப்படும்.

நீங்கள் போற்றற்குரியது!

உங்கள் உள்ளத்தி

னின் றும்

என்றும்

அகலாத

காசுதிகள் நிறைந்து

வருகிறது

கிருஷ்ணகுமார்

நடிகர்கள்

ஸி. ஹென்ஸ்ப் பாகவதர்
நாகர்கோயில் மகாதேவன்
எஸ். டி. ஆர். சந்திரன்
ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்
காளி என். ரத்தினம்

டி. எஸ். ராஜலக்ஷ்மி
பி. எஸ். ஞானம்
பி. ஆர். மங்களம்
கே. வி. ஜீவா
ஜி. எஸ். சரஸ்வதி

டைரக்டர்

எஸ். டி. எஸ். யோகி

ஸ்டுடியோ

மிரவின் ஸ்டுடியோ

விவரங்களுக்கு :

ஸாதனு பிலிம்ஸ் லிமிடெட், (சேலம்)

110, பூந்தமல்லி ஹைவே : : கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை.

SUMAN GALI

a
B.N.REDDI
RAMMOTH
SEKAR
PRODUCTION
DIRECTED by
B.N.REDDI

STUDIO
NEWTONE

a VAUHHINI PICTURE DISTRIBUTED
by VAUHHINI

ஜூன்

7 உ

மு த ல்

சென்னை பாதகன் டாக்கீஸில்
நடைபெறுகிறது.

தினசரி 3 காசுதிகள்